EIROPAS
KOMISIJA

Strasbūrā, 18.4.2023.
COM(2023) 226 final

2023/0111 (COD)

Priekšlikums

# EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

## ar ko attiecībā uz agrīnas intervences pasākumiem, noregulējuma nosacījumiem un noregulējuma darbības finansējumu groza Regulu (ES) Nr. 806/2014

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2023) 230 final} - {SWD(2023) 225 final} - {SWD(2023) 226 final}

# PASKAIDROJUMA RAKSTS

## 1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

### • Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Ierosinātie grozījumi Direktīvā 2014/59/ES[1] (Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīva jeb BAND) ir daļa no krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas (*CMDI*) tiesību aktu kopuma, kas ietver arī grozījumus Regulā (ES) Nr. 806/2014[2] (Vienotā noregulējuma mehānisma regula jeb VNMR) un Direktīvā 2014/49/ES[3] (Noguldījumu garantiju sistēmu direktīva jeb NGSD).

Savienības krīžu pārvaldības satvars ir labi izveidots, tomēr iepriekšējie banku maksātnespējas gadījumi ir pierādījuši, ka ir vajadzīgi uzlabojumi. Krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas reformas mērķis ir ņemt vērā krīzes pārvaldības satvara mērķus un nodrošināt konsekventāku pieeju noregulējumam, lai ikviena krīzes situācijā esoša banka varētu iziet no tirgus sakārtotā veidā, vienlaikus saglabājot finanšu stabilitāti, nodokļu maksātāju naudu un nodrošinot noguldītāju paļāvību. Jo īpaši attiecībā uz nelielām un vidējām bankām ir jāstiprina pašreizējā noregulējuma satvara struktūra, īstenošana un, pats svarīgākais, stimuli tā piemērošanai, lai to varētu reālistiski piemērot šādām bankām.

### Priekšlikuma konteksts

Pēc globālās finanšu un valsts parāda krīzes ES saskaņā ar starptautiskajiem aicinājumiem veikt reformas veica izlēmīgus pasākumus nolūkā izveidot drošāku finanšu nozari ES vienotajam tirgum. Tas ietvēra instrumentu un pilnvaru nodrošināšanu, lai sakārtotā veidā risinātu jebkuras bankas maksātnespēju, vienlaikus saglabājot finanšu stabilitāti, publiskās finanses un noguldītāju aizsardzību. Banku savienība tika izveidota 2014. gadā, un to pašlaik veido divi pīlāri: vienotais uzraudzības mehānisms (VUM) un vienotais noregulējuma mehānisms (VNM). Tomēr banku savienība joprojām ir nepilnīga un tai trūkst trešā pīlāra, Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmas (ENAS)[4]. Komisijas 2015. gada 24. novembrī pieņemtais priekšlikums izveidot ENAS[5] vēl nav pieņemts.

Banku savienību atbalsta vienots noteikumu kopums, ko attiecībā uz *CMDI* veido trīs ES tiesību akti, kas pieņemti 2014. gadā: BAND, VNMR un NGSD. BAND nosaka pilnvaras, noteikumus un procedūras banku atveseļošanai un noregulējumam, tostarp pārrobežu sadarbības pasākumus nolūkā risināt pārrobežu banku maksātnespēju. Ar VNMR ir izveidota Vienotā noregulējuma valde (VNV) un vienotais noregulējuma fonds (VNF) un noteiktas banku savienībā iedibināto vienību noregulējuma pilnvaras, noteikumi un procedūras vienotā

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.).

4 Turklāt joprojām nav panākta vienošanās par reālistisku un stabilu mehānismu likviditātes nodrošināšanai noregulējuma jomā banku savienībā saskaņā ar starptautisko partneru noteikto standartu.

5 COM(2015) 0586 final.

noregulējuma mehānisma kontekstā. Ar NGSD nodrošina noguldītāju aizsardzību un izklāsta NGS līdzekļu izmantošanas noteikumus. BAND un NGSD piemēro visās dalībvalstīs, savukārt VNMR piemēro dalībvalstīs, kas piedalās banku savienībā.

Ar 2019. gada banku tiesību aktu kopumu, kas pazīstams arī kā "riska samazināšanas pakete", tika pārskatīta BAND, VNMR, Kapitāla prasību regula (KPR)[6] un Kapitāla prasību direktīva (KPD)[7]. Šīs pārskatīšanas ietvēra pasākumus, ar kuriem tiek pildītas ES saistības, ko tā uzņēmusies starptautiskos forumos[8], proti, veikt turpmākus pasākumus banku savienības izveides pabeigšanai, nodrošinot reālistiskus riska mazināšanas pasākumus nolūkā mazināt draudus finanšu stabilitātei.

Eurogrupa 2020. gada novembrī vienojās par kopīga VNF atbalsta mehānisma izveidi un agrīnu ieviešanu, izmantojot Eiropas Stabilizācijas mehānismu (ESM)[9].

**Krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas (*CMDI*) reforma un plašāka ietekme uz banku savienību**

Kopā ar *CMDI* reformu pilnīga banku savienība, tostarp tās trešais pīlārs ENAS nodrošinātu Savienības mājsaimniecībām un uzņēmumiem augstāku finanšu aizsardzības un paļāvības līmeni, palielinātu uzticēšanos un stiprinātu finanšu stabilitāti kā nepieciešamos nosacījumus izaugsmei, labklājībai un noturībai ekonomiskajā un monetārajā savienībā un ES kopumā. Kapitāla tirgu savienība papildina banku savienību, jo abas iniciatīvas ir būtiskas, lai finansētu divējādo (digitālo un zaļo) pārkārtošanos, palielinātu euro starptautisko nozīmi un stiprinātu ES atvērto stratēģisko autonomiju un konkurētspēju mainīgā pasaulē, jo īpaši ņemot vērā pašreizējo sarežģīto ekonomisko un ģeopolitisko vidi[10, 11].

2022. gada jūnijā Eurogrupa nepiekrita visaptverošākam darba plānam banku savienības izveides pabeigšanai, kas iekļautu ENAS. Tā vietā Eurogrupa aicināja Komisiju iesniegt mērķtiecīgākus tiesību aktu priekšlikumus, lai reformētu ES regulējumu banku krīzes pārvaldībai un valstu noguldījumu apdrošināšanai[12].

Vienlaikus Eiropas Parlaments savā 2021. gada ziņojumā par banku savienību[13] arī uzsvēra, cik svarīgi ir to pabeigt, izveidojot ENAS, un atbalstīja Komisiju attiecībā uz tās ierosināto tiesību akta priekšlikumu par *CMDI* pārskatīšanu. Lai gan Eurogrupa skaidri neapstiprināja ENAS, tā padarītu *CMDI* reformu stabilāku un nodrošinātu sinerģiju un efektivitātes pieaugumu nozarei. Šāds tiesību aktu kopums būtu daļa no darba kārtības banku savienības

---

6 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

7 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

8 Bāzeles Banku uzraudzības komiteja un Finanšu stabilitātes padome (FSP). Finanšu stabilitātes padome (2014. gada atjauninātā versija), *Finanšu iestāžu efektīvu noregulējuma režīmu galvenie atribūti* un (2015. gads), *Principi par globāli sistēmiski nozīmīgu banku (G-SNB) zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju noregulējumā, kopējās zaudējumu absorbcijas spējas (TLAC) nosacījumi*.

9 Eurogrupa (2020. gada 30. novembris), *Iekļaujošā sastāvā sanākušās Eurogrupas paziņojums par ESM reformu un paātrinātu atbalsta mehānisma ieviešanu vienotajam noregulējuma fondam*. Īstenošana ir paredzēta 2022.–2024. gadā. Tomēr Nolīgums, ar ko groza Līgumu par Eiropas Stabilitātes mehānisma dibināšanu, vēl nav ratificēts.

10 Eiropas Komisija (2020. gads), *Komisijas 2021. gada darba programma*, 2.3. iedaļa, 5. lpp.

11 Eiropas Komisija (2023. gads), *ES ilgtermiņa konkurētspēja: skatījums pēc 2030. gada.*

12 Eurogrupa (2022. gada 16. jūnijs), *Eurogrupas paziņojums par banku savienības nākotni.*

13 Eiropas Parlaments (2022. gads), *2021. gada ziņojums par banku savienību;* Eiropas Parlaments katru gadu, sākot no 2015. gada, ir publicējis ziņojumu par banku savienību.

izveides pabeigšanai, kā uzsvērts priekšsēdētājas Urzulas fon der Leienas politikas pamatnostādnēs, kurās arī atgādināts par ENAS nozīmi, un kā to regulāri atbalsta līderi[14].

**Krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas (*CMDI*) satvara mērķi**

*CMDI* satvars tika izstrādāts, lai mazinātu riskus un pārvaldītu jebkāda lieluma iestāžu maksātnespēju, vienlaikus sasniedzot četrus visaptverošus mērķus:

i) aizsargāt finanšu stabilitāti, vienlaikus izvairoties no kaitīgas ietekmes izplatīšanās, tādējādi nodrošinot tirgus disciplīnu un sabiedrībai kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību,

ii) aizsargāt vienotā tirgus darbību un nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā ES,

iii) līdz minimumam samazināt nodokļu maksātāju naudas izmantošanu un vājināt saikni starp bankām un valsti,

iv) aizsargāt noguldītājus un nodrošināt patērētāju paļāvību.

*CMDI* satvars paredz instrumentu kopumu, ko var piemērot grūtībās nonākušu banku dzīves cikla dažādos posmos: atveseļošanas pasākumi, ko atbalsta banku izstrādātie atveseļošanas plāni; agrīnas intervences pasākumi; pasākumi nolūkā novērst bankas maksātnespēju; noregulējuma iestāžu sagatavotie noregulējuma plāni un noregulējuma instrumentu kopums, ja tiek paziņots, ka banka kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un tiek uzskatīts, ka bankas noregulējums (nevis tās likvidācija) ir sabiedrības interesēs. Turklāt valstu maksātnespējas procedūras, kas neietilpst *CMDI* satvarā[15], turpina piemērot tām bankām, kuras kļūst maksātnespējīgas un kurām var piemērot šīs valsts procedūras, ja tās ir piemērotākas (salīdzinājumā ar noregulējumu) un nekaitē sabiedrības interesēm, un neapdraud finanšu stabilitāti.

*CMDI* satvara mērķis ir nodrošināt finansējuma avotu kombināciju, lai ekonomiski efektīvi pārvaldītu grūtībās nonākušas bankas, aizsargātu finanšu stabilitāti un noguldītājus un saglabātu tirgus disciplīnu, vienlaikus samazinot publiskā budžeta izmantošanu un galu galā izmaksas nodokļu maksātājiem. Bankas noregulējuma izmaksas vispirms sedz no bankas pašu resursiem, t. i., tās sedz pašas bankas akcionāri un kreditori (kas veido bankas iekšējo zaudējumu segšanas spēju), kas arī samazina bezrūpīgas rīcības risku un uzlabo tirgus disciplīnu. Vajadzības gadījumā to var papildināt ar līdzekļiem no noguldījumu garantiju sistēmām (NGS) un noregulējuma finansēšanas mehānismiem (valsts noregulējuma fondiem (NF) vai VNF banku savienībā). Šos fondus finansē no visu banku iemaksām neatkarīgi no to lieluma un darījumdarbības modeļa. Banku savienībā šie noteikumi tika vēl vairāk integrēti, uzticot VNV pārvaldīt un pārraudzīt VNF, ko finansē no banku savienības iesaistīto dalībvalstu nozares iemaksām. Atkarībā no instrumenta, ko piemēro grūtībās nonākušai bankai (piemēram, preventīvie, piesardzības, noregulējuma vai alternatīvie pasākumi saskaņā

[14] Eurosamita sanāksme (2023. gada 24. marts), *Eurosamita paziņojums, sanāksme iekļaujošā sastāvā*.

[15] Valstu maksātnespējas procedūras nav saskaņotas. Tomēr noregulējuma iestādes lēmums par to, vai noregulēt bankrotējošu banku, kas prasa salīdzināt noregulējumu ar valsts maksātnespējas procedūru (sabiedrības interešu novērtējums), ir daļa no *CMDI* satvara. Ja noregulējuma iestāde nolemj neveikt grūtībās nonākušas bankas noregulējumu, lietu pēc tam izskata valsts līmenī, kurā tiek veikts maksātnespējas procedūras vai cita veida likvidācijas procesa uzsākšanas novērtējums saskaņā ar valstu maksātnespējas režīmu īpašajiem aspektiem.

ar valsts maksātnespējas procedūru), un konkrētās lietas aspektiem valsts atbalsta[16] kontrole var būt nepieciešama NF/VNF, NGS vai publiskā finansējuma no valsts budžeta intervencēm.

**Priekšlikuma pamatojums**

Neraugoties uz progresu, kas panākts kopš 2014. gada, noregulējums reti tika piemērots, jo īpaši banku savienībā. Tika noteiktas jomas, kurās vēl vairāk jāstiprina un jāpielāgo *CMDI* satvars attiecībā uz tā struktūru, īstenošanu un, pats galvenais, tā piemērošanas stimuliem.

Līdz šim daudzu tādu grūtībās nonākušu banku problēmas, kas ir nelielas vai vidēja lieluma bankas, ir tikušas risinātas saskaņā ar valstu režīmiem, kas bieži ir saistīti ar nodokļu maksātāju naudas izmantošanu (banku glābšanu), nevis nozares finansētiem drošības tīkliem, piemēram, VNF banku savienībā, kas līdz šim nav izmantoti noregulējumā. Tas ir pretrunā satvara mērķim, kā tas tika izveidots pēc globālās finanšu krīzes un kas ietvēra būtisku paradigmas maiņu no glābšanas uz iekšējo rekapitalizāciju. Šajā kontekstā noregulējuma finansēšanas mehānismu domātās izmaksas, ko finansē visas bankas, ir ievērojamas.

Noregulējuma satvars pilnībā nesasniedza galvenos vispārējos mērķus, proti, veicināt ES banku nozares vienotā tirgus darbību, nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus, risinot pārrobežu un iekšzemes krīzes un līdz minimumam samazinot nodokļu maksātāju naudas izmantošanu.

Iemesli galvenokārt ir saistīti ar nesaskaņotiem stimuliem attiecībā uz piemērotākā instrumenta izvēli grūtībās nonākušu banku pārvaldībai, kā rezultātā saskaņotā noregulējuma satvars netiek piemērots, izvēle tiek dota par labu citiem risinājumiem. Kopumā tas ir saistīts ar plašo rīcības brīvību sabiedrības interešu novērtējumā, grūtībām piekļūt finansējumam noregulējumā, neradot zaudējumus noguldītājiem, un ar vieglāku piekļuvi finansējumam ārpus noregulējuma. Šāda tendence rada sadrumstalotības risku un neoptimālus rezultātus banku, jo īpaši nelielo un vidējo banku, maksātnespējas pārvaldībā.

*CMDI* satvara pārskatīšanai un mijiedarbībai ar valstu maksātnespējas procedūrām būtu jāsniedz risinājumi šo problēmu novēršanai. Tādējādi satvars varētu pilnībā sasniegt savus mērķus un būt derīgs savam mērķim attiecībā uz visām ES bankām neatkarīgi no to lieluma, darījumdarbības modeļa un saistību struktūras, pat nelielām un vidējām bankām, ja to prasa pastāvošie apstākļi. Pārskatīšanas rezultātā vajadzētu nodrošināt noteikumu konsekventu piemērošanu visās dalībvalstīs, nodrošinot vienlīdzīgākus konkurences apstākļus, vienlaikus aizsargājot finanšu stabilitāti un noguldītājus, novēršot kaitīgas ietekmes izplatīšanos un samazinot nodokļu maksātāju naudas izmantošanu. Jo īpaši satvars būtu jāuzlabo, lai atvieglotu nelielo un vidējo banku noregulējumu, kā sākotnēji bija paredzēts, mazinot ietekmi uz finanšu stabilitāti un reālo ekonomiku, neizmantojot publisko finansējumu, un veicinot to noguldītāju paļāvību, kuru vidū galvenokārt ir mājsaimniecības un mazie un vidējie uzņēmumi (MVU). Attiecībā uz paredzēto izmaiņu apmēru *CMDI* pārskatīšanas mērķis nav pilnībā pārskatīt pašreizējo regulējumu, bet gan ieviest ļoti nepieciešamos uzlabojumus vairākās svarīgās jomās, lai satvars darbotos tā, kā paredzēts, attiecībā uz visām bankām.

[16] Valsts atbalsta noteikumi ir cieši saistīti ar *CMDI* satvaru un papildina to. Uz minētajiem noteikumiem šī pārskatīšana un ietekmes novērtējums neattiecas. Lai nodrošinātu konsekvenci starp abiem satvariem, Eurogrupa 2020. gada novembrī aicināja Komisiju pārskatīt valsts atbalsta regulējumu bankām un pabeigt to vienlaikus ar *CMDI* satvara pārskatīšanu, nodrošinot tā stāšanos spēkā vienlaikus ar atjaunināto *CMDI* satvaru.

**Krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas (*CMDI*) reformas elementu kopsavilkums**

Grozījumi, kas iekļauti *CMDI* tiesību aktu kopumā, aptver virkni politikas aspektu un veido saskanīgu reakciju uz konstatētajām problēmām:

- noregulējuma jomas paplašināšana, pārskatot sabiedrības interešu novērtējumu, ja ar to tiek sasniegti satvara mērķi, piemēram, aizsargāt finanšu stabilitāti, nodokļu maksātāju naudu un noguldītāju paļāvību labāk nekā valsts maksātnespējas procedūrās;
- noregulējuma finansējuma stiprināšana, papildinot iestāžu iekšējo zaudējumu segšanas spēju, kas joprojām ir pirmā aizsardzības līnija, un noregulējumam izmantojot NGS līdzekļus, lai palīdzētu piekļūt noregulējuma fondiem, attiecīgā gadījumā neuzliekot zaudējumus noguldītājiem, saskaņā ar nosacījumiem un aizsardzības pasākumiem;
- prasījumu prioritātes grozīšana maksātnespējas gadījumā un vispārējas noguldītāju prioritātes nodrošināšana, izmantojot viena līmeņa noguldītāju prioritāti, lai varētu izmantot NGS līdzekļus pasākumiem, kas nav segto noguldījumu izmaksa;
- zemāku izmaksu pārbaudes saskaņošana visu veidu NGS intervencēm, kas nav segto noguldījumu izmaksa maksātnespējas gadījumā, lai uzlabotu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un nodrošinātu rezultātu konsekvenci;
- agrīnas intervences sistēmas precizēšana, novēršot pārklāšanos starp agrīnu iejaukšanos un uzraudzības pasākumiem, nodrošinot juridisko noteiktību par piemērojamajiem nosacījumiem un atvieglojot sadarbību starp kompetentajām iestādēm un noregulējuma iestādēm;
- savlaicīgas noregulējuma aktivizēšanas nodrošināšana un
- noguldītāju aizsardzības uzlabošana (piem., mērķtiecīgi uzlabojumi NGSD noteikumos par aizsardzības tvērumu un pārrobežu sadarbību, valstu iespēju saskaņošanā un NGS finansiālās stabilitātes pārredzamības uzlabošanā).

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Priekšlikumā ierosināti grozījumi spēkā esošajos tiesību aktos, lai tie pilnībā atbilstu spēkā esošajiem politikas noteikumiem banku krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas jomā. BAND/VNMR un NGSD pārskatīšanas mērķis ir uzlabot satvara darbību tādā veidā, kas noregulējuma iestādēm nodrošina instrumentus, ar kuriem tās var risināt jebkuras bankas maksātnespēju neatkarīgi no lieluma un darījumdarbības modeļa, lai saglabātu finanšu stabilitāti, aizsargātu noguldītājus un izvairītos no nodokļu maksātāju naudas izmantošanas.

- **Saskanība ar citām ES politikas jomām**

Priekšlikuma pamatā ir reformas, kas veiktas pēc finanšu krīzes un kas noveda pie banku savienības veidošanas un vienota noteikumu kopuma visām ES bankām.

Priekšlikums palīdz stiprināt ES finanšu tiesību aktus, kas pēdējās desmitgades laikā pieņemti, lai mazinātu riskus finanšu sektorā un nodrošinātu banku maksātnespējas sakārtotu pārvaldību. Mērķis ir padarīt banku sistēmu stabilāku un galu galā veicināt saimnieciskās darbības ilgtspējīgu finansēšanu Savienībā. Tas pilnībā atbilst ES pamatmērķiem – veicināt finanšu stabilitāti, samazināt nodokļu maksātāju atbalsta izmantošanu banku noregulējumā un

aizsargāt noguldītāju paļāvību. Šie mērķi veicina augstu konkurētspējas un patērētāju aizsardzības līmeni.

## 2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

### • Juridiskais pamats

Ar priekšlikumu groza spēkā esošo regulu, proti, VNMR, konkrēti attiecībā uz banku noregulējuma satvarā jau pieejamo instrumentu labāku piemērošanu, noregulējuma nosacījumu precizēšanu, drošības tīklu piekļuves atvieglošanu banku maksātnespējas gadījumā un finansēšanas noteikumu skaidrības un konsekvences uzlabošanu. Nosakot saskaņotas prasības attiecībā uz *CMDI* satvara piemērošanu bankām dalībvalstīs, kas piedalās VNM, priekšlikums ievērojami samazina risku, ka šajās dalībvalstīs pastāvētu atšķirīgi valstu noteikumi, kas varētu izkropļot konkurenci iekšējā tirgū.

Tādējādi priekšlikuma juridiskais pamats ir tāds pats kā sākotnējā tiesību akta juridiskais pamats, proti, LESD 114. pants. Minētais noteikums ļauj pieņemt pasākumus, lai tuvinātu valstu noteikumus, kuru mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība.

### • Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Juridiskais pamats ietilpst iekšējā tirgus jomā, kas tiek uzskatīta par dalītu kompetenci, kā noteikts LESD 4. pantā. Lielākā daļa aplūkoto darbību ir spēkā esošo Savienības tiesību aktu atjauninājumi un grozījumi, un kā tādi tie attiecas uz jomām, kurās Savienība jau ir īstenojusi savu kompetenci un neplāno pārtraukt šādas kompetences īstenošanu.

Ņemot vērā to, ka ierosināto pasākumu mērķi ir papildināt jau spēkā esošus Savienības tiesību aktus, tos vislabāk var sasniegt ES līmenī, nevis ar dažādām valstu iniciatīvām. Konkrēti satvara izveidē 2014. gadā tika izklāstīts loģiskais pamatojums īpašam un saskaņotam ES noregulējuma režīmam visām bankām Savienībā. Tā galvenajās iezīmēs ir atspoguļotas starptautiskās norādes un dokuments "Efektīvu noregulējuma režīmu pamatelementi finanšu iestādēm", ko Finanšu stabilitātes padome pieņēma pēc 2008. gada globālās finanšu krīzes.

Subsidiaritātes princips ir iestrādāts pašreizējā noregulējuma satvarā. Tā mērķus, proti, noregulējuma noteikumu un procedūru saskaņošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs. Drīzāk, ņemot vērā sekas, ko kādas iestādes maksātnespēja radītu visā Savienībā, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī ar Savienības rīcību.

Spēkā esošā noregulējuma satvara mērķis vienmēr ir bijis nodrošināt kopīgu instrumentu kopumu, lai pienācīgi un sakārtotā veidā risinātu jebkādu bankas maksātnespēju neatkarīgi no tās lieluma, darījumdarbības modeļa vai atrašanās vietas, ja tas ir nepieciešams, lai saglabātu Savienības, dalībvalsts vai reģiona, kurā tā darbojas, finanšu stabilitāti un aizsargātu noguldītājus, nepaļaujoties uz publiskajiem līdzekļiem.

Ar priekšlikumu groza dažus VNMR noteikumus, lai uzlabotu spēkā esošo satvaru, jo īpaši attiecībā uz tā piemērošanu nelielām un vidējām bankām, jo pretējā gadījumā tas var nesasniegt savus mērķus.

Riskiem, kas apdraud finanšu stabilitāti, noguldītāju paļāvību vai publisko finanšu izmantošanu vienā dalībvalstī, var būt tālejoša ietekme pārrobežu mērogā, un tie galu galā var veicināt vienotā tirgus sadrumstalotību. Rīcības trūkums ES līmenī attiecībā uz mazāk nozīmīgām bankām un to šķietamā izslēgšana no kopīgota drošības tīkla varētu ietekmēt arī to spēju piekļūt tirgiem un piesaistīt noguldītājus salīdzinājumā ar nozīmīgām bankām. Turklāt valstu risinājumi banku maksātnespējas novēršanai pasliktinātu banku un valsts saikni un

vājinātu banku savienības ideju ieviest paradigmas maiņu no glābšanas uz iekšējo rekapitalizāciju.

Rīkojoties ES līmenī, lai reformētu noregulējuma satvaru, netiks noteikta stratēģija, kas būtu jāīsteno banku maksātnespējas gadījumā. Izvēle starp ES saskaņotu noregulējuma stratēģiju/instrumentu un valsts likvidācijas stratēģiju arī turpmāk būs noregulējuma iestādes ziņā, pamatojoties uz sabiedrības interešu novērtējumu. Tas ir pielāgots katram konkrētajam maksātnespējas gadījumam un nav automātiski atkarīgs no tādiem apsvērumiem kā bankas lielums, tās darbību ģeogrāfiskais tvērums un banku sektora struktūra. Praksē tas padara sabiedrības interešu novērtējumu par subsidiaritātes pārbaudi Savienībā.

Tādējādi, lai gan katrā gadījumā atsevišķi ir jāizvērtē, vai bankai piemērot noregulējumu, ir būtiski, lai tiktu saglabāta iespēja visām bankām veikt noregulējumu un lai noregulējuma iestādēm būtu piemēroti stimuli izvēlēties noregulējumu, ņemot vērā visu iestāžu potenciāli sistēmisko raksturu, kā jau paredzēts VNMR.

Dalībvalstis joprojām var apsvērt nelielu vai vidēju banku likvidāciju saskaņā ar reformēto satvaru. Šajā ziņā valstu maksātnespējas režīmi (kas nav saskaņoti) paliek spēkā, ja maksātnespējas procedūra tiek uzskatīta par labāku alternatīvu noregulējumam. Šādā veidā tiek saglabāta instrumentu izmantošanas nepārtrauktība, tostarp ārpus noregulējuma, piemēram: preventīvi un piesardzības pasākumi; noregulējuma instrumenti; alternatīvi pasākumi valsts maksātnespējas procedūrās un segto noguldījumu izmaksa pakāpeniskas likvidācijas gadījumā.

Tāpēc VNMR grozīšana tiek uzskatīta par labāko risinājumu. Tas nodrošina pareizo līdzsvaru starp noteikumu saskaņošanu un attiecīgā gadījumā valstu elastīguma saglabāšanu. Šie grozījumi vēl vairāk veicinātu noregulējuma satvara vienotu piemērošanu un uzraudzības un noregulējuma iestāžu prakses konverģenci un nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā banku pakalpojumu iekšējā tirgū. Tas ir īpaši svarīgi banku nozarē, kurā daudzas iestādes darbojas visā ES iekšējā tirgū. Valstu noteikumi nesasniegtu šos mērķus.

- **Proporcionalitāte**

Saskaņā ar proporcionalitātes principu Savienības rīcības saturam un formai nebūtu jāpārsniedz tas, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu tās mērķus atbilstīgi Līgumu vispārējiem mērķiem.

Proporcionalitāte ir priekšlikumam pievienotā ietekmes novērtējuma neatņemama daļa. Ierosinātie grozījumi ir izvērtēti atsevišķi, ņemot vērā proporcionalitātes mērķi. Turklāt vairākās jomās ir novērtēts, ka spēkā esošajos noteikumos trūkst proporcionalitātes, un ir analizēti konkrēti risinājumi, kuru mērķis ir samazināt administratīvo slogu un atbilstības nodrošināšanas izmaksas nelielām iestādēm, jo īpaši atceļot pienākumu noteikt minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (*MREL*) konkrētiem vienību veidiem.

Nosacījumos par piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismiem saskaņā ar pašreizējo satvaru nav pietiekami ņemtas vērā proporcionalitātes atšķirības, kuru pamatā ir noregulējuma stratēģija, lielums un/vai darījumdarbības modelis. Banku spēja izpildīt nosacījumus piekļuvei noregulējuma finansēšanas mehānismam ir atkarīga no to bilancēs pieejamo iekšēji rekapitalizējamo instrumentu uzkrājuma intervences laikā. Tomēr pierādījumi liecina, ka dažas (nelielas un vidējas) bankas konkrētos tirgos saskaras ar strukturālām grūtībām, veidojot *MREL*. Attiecībā uz šīm bankām, ņemot vērā to īpašo saistību struktūru (jo īpaši tām, kas lielā mērā paļaujas uz noguldījumu finansējumu), daži noguldījumi būtu iekšēji jārekapitalizē, lai piekļūtu noregulējuma finansēšanas mehānismam, kas var radīt bažas par finanšu stabilitāti un darbības iespējamību, ņemot vērā ekonomisko un sociālo ietekmi vairākās dalībvalstīs. Ierosinātie grozījumi (piemēram, skaidri noteikumi par *MREL*

pielāgošanu pārvešanas noregulējuma stratēģijām, viena līmeņa noguldītāju prioritātes ieviešana un NGS līdzekļu pieejamības nodrošināšana noregulējuma finansēšanas mehānismam) uzlabotu piekļuvi finansējumam noregulējumā. Tie arī ieviestu lielāku proporcionalitāti attiecībā uz bankām, kuras noregulētu saskaņā ar pārveduma stratēģijām, vajadzības gadījumā ļaujot noguldījumus aizsargāt pret iekšējo rekapitalizāciju un efektīvi risinot noregulējuma finansēšanas problēmu, nevājinot minimālos iekšējās rekapitalizācijas nosacījumus attiecībā uz piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismam.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Tiek ierosināts pasākumus īstenot, VNM regulu grozot ar regulu. Ierosinātie pasākumi atsaucas uz minētajā juridiskajā aktā iestrādātajiem noteikumiem vai tos pilnveido.

## 3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- ***Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

*CMDI* satvars tika izstrādāts, lai novērstu un pārvaldītu jebkāda lieluma vai darījumdarbības modeļa iestāžu maksātnespēju. Tas tika izstrādāts ar mērķi saglabāt finanšu stabilitāti, aizsargāt noguldītājus, līdz minimumam samazināt publiskā atbalsta izmantošanu, ierobežot bezrūpīgas rīcības risku un uzlabot finanšu pakalpojumu iekšējo tirgu. Izvērtējumā secināts, ka kopumā *CMDI* satvars būtu jāuzlabo noteiktos aspektos, piemēram, labāk aizsargājot nodokļu maksātāju naudu.

Jo īpaši izvērtējums liecina, ka juridiskā noteiktība un paredzamība banku maksātnespēju pārvaldībā joprojām ir nepietiekama. Publisko iestāžu lēmumu pieņemšana par to, vai izmantot noregulējumu vai maksātnespēju, dažādās dalībvalstīs var ievērojami atšķirties. Turklāt drošības tīkli, ko finansē nozare, ne vienmēr ir efektīvi, un joprojām pastāv atšķirīgi piekļuves nosacījumi finansējumam noregulējumā un ārpus noregulējuma. Tie ietekmē stimulus un rada regulējuma arbitrāžas iespējas, kad tiek pieņemti lēmumi par to, kādu krīzes pārvaldības instrumentu izmantot. Visbeidzot, vairākās jomās noguldītāju aizsardzība joprojām ir nevienmērīga un nekonsekventa starp dalībvalstīm.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Komisija veica plašu informācijas apmaiņu, izmantojot dažādus apspriešanās rīkus, lai uzrunātu visas iesaistītās ieinteresētās personas, nolūkā labāk izprast, kā satvars darbojas un kādas ir iespējamās uzlabojumu iespējas.

2020. gadā Komisija sāka apspriešanos par apvienotu sākotnējo ietekmes novērtējumu un ceļvedi, kura mērķis ir sniegt detalizētu analīzi par ES līmenī veicamajām darbībām un dažādu politikas risinājumu iespējamo ietekmi uz ekonomiku, sabiedrību un vidi.

2021. gadā Komisija sāka divas apspriešanās: mērķorientētu un sabiedrisko apspriešanu, lai iegūtu ieinteresēto personu atsauksmes par to, kā tika piemērots *CMDI* satvars, un viedokļus par iespējamiem grozījumiem. Mērķorientētā apspriešana, kas ietvēra 39 vispārīgus un specifiskus tehniskus jautājumus, tika veikta tikai angļu valodā, un tā bija pieejama no 2021. gada 26. janvāra līdz 20. aprīlim. Sabiedriskajā apspriešanā bija 10 vispārīgi jautājumi, kas bija pieejami visās ES valodās, un tā norisinājās atsauksmju periodā no 2021. gada 25. februāra līdz 20. maijam.

Papildus Komisija 2021. gada 18. martā rīkoja augsta līmeņa konferenci, kurā piedalījās visu attiecīgo ieinteresēto personu pārstāvji. Konferencē tika apstiprināts, cik svarīgs ir efektīvs satvars, bet tika arī uzsvērti pašreizējie trūkumi.

Komisijas darbinieki, izmantojot Komisijas ekspertu grupu banku, maksājumu un apdrošināšanas jautājumos, ir arī vairākkārt apspriedušies ar dalībvalstīm par *CMDI* satvara īstenošanu ES un par iespējamu BAND/VNMR un NGSD pārskatīšanu. Līdztekus diskusijām ekspertu grupā šajā priekšlikumā aplūkotie jautājumi tika apspriesti arī Padomes darba sagatavošanas struktūru sanāksmēs, proti, Padomes Finanšu pakalpojumu un banku savienības jautājumu darba grupas un ENAS augsta līmeņa darba grupas sanāksmēs.

Turklāt tiesību aktu sagatavošanas posmā Komisijas darbinieki rīkoja arī vairākas sanāksmes (klātienē un virtuāli) ar banku nozares pārstāvjiem un citām ieinteresētajām personām.

Visu iepriekš minēto iniciatīvu rezultāti ir ņemti vērā, sagatavojot šo priekšlikumu un tam pievienoto ietekmes novērtējumu. Tie sniedza skaidrus pierādījumus tam, ka pašreizējie noteikumi ir jāatjaunina un jāpapildina, lai vislabāk sasniegtu satvara mērķus. Ietekmes novērtējuma 2. pielikumā ir sniegti minētās apspriešanās un publiskās konferences kopsavilkumi.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Komisija aicināja Eiropas Banku iestādi (EBI) sniegt ieteikumus par finansējumu maksātnespējas un noregulējuma jomā. Komisija lūdza sniegt mērķorientētus tehniskus ieteikumus: i) novērtēt dažu nelielu un vidēju banku ziņotās grūtības pietiekami emitēt zaudējumus absorbējošus finanšu instrumentus; ii) izskatīt pašreizējās prasības attiecībā uz piekļuvi pieejamiem finansējuma avotiem saskaņā ar pašreizējo regulējumu; un iii) novērtēt dažādo iespējamo politikas risinājumu kvantitatīvo ietekmi noregulējuma un maksātnespējas finansēšanas jomā un to efektivitāti politikas mērķu sasniegšanā. EBI atbildēja 2021. gada oktobrī[17].

Komisija izmantoja arī atzinumu, ko 2021. gada decembrī sniedza platforma "Gatavi nākotnei". Atzinumā uzsvērts, ka *CMDI* satvars ir samērīgi jāpielāgo visu banku vajadzībām, ņemot vērā iespējamo ietekmi uz noguldītāju paļāvību un finanšu stabilitāti.

- **Ietekmes novērtējums[18]**

Priekšlikumam ir veikts plašs ietekmes novērtējums, ņemot vērā atsauksmes, kas saņemtas no ieinteresētajām personām, un nepieciešamību risināt dažādus savstarpēji saistītus jautājumus, kas aptver trīs dažādus tiesību aktus.

Ietekmes novērtējumā tika apsvērti vairāki politikas risinājumi nolūkā risināt problēmas, kas konstatētas krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas satvara izstrādē un īstenošanā. Ņemot vērā ciešo saikni starp krīzes pārvaldības instrumentu kopumu un tā finansējumu, ietekmes novērtējumā tika izskatīti politikas risinājumu kopumi, kas apvieno attiecīgās *CMDI* satvara izstrādes iezīmes, lai nodrošinātu visaptverošu un konsekventu pieeju. Dažas ierosinātās izmaiņas, kas saistītas ar agrīnas intervences pasākumiem, izraisītājfaktoriem, ar kuriem noteiktu, vai banka kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un NGSD atsevišķu iezīmju saskaņošanu, ir kopīgas visos apsvērtajos risinājumu kopumos.

Dažādie risinājumu kopumi galvenokārt ir vērsti uz to, lai analizētu iespēju klāstu nolūkā reālistiski un efektīvi paplašināt noregulējuma tvērumu, ņemot vērā mērķu vērienīgumu attiecībā uz finansējuma padarīšanu pieejamāku. Konkrēti politikas risinājumos ir apsvērta iespēja atvieglot NGS līdzekļu izmantošanu noregulējumā, tostarp kalpot par tiltu saskaņā ar zemāku izmaksu pārbaudi kā aizsardzības pasākumu, lai uzlabotu samērīgumu attiecībā uz

---

17 *EBA* (2021. gada 22. oktobris), *Call for advice regarding funding in resolution and insolvency*.

18 Skatīt SWD(2023) 226 (Ietekmes novērtējuma kopsavilkums) un SEC(2023) 230 (Regulējuma kontroles padomes pozitīvais atzinums).

piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismiem bankām, jo īpaši nelielām un vidējām bankām, kurām piemēro pārveduma stratēģijas ar iziešanu no tirgus. Papildus politikas risinājumos ir pētīta iespēja efektīvāk un lietderīgāk izmantot NGS līdzekļus saskaņā ar saskaņotu zemāku izmaksu pārbaudi pasākumiem, kas nav segto noguldījumu izmaksa, cenšoties uzlabot stimulu saderību noregulējuma iestādēm attiecībā uz to, kā tās izvēlas vispiemērotāko instrumentu krīzes pārvaldīšanai. NGS līdzekļu atbrīvošana pasākumiem, kas nav segto noguldījumu izmaksa, ir atkarīga no tā, kurā vietā prasību hierarhijā ierindojas NGS. Tāpēc politikas risinājumos ir pētīti arī dažādi noguldītāju ierindošanas saskaņošanas scenāriji.

Ņemot vērā šos elementus, ietekmes novērtējumā ir aplūkoti trīs iespējamie politikas risinājumu kopumi, kas sasniedz rezultātus ar atšķirīgu mērķu vērienīgumu. Katra kopuma mērķis ir izveidot uz stimuliem balstītu satvaru, mudinot konsekventāk piemērot noregulējuma instrumentus, palielinot juridisko noteiktību un paredzamību, nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus un atvieglojot piekļuvi kopīgiem drošības tīkliem, vienlaikus saglabājot dažas alternatīvas ārpus noregulējuma saskaņā ar valstu maksātnespējas procedūrām. Tomēr atkarībā no risinājumu kopumu uzbūves šie mērķi tiek sasniegti dažādā mērā, un atšķiras to politiskā īstenojamība.

Vēlamais politikas risinājums paredz vērienīgus uzlabojumus finansēšanas vienādojumā, paverot iespēju būtiski paplašināt noregulējuma tvērumu, lai iekļautu vairāk nelielu un vidēju banku, un labāk saskaņot stimulus attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par šo iestāžu labāko krīzes instrumentu. Tiek uzskatīts, ka tas ir efektīvāks, lietderīgāks un saskaņotāks satvara mērķu sasniegšanā salīdzinājumā ar citiem risinājumiem, tostarp atsauces scenāriju, kurā nekādas darbības netiek veiktas. Jo īpaši – nolūkā nodrošināt, ka NGS līdzekļus var izmantot noregulējumam, kā visefektīvākais līdzeklis tika noteikta NGS virsprioritātes atcelšana. Tas, ka pastāv virsprioritāte attiecībā uz NGS prasījumiem, ir galvenais iemesls, kādēļ NGS līdzekļus gandrīz nekad nevar izmantot maksātnespējas gadījumā, izņemot segto noguldījumu izmaksu, jo tā ietekmē zemāku izmaksu pārbaudes (*LCT*) rezultātus, kurā priekšrocība tiek dota izmaksai. Tomēr tika konstatēts, ka virsprioritāte nodrošina NGS un banku sektora finanšu līdzekļu aizsardzību pret iespējamu līdzekļu papildināšanu, noregulējumā kavējot jebkādu intervenci attiecībā uz NGS, nenodrošinot labāku segto noguldījumu aizsardzību. Tāpēc NGS virsprioritātes atcelšana ir nepieciešama, lai risinātu pašreizējo *LCT* novērtējuma rezultātu, kas ir tendēts uz izmaksu, un nodrošinātu pienācīgu finansējumu noregulējumā, lai padarītu iespējamu nelielu un vidēju banku noregulējumu, kurā nodod maksātnespējīgas bankas darījumdarbību un tā iziet no tirgus.

Ietekmes novērtējumā bija iekļauts arī cits politikas risinājums, proti, vērienīga *CMDI* satvara, tostarp ENAS, reforma, kas izpaustos kā starpposma hibrīdmodelis, kurš atšķiras no Komisijas 2015. gada priekšlikuma. Šajā politikas risinājumā ir ņemts vērā, ka ir svarīgi izveidot kopēju noguldījumu apdrošināšanas sistēmu, lai satvars būtu stabils un lai pabeigtu banku savienības izveidi, tomēr šajā posmā tas ir novērtēts kā politiski neiespējams.

Priekšlikums radītu izmaksas iestādēm un noteikta veida bankām atkarībā no tā, cik lielā mērā noregulējums tiktu paplašināts, attiecībā uz katra atsevišķa gadījuma sabiedrības interešu novērtējumiem, un katras lietas īpašajiem apstākļiem. NGS līdzekļu un NF/VNF izmantošana būtu efektīvāka izmaksu ziņā attiecībā uz nepieciešamajiem finanšu līdzekļiem, tomēr tas var arī radīt vajadzību pēc līdzekļu papildināšanas ar nozares iemaksām. Tomēr kopumā noregulējuma iestāžu un banku izmaksas tiktu kompensētas ar ieguvumiem, ko sniegtu plašāka banku spektra labāka sagatavotība, precizēti stimuli attiecībā uz lēmuma pieņemšanu par to, kādus krīzes instrumentus izmantot, samazināta nodokļu maksātāju līdzekļu izmantošana un lielāka finanšu stabilitāte un noguldītāju paļāvība, pateicoties skaidrākiem noteikumiem un piekļuvei nozares finansētiem drošības tīkliem. Patērētāju un plašākas

sabiedrības izmaksām vajadzētu būt ierobežotām un tām jābūt tādām, ko nepārprotami atsver ieguvumi, jo īpaši palielināta noguldītāju aizsardzība, finanšu stabilitāte un samazināta nodokļu maksātāju naudas izmantošana.

Vispirms sniegusi negatīvu atzinumu, Regulējuma kontroles padome apstiprināja ietekmes novērtējumu. Lai ņemtu vērā padomes izteiktās piezīmes, ietekmes novērtējums ir paplašināts, iekļaujot tajā papildu skaidrojumus par: i) to problēmu raksturu, kuras paredzēts risināt ar pārskatīšanu, un noregulējuma vispārējām priekšrocībām salīdzinājumā ar maksātnespējas procedūrām nolūkā aizsargāt finanšu stabilitāti, noguldītāju paļāvību un līdz minimumam samazināt nodokļu maksātāju naudas izmantošanu; ii) precizējumu par to, kā reforma atbilst subsidiaritātes principam; un iii) papildu informāciju par citiem aspektiem, piemēram, atbilstību valsts atbalsta noteikumu pārskatīšanai, mijiedarbību ar Komisijas 2015. gada priekšlikumu par ENAS, to, kā EBI ieteikumi ir ņemti vērā, vai nosacījumiem, kādos NGS varētu iejaukties noregulējuma procesā.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Pārskatīšana galvenokārt ir vērsta uz krīzes pārvaldības un noguldījumu apdrošināšanas satvara vispārējo struktūru un darbību, īpašu uzmanību pievēršot nelielām un vidējām bankām un vienlīdzīgākai noguldītāju prioritizēšanai. Paredzams, ka ierosinātā reforma sniegs ieguvumus attiecībā uz satvara efektivitāti un juridisko skaidrību.

Reforma ir tehnoloģiski neitrāla un neietekmē digitālo gatavību.

- **Pamattiesības**

ES ir apņēmusies ievērot augstus pamattiesību aizsardzības standartus un ir parakstījusi daudzas konvencijas cilvēktiesību jomā. Šajā sakarā priekšlikums atbilst šīm tiesībām, kas uzskaitītas galvenajās ANO konvencijās par cilvēktiesībām, Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kura ir ES līgumu un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas būtiska sastāvdaļa.

## 4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē ES budžetu.

## 5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un pārskatu sniegšanas kārtība**

Priekšlikumā prasīts, lai dalībvalstis savos tiesību aktos transponētu BAND grozījumus 18 mēnešu laikā pēc grozījumu direktīvas stāšanās spēkā.

Priekšlikumā ir iekļautas prasības EBI izdot standartus saistībā ar konkrētiem satvara noteikumiem un ziņot Komisijai par tā faktisko īstenošanu, piemēram, saistībā ar noregulējuma iestāžu veiktajiem noregulējamības novērtējumiem vai gatavošanos noregulējuma izpildei.

Piecus gadus pēc tiesību akta īstenošanas termiņa tiks veikts tā novērtējums, lai izvērtētu, cik efektīvs un iedarbīgs tas ir bijis attiecībā uz tā mērķu sasniegšanu, un izlemtu, vai ir nepieciešami jauni pasākumi vai grozījumi.

## 6. DETALIZĒTS KONKRĒTU PRIEKŠLIKUMA NOTEIKUMU SKAIDROJUMS

**Agrīnas intervences pasākumi un gatavošanās noregulējumam**

Regulas 13. pantu aizstāj ar jaunu pantu kopumu (13. līdz 13.c pantu), kas atspoguļo BAND noteikumus par agrīnu intervenci (BAND 27. līdz 29. pants), lai nodrošinātu ECB tieši piemērojamu juridisko pamatu šo pilnvaru īstenošanai. Tāpat kā BAND, ir precizēts dažādu pasākumu veidu eskalācijas mehānisms un ir precizēts, ka agrīnas intervences pasākumu iepriekšēja pieņemšana vai agrīnas intervences nosacījumu izpilde nav priekšnosacījumi, lai sāktu gatavošanos noregulējumam vai īstenotu saistītās pilnvaras.

VNMR jau bija iekļauti noteikumi par sadarbību un informācijas apmaiņu starp Valdi un ECB vai valstu kompetentajām iestādēm (VKI) situācijā, kad bankas finanšu stāvoklis sāk pasliktināties. Tomēr šie noteikumi bija jāpastiprina, lai nodrošinātu labāku un efektīvāku sadarbību. Jaunā 13.c panta pamatā ir bijušais 13. pants un tas sniedz papildu precizējumus par sadarbību, kad notiek gatavošanās noregulējumam, attiecībā uz to, ar kāda veida informāciju būtu jāapmainās, situācijām, kurās ECB vai VKI ir jāapmainās ar informāciju, un par to, kāda veida pasākumus Valde var ieviest, lai sagatavotos noregulējumam.

**Agrīnā brīdināšana par to, ka kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga**

Regulas 13.c pants ietver pienākumu ECB – vai VKI attiecībā uz mazāk nozīmīgām pārrobežu grupām, kas ir Valdes tiešā kompetencē, – pietiekami agrīni paziņot Valdei, tiklīdz tā uzskata, ka pastāv būtisks risks, ka iestāde vai vienība atbilst 18. panta 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem, lai to novērtētu kā tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Šajā paziņojumā būtu jāiekļauj ECB/VKI novērtējuma iemesli, kā arī pārskats par alternatīviem risinājumiem, kas saprātīgā termiņā var novērst attiecīgās iestādes vai vienības maksātnespēju.

Ņemot vērā laika izšķirošo nozīmi noregulējuma darbībā, lai, cik vien iespējams, saglabātu iestādes vai vienības kapitāla, *MREL* un likviditātes līmeni, un vispārīgāk – lai nodrošinātu, ka pastāv vajadzīgie nosacījumi, lai Valde sekmīgi īstenotu katrai iestādei vai vienībai sagatavoto noregulējuma stratēģiju, Valde tiek pilnvarota ciešā sadarbībā ar ECB/VKI novērtēt, ko tā uzskata par saprātīgu termiņu, lai atrastu privāta vai administratīva rakstura risinājumus, kas spēj novērst maksātnespēju. Šajā agrīnās brīdināšanas periodā ECB/VKI būtu jāturpina īstenot savas pilnvaras, vienlaikus sadarbojoties ar Valdi saskaņā ar 13.c pantu. ECB/VKI un Valdei ciešā sadarbībā būtu jāuzrauga iestādes vai vienības situācijas attīstība un alternatīvu pasākumu īstenošana. Šajā sakarā Valdei un ECB/VKI būtu jātiekas regulāri tik bieži, kā to nosaka Valde.

Ja šajā laikposmā netiek atrasts vai īstenots neviens piemērots alternatīvs pasākums, kas novērstu maksātnespēju, ECB/VKI būtu jānovērtē, vai iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Ja ECB/VKI secina, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, tai par to oficiāli jāpaziņo Valdei, ievērojot 18. panta 1. punktā noteikto procedūru. Valde var arī pati veikt šo novērtējumu saskaņā ar spēkā esošajiem 18. panta 1. punkta otrās daļas noteikumiem. Pēc tam Valdei būtu jānosaka, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi. Ja sabiedrības interešu novērtējuma rezultātā rodas nepieciešamība noregulēt iestādi vai vienību, Valdei būtu jāpieņem noregulējuma shēma. Tas atbilst nesenajai ES Tiesas judikatūrai saistībā ar lietu banku savienībā, saskaņā ar kuru ECB novērtējums ir sagatavošanas pasākums, kas paredzēts, lai Valde varētu pieņemt lēmumu par bankas noregulējumu. Tiesa arī norādīja, ka Valdei ir ekskluzīva kompetence novērtēt

noregulējuma darbības piemērošanai nepieciešamos nosacījumus, ja Komisija apstiprina noregulējuma shēmu un attiecīgā gadījumā Padome neiebilst[19].

**Sabiedrības interešu novērtējums (SIN)**

*CMDI* satvars tika izstrādāts, lai novērstu un pārvaldītu jebkāda lieluma iestāžu maksātnespēju, vienlaikus aizsargājot noguldītājus un nodokļu maksātājus. Kad tiek uzskatīts, ka banka kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga un tās noregulēšana ir sabiedrības interesēs, noregulējuma iestādes iejauksies, izmantojot BAND/VNMR piešķirtos instrumentus un pilnvaras, ja netiek rasts privāts risinājums. Ja noregulēšana nav sabiedrības interesēs, bankas maksātnespēja būtu jārisina, izmantojot valsts iestāžu organizētas likvidācijas procedūras, iespējams, ar finansējumu no NGS vai attiecīgā gadījumā no citiem finansējuma avotiem.

Būtībā sabiedrības interešu novērtējumā (SIN) tiek salīdzināts noregulējums un maksātnespēja, jo īpaši novērtējot, kā katrs scenārijs sasniedz noregulējuma mērķus. Noregulējuma mērķi, par kuriem tiek veikts novērtējums, ir šādi: i) ietekme uz finanšu stabilitāti (plaša mēroga krīze var izraisīt SIN iznākumu, kas atšķiras no individuāli atšķirīgas maksātnespējas); ii) ietekme uz bankas kritiski svarīgajām funkcijām; un iii) nepieciešamība ierobežot ārkārtas finansiālā atbalsta no publiskā sektora līdzekļiem izmantošanu. Saskaņā ar pašreizējo satvaru noregulējumu var izvēlēties tikai tad, ja maksātnespēja neļautu sasniegt noregulējuma mērķus tādā pašā mērā.

VNMR ir atstāta rīcības brīvība Valdei, kad tā veic SIN, un tas rada atšķirīgas piemērošanas un interpretācijas, kas ne vienmēr pilnībā atspoguļo tiesību aktu loģiku un nolūku. Dažos gadījumos banku savienībā SIN ir piemērots diezgan ierobežojoši.

Lai mazinātu atšķirības un paplašinātu SIN piemērošanu, t. i., paplašinātu noregulējuma tvērumu, priekšlikumā ir iekļauti turpmāk norādītie tiesību aktu grozījumi.

*Grozījumi attiecībā uz noregulējuma mērķiem*

Noregulējuma mērķis, kas paredz līdz minimumam samazināt paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, neļauj nošķirt valsts budžeta līdzekļu izmantošanu un nozares finansētu drošības tīklu (VNF vai NGS) izmantošanu. Tādēļ šis noregulējuma mērķis tiek grozīts, lai iekļautu konkrētu atsauci uz atbalstu, ko sniedz no dalībvalsts budžeta, nolūkā norādīt, ka finansējums, ko nodrošina nozares finansēti drošības tīkli, būtu jāuzskata par vēlamāku nekā finansējums, ko atbalsta ar nodokļu maksātāju naudu (14. panta 2. punkta c) apakšpunkts). To papildina izmaiņas procedūras noteikumos par SIN, pieprasot Valdei apsvērt un salīdzināt visu ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, par ko var pamatoti prognozēt, ka noregulējamajai iestādei tas tiktu sniegts, salīdzinot ar maksātnespējas hipotētisko scenāriju. Ja likvidācijas atbalsts ir prognozēts maksātnespējas hipotētiskajā scenārijā, tam būtu jārada pozitīvs SIN rezultāts (18. panta 5. punkta otrā daļa).

Ar noguldītāju aizsardzību saistītais noregulējuma mērķis tiek grozīts, lai precizētu, ka noregulējuma mērķim vajadzētu būt noguldītāju aizsardzībai, vienlaikus līdz minimumam samazinot noguldījumu garantiju sistēmu zaudējumus. Tas nozīmē, ka priekšroka būtu dodama noregulējumam, ja maksātnespēja NGS izmaksātu dārgāk.

[19] Rīkojums, 2019. gada 6. maijs, ABLV Bank/ECB, T-281/18, EU:T:2019:296, 34.–36. punkts, un spriedums, 2021. gada 6. maijs, ABLV Bank/ECB, C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369, 62.–71. punkts.

*Procedūras izmaiņas attiecībā uz salīdzinājumu starp noregulējumu un valsts maksātnespējas procedūrām*

Saskaņā ar pašreizējo VNMR ir paredzēts, ka Valde izvēlas maksātnespēju, izņemot, ja noregulējuma izvēle spētu labāk sasniegt noregulējuma mērķus. Pašreizējā 18. panta 5. punkta redakcijā ir paredzēts, ka noregulējumu izvēlas tikai tad, ja, veicot iestādes likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā. Lai varētu paplašināt noregulējuma piemērošanu, 18. panta 5. punkts tiek grozīts nolūkā precizēt, ka valsts maksātnespējas procedūras būtu jāizvēlas par vēlamo stratēģiju tikai tad, ja ar tām satvara mērķi tiek sasniegti labāk nekā ar noregulējumu (nevis tādā pašā mērā). Saglabājot maksātnespēju kā automātisku iespēju, grozījums apgrūtina noregulējuma iestāžu pienākumu pierādīt, ka noregulējums nav sabiedrības interesēs. Tomēr arī turpmāk lēmums par SIN veikšanu tiks pieņemts katrā atsevišķā gadījumā pēc noregulējuma iestādes ieskatiem.

**NGS izmantošana noregulējumā**

Saskaņā ar pašreizējo satvaru lēmumu par NGS līdzekļu izmantošanu noregulējuma finansēšanai pieņem Valde pēc apspriešanās ar NGS, un NGS iemaksas summu nosaka, pamatojoties uz to zaudējumu novērtējumu, kas būtu radušies segtajiem noguldītājiem, ja viņi nebūtu pasargāti no zaudējumiem. Lai nodrošinātu, ka uzlabotās iespējas un stingrie nosacījumi attiecībā uz valstu NGS resursu izmantošanu nolūkā finansēt pārveduma stratēģijas noregulējumā saskaņā ar grozīto BAND 109. pantu tiek konsekventi piemēroti arī banku savienībā, VNMR 79. pants tiek grozīts, lai precizētu, ka NGS, ar kuru kredītiestāde ir saistīta, būtu jāizmanto BAND 109. pantā paredzētajiem mērķiem un saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem. Turklāt svītro VNMR 79. panta 5. punkta otro un trešo daļu, kas atspoguļo pašreizējā BAND 109. panta 5. punkta otrās un trešās daļas nosacījumus.

Ņemot vērā to, ka banku savienībā noregulējuma lēmumus pieņem Valde, bet finansējumu var nodrošināt no valstu NGS resursiem, atsauce uz BAND 109. pantu VNMR 79. panta pirmajā daļā arī nodrošina, ka NGS pastiprinātā loma saskaņā ar BAND būtu jāpiemēro lēmumu pieņemšanas procesā attiecībā uz Valdes kompetencē esošajām bankām. Jo īpaši NGS atbildībā valstu līmenī paliek noguldījumu atmaksājumu izmaksu aprēķins, kura pamatā ir zemāku izmaksu pārbaude (*LCT*), nolūkā ierobežot NGS iemaksas summu noregulējumā. Valdei būtu jānosaka noguldījumu garantiju sistēmas nodrošināmās iemaksas summa tikai pēc apspriešanās ar NGS par šā aprēķina rezultātiem, un šiem rezultātiem vajadzētu būt tai saistošiem. Tāpēc Valdei nevajadzētu būt iespējai darījumā noteikt NGS iemaksu, kas pārsniegtu tādas izmaksas par atmaksājumiem noguldītājiem, kuras NGS aprēķinājusi saskaņā ar NGS direktīvas noteikumiem (nepārkāpjot *LCT*), vai pārsniegtu to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu nosacījumu par piekļuvi noregulējuma finansēšanas mehānismam (8 % kopējo saistību un pašu kapitāla prasība).

**Nosacījumi ārkārtas finansiālā atbalsta sniegšanai no publiskā sektora līdzekļiem**

Lai nodrošinātu, ka publiskā sektora līdzekļi ārkārtas finansiālā atbalsta veidā netiek izmantoti tādu iestāžu vai vienību atbalstam, kuras nav finansiāli dzīvotspējīgas, ir jāparedz stingri nosacījumi par to, kad un kādā veidā šādu atbalstu var sniegt. Spēkā esošie noteikumi paredz noteiktus ierobežojumus, bet nav pietiekami precīzi. Ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem ārpus noregulējuma būtu jāsniedz tikai gadījumos, kas ir piesardzīga rekapitalizācija, NGS preventīvie pasākumi, kuru mērķis ir saglabāt kredītiestāžu finanšu stabilitāti un ilgtermiņa dzīvotspēju, NGS veiktie pasākumi nolūkā saglabāt noguldītāju piekļuvi un cita veida atbalsts, kuru piešķir likvidācijas procesa kontekstā. Ārkārtas finansiālā atbalsta sniegšana no publiskā sektora līdzekļiem jebkurā citā situācijā ārpus noregulējuma nebūtu jāatļauj, un tā sniegšanas rezultātā saņēmēja iestāde vai vienība būtu jāuzskata par tādu, kas kļuvusi maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga.

**Piesardzīga rekapitalizācija**

Īpaša uzmanība jāpievērš ārkārtas finansiālajam atbalstam no publiskā sektora līdzekļiem, kas piešķirts piesardzīgas rekapitalizācijas veidā. Ir skaidrāk jānosaka pieļaujamie piesardzības pasākumu veidi, kurus veic ārpus noregulējuma un kuru mērķis ir rekapitalizēt attiecīgo vienību. Piešķirtajiem pasākumiem vajadzētu būt pagaidu pasākumiem, jo ir paredzēts, ka tie novērstu ārējo satricinājumu negatīvās sekas, nevis tiktu izmantoti, lai kompensētu būtiskas nepilnības, kas saistītas, piemēram, ar novecojušu darījumdarbības modeli. Beztermiņa instrumentu, piemēram, pirmā līmeņa pamata kapitāla, izmantošanas iespējai vajadzētu kļūt ārkārtējai un iespējamai tikai tad, ja citi kapitāla instrumentu veidi nebūtu piemēroti. Šādas izmaiņas ir vajadzīgas, lai nodrošinātu, ka minētajam atbalstam joprojām ir pagaidu raksturs. Ir vajadzīgas arī stingrākas un skaidrākas prasības attiecībā uz piesardzības pasākumu ilguma un izejas stratēģijas iepriekšēju noteikšanu. Vienībai, kas saņem atbalstu, pasākumu piemērošanas laikā jābūt maksātspējīgai, t. i., kompetentā iestāde to ir novērtējusi kā tādu, kas nepārkāpj un nākamo 12 mēnešu laikā, visticamāk, nepārkāps piemērojamās kapitāla prasības. Ja netiek ievēroti nosacījumi, saskaņā ar kuriem tiek piešķirts atbalsts, vienība, kas saņem atbalstu, būtu jāuzskata par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga.

**Grozījumi, kas saistīti ar minimuma prasību pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (*MREL*)**

MREL *attiecībā uz pārveduma stratēģijām*

Kā jau paredzēts pašreizējā satvarā, minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām līmenī būtu jāatspoguļo vēlamā noregulējuma stratēģija. Pašreizējais 12.d panta noteikums vērsts uz *MREL* kalibrēšanu iekšējās rekapitalizācijas stratēģijām (prasība par zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas summu, sīki izstrādāti noteikumi par to, kā katra no tām būtu jāpielāgo, un subordinācijas prasības, kas galvenokārt vērstas uz to, lai nodrošinātu atbilstību vismaz 8 % *TLOF* prasībai). Lai gan ir ņemta vērā iespēja izmantot noregulējuma instrumentus, kas nav iekšējā rekapitalizācija, pašreizējā BAND sīki nereglamentē *MREL* kalibrēšanu pārveduma stratēģijām. Praksē tas rada juridisko nenoteiktību un atšķirīgu metodiku, ko noregulējuma iestādes piemēro, nosakot *MREL* šādām stratēģijām.

Tādēļ ir nepieciešams nodrošināt skaidrāku juridisko pamatu, lai nošķirtu *MREL* kalibrēšanu pārveduma stratēģijām no iekšējās rekapitalizācijas stratēģijas, arī proporcionalitātes un konsekventas piemērošanas labad. Šajā sakarā tiek pievienots jauns 12.da pants, kurā izklāstīti principi, kas VNV būtu jāņem vērā, kalibrējot *MREL* attiecībā uz pārveduma stratēģijām – lielums, darījumdarbības modelis, riska profils, pārvedamības analīze, tirgspēja, tas, vai stratēģija ir aktīvu pārvedums vai akciju darījums, aktīvu pārvaldības struktūras papildu izmantošana aktīviem, kurus nevar pārvest, un summa, ko NGS ir paredzēts iemaksāt, lai finansētu vēlamo noregulējuma stratēģiju.

Grozījumi nostiprina principu, ka *MREL* arī turpmāk vajadzētu būt pirmajai un galvenajai aizsardzības līnijai visām bankām, tostarp tām, uz kurām attieksies pārveduma stratēģija un iziešana no tirgus, nolūkā nodrošināt, ka zaudējumus maksimāli absorbē akcionāri un kreditori.

*Apvienoto rezervju prasības aplēse gadījumā, ja tiek aizliegts veikt konkrētas peļņas sadali*

Lai novērstu juridiskās skaidrības trūkumu pašreizējā satvarā attiecībā uz pilnvarām aizliegt veikt konkrētas peļņas sadali gadījumā, ja vienība neizpilda apvienoto rezervju prasību papildus savai *MREL*, jo īpaši, ja vienībai nepiemēro apvienoto rezervju prasību (saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantu) uz tāda paša pamata kā tās *MREL*, 10.a pantā pievieno jaunu 7. punktu, lai precizētu, ka pilnvaras aizliegt veikt konkrētas peļņas sadali būtu

jāpiemēro, pamatojoties uz apvienoto rezervju prasības aplēsi, kas saskaņā ar 45.c panta 4. punktu izriet no deleģētā akta, kurā precizēta metodika, kas noregulējuma iestādēm jāizmanto, lai aplēstu apvienoto rezervju prasību šādos apstākļos.

De minimis *atbrīvojums no konkrētām prasībām attiecībā uz* MREL

Saskaņā ar spēkā esošajiem VNMR noteikumiem attiecībā uz *MREL* KPR 72.b panta 2. punkta d) apakšpunkta iii) punktā minētās strukturālās subordinētās saistības ir ietvertas "subordinēto atbilstīgo instrumentu" definīcijā, kas izmantota visā VNMR 12.c pantā. Tomēr saistības, kuras KPR ir atļauts uzskatīt par atbilstīgām saskaņā ar KPR 72.b panta 4. punktā paredzēto *de minimis* atbrīvojumu, saskaņā ar VNMR nav kvalificējamas kā "subordinēti atbilstīgie instrumenti", jo KPR 72.b panta 4. punkts ir skaidri izslēgts no definīcijas VNMR 3. panta 1. punkta 49.b) apakšpunktā.

Lai labotu šo nekonsekvenci un saskaņā ar BAND izmantoto pieeju, 12.c pantā tiek pievienots jauns 10. punkts, kas ļauj VNV atļaut noregulējuma vienībām izpildīt *MREL* subordinācijas prasības, izmantojot augstākas prioritātes saistības, ja ir izpildīti KPR 72.b panta 4. punkta nosacījumi.

Lai nodrošinātu saskaņotību ar *TLAC* satvaru, noregulējuma vienībām, kas gūst labumu no *de minimis* atbrīvojuma, *MREL* subordinācijas prasība nedrīkst tikt koriģēta uz leju par summu, kas attiecībā uz *TLAC* ir līdzvērtīga 3,5 % no *TREA* saskaņā ar BAND 12.c panta 4. punkta pirmās daļas otro teikumu.

**Iemaksas un neatsaucamas maksājumu saistības**

Lai ņemtu vērā Fonda palielināšanas sākotnējā laikposma beigas un no tā izrietošo regulāro *ex ante* iemaksu summas samazinājumu, 69. un 71. pantā tiek veikti tehniski grozījumi, lai atsaistītu to *ex post* iemaksu maksimālo summu, ko var piesaistīt no regulāro *ex ante* iemaksu summas, tādējādi izvairoties no nesamērīgi zemas *ex post* iemaksu maksimālās robežvērtības, kā arī lai atļautu atlikt regulāro *ex ante* iemaksu iekasēšanu, ja ikgadējās iekasēšanas izmaksas nebūtu samērīgas ar piesaistāmo summu. Neatsaucamu maksājumu saistību režīms ir precizēts arī 70. pantā gan attiecībā uz to izmantošanu noregulējumā, gan attiecībā uz procedūru, kas jāievēro, ja iestādei vai vienībai vairs nav pienākuma veikt iemaksas.

Turklāt, lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un noteiktību attiecībā uz neatsaucamu maksājumu saistību daļu piesaistāmo *ex ante* iemaksu kopējā summā, ir precizēts, ka Valdei šāda daļa būtu jānosaka katru gadu, ievērojot piemērojamos ierobežojumus.

**Citi noteikumi**

*Grozījumi attiecībā uz noregulējuma plānošanu*

Valdei, izstrādājot grupas noregulējuma plānus, ir jānosaka pasākumi, kas jāveic attiecībā uz grupas vienībām. Šā darba intensitāte un detalizācijas pakāpe attiecībā uz meitasuzņēmumiem, kas nav noregulējuma vienības, var atšķirties atkarībā no attiecīgo iestāžu un vienību lieluma un riska profila, kritiski svarīgo funkciju esamības un grupas noregulējuma stratēģijas. Līdz ar to VNMR tiek grozīta, 8. panta 10. punktā ieviešot jaunu daļu, kas ļaus noregulējuma iestādēm, veicot šo uzdevumu, attiecīgā gadījumā izmantot vienkāršotu pieeju.

*Skaidrojumi attiecībā uz 27. panta 9. punktu*

Pašreizējie 27. panta 9. un 10. punkta noteikumi nav skaidri attiecībā uz to, kāds ir VNF un alternatīvo finansējuma avotu izmantošanas nosacījums un secība pēc tam, kad ir nodrošināts sākotnējais finansējums līdz 5 % *TLOF* limitam, un pēc tam, kad visas nenodrošinātās neprivileģētās saistības, kuras nav atbilstīgi noguldījumi, ir pilnībā norakstītas vai konvertētas. Tāpēc 27. panta 9. un 10. punkts tiek grozīts, lai nodrošinātu juridisko skaidrību un papildu elastību VNF izmantošanā, ja pārsniedz 5 % *TLOF*.

*Valdes pārvaldība*

Lai veicinātu nepārtrauktību un institucionālo zināšanu uzkrāšanu, tiek veikti grozījumi 56. pantā nolūkā nodrošināt iespēju Valdes priekšsēdētājam, priekšsēdētāja vietniekam un pastāvīgajiem locekļiem pildīt otro pilnvaru termiņu tādā pašā statusā kā viņu pirmajā pilnvaru termiņā. Priekšsēdētāja, priekšsēdētāja vietnieka un valdes locekļu pilnvaru atjaunošanas procedūra ir izstrādāta, ņemot vērā EUI priekšsēdētāju pilnvaru termiņa pagarināšanai piemērojamo procedūru.

Citi grozījumi tiek izdarīti 43., 53. un 55. pantā, lai piešķirtu balsstiesības priekšsēdētāja vietniekam un integrētu šīs balsstiesības visā VNMR. Iecelšana notiek saskaņā ar to pašu procedūru, ko piemēro priekšsēdētājam, un vietnieks var aizstāt priekšsēdētāju tā prombūtnes vai pamatotu traucējumu gadījumā. Tāpēc atšķirīga attieksme pret priekšsēdētāja vietnieku nekā citiem valdes locekļiem nešķita pamatota.

*VNF prasījumu prioritāte*

Regulas 22. panta 6. punktā ir noteikts, ka Valdei kā privileģētam kreditoram var būt iespēja no noregulējamās iestādes atgūt visus pamatotos izdevumus, kas pienācīgi radušies saistībā ar noregulējuma instrumentu un pilnvaru izmantošanu. Tomēr VNMR netika precizēta Valdes relatīvā prioritāte attiecībā pret citiem privileģētajiem kreditoriem. Nebija arī skaidrs, kā šo noteikumu varētu īstenot, ņemot vērā to, ka prasījumu prioritāte maksātnespējas gadījumā ir noteikta vienīgi valstu tiesību aktos, kas reglamentē parastās maksātnespējas procedūras (pat ja šī prioritāte ir daļēji saskaņota Savienībā). Jaunajā 6. punktā, kas tiek pievienots 76. pantā, tiek precizēts, ka Valdes prasījumiem katrā iesaistītajā dalībvalstī vajadzētu būt tādai pašai prioritātei kā valsts noregulējuma fondu prasījumiem, kā noteikts jaunajā BAND 108. panta 9. punktā (un kam vajadzētu būt augstākai prioritātei par noguldītāju un NGS prasījumiem).

Turklāt vienoto noregulējuma fondu var papildus izmantot noregulējumam saskaņā ar 76. panta 1. punktā noteiktajiem mērķiem. Līdz šim VNMR nav bijis precizēts, vai šāda izmantošana rada prasījumu par labu Valdei, un, ja tā, tad par šāda prasījuma prioritāti maksātnespējā. Regulas 76. pantā tiek pievienots jauns 5. punkts, kurā precizē, ka, ja noregulējamās iestādes darbība tiek daļēji nodota pagaidu iestādei vai privātam pircējam ar VNF atbalstu, Valdei vajadzētu būt prasījumam pret atlikušo vienību. Šāda prasījuma esamība būtu jānovērtē katrā gadījumā atsevišķi atkarībā no noregulējuma stratēģijas un veida, kādā VNF tika konkrēti izmantots, bet tam vajadzētu būt saistītam ar VNF izmantošanu nolūkā segt zaudējumus kreditoru vietā, piemēram, ja VNF izmanto, lai garantētu aktīvus un saistības, kas pārvesti saņēmējam, vai lai segtu starpību starp pārvestajiem aktīviem un saistībām. Ja VNF izmanto, lai atbalstītu iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanu kā primāro noregulējuma stratēģiju (27. panta 1. punkta a) apakšpunkts), nevis konkrētu kreditoru saistību norakstīšanu un konvertāciju, tam nevajadzētu radīt prasījumu pret noregulējamo iestādi, jo tas atceltu VNF iemaksas mērķi. Arī kompensācijām, kas izmaksātas par principa "neviens kreditors nav sliktākā situācijā" pārkāpumu, nevajadzētu radīt prasījumu par labu Valdei.

*Atbildības sadale*

Ar 7. pantu tika izveidota uzdevumu sadale, saskaņā ar kuru Valdei ir tieša atbildība par vienībām, kas ir ECB tiešā atbildībā, par mazāk nozīmīgām pārrobežu iestādēm un par vienībām, par kurām pēc Valdes, valsts kompetentās iestādes vai dalībvalsts iniciatīvas ir pieņemts lēmums par to, ka Valde īstenos tiešu atbildību. Valstu noregulējuma iestādes (VNI) saglabātu galveno atbildību par visām pārējām vienībām. Tomēr, lai gan 7. pants bija skaidri formulēts attiecībā uz šo uzdevumu sadali, regulas pantu formulējums, kas attiecās uz konkrētajiem pienākumiem, piemēram, noregulējuma plānošanu, noregulējamības novērtējumu, vienkāršotu pienākumu novērtējumu, *MREL* noteikšanu vai noregulējuma shēmu pieņemšanu, attiecās tikai uz Valdi un tādējādi nepaskaidroja, ka atbildība par minētajiem uzdevumiem ir valstu noregulējuma iestādēm to kompetencē esošo vienību gadījumā. Šis aspekts tiek precizēts 7. pantā.

Līdzīgi VNMR tika noteiktas Valdes pilnvaras aizliegt veikt konkrētas peļņas sadali, ja tās kompetencē esoša vienība neatbilst apvienoto rezervju prasībai papildus tās *MREL*, bet netika paredzēta precīza procedūra, kas reglamentē šo pilnvaru īstenošanu. Tagad 10.a panta 1. punktā tiek precizēts, ka Valde var uzdot attiecīgajai VNI īstenot šīs pilnvaras.

Ir konstatēti arī vairāki gadījumi, kad BAND tika piešķirtas pilnvaras VNI, bet, ja VNMR tās nav minētas, to piemērošanas kārtība attiecībā uz vienībām, kas ir Valdes tiešā kompetencē, nebija skaidra. Lai risinātu šo jautājumu, 12. pantā tiek precizēts, ka attiecībā uz vienībām, kas ir tās tiešā kompetencē, Valde ir atbildīga par atļaujas piešķiršanu atbilstīgo saistību instrumentu atsaukšanai, dzēšanai, atmaksāšanai vai atpirkšanai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 78.a pantu. Tiek grozīts arī 8. pants, lai precizētu, ka Valde, ja tā uzskata par vajadzīgu, var uzdot VNI pieprasīt iestādei vai vienībai uzturēt detalizētu uzskaiti par finanšu līgumiem, kuros iestāde ir līgumslēdzēja puse. Papildus 18. panta 11. punktā tiek precizēts, ka Valde var uzdot VNI īstenot to pilnvaras saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 33.a pantu apturēt dažas finanšu saistības pēc tam, kad ir konstatēts, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga.

Ar grozījumiem 18. pantā arī tiek precizēta uzdevumu sadale starp ECB un valstu kompetentajām iestādēm attiecībā uz novērtējumu par maksātnespēju vai iespējamu maksātnespēju. Dažās situācijās, proti, mazāk nozīmīgas pārrobežu grupas, mazāk nozīmīgas iestādes un vienības, kuras saņem palīdzību no VNF, un konkrētas mazāk nozīmīgas iestādes un vienības, attiecībā uz kurām pēc Valdes, valsts kompetentās iestādes vai dalībvalsts iniciatīvas ir nolemts, ka Valde īstenos tiešu atbildību, lai gan noregulējuma shēmu ir pieņēmusi Valde, iestādes vai vienības uzraudzība un tādējādi novērtējums par to, vai iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ir valsts kompetentās iestādes pienākums. Tāpēc tiek precizēts, ka novērtējumu par to, vai iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, veic ECB attiecībā uz nozīmīgajām iestādēm un attiecīgā valsts kompetentā iestāde attiecībā uz mazāk nozīmīgām iestādēm un vienībām, attiecībā uz kurām Valde pieņem noregulējuma shēmu.

Visbeidzot, lai atspoguļotu vienotā noregulējuma mehānisma izveidi, 31. pantā tiek precizēts, ka VNI būtu jāapspriežas ar Valdi, pirms tās rīkojas saskaņā ar BAND 86. pantu, kas paredz, ka parastās maksātnespējas procedūras attiecībā uz iestādēm un vienībām, uz kurām attiecas BAND darbības joma, neuzsāk citādi, kā vien pēc noregulējuma iestādes iniciatīvas, un ka lēmumu, ar ko iestādei vai vienībai piemēro parasto maksātnespējas procedūru, pieņem tikai ar noregulējuma iestādes piekrišanu.

*Informācijas apmaiņa*

Tiek veikti vairāki grozījumi, lai Valdei atvieglotu piekļuvi informācijai. Regulas 30. un 34. pants tiek grozīts, lai precizētu, ka informācija, ko Valde var pieprasīt ECB, attiecas ne tikai uz informāciju, kas tai ir pieejama, pildot uzraudzības funkciju, bet arī uz informāciju, kas savākta, pildot centrālās bankas funkciju. Saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 2533/98[20] 8. panta 4.a) punktu VNV nodrošina konfidenciālas statistikas informācijas fizisku un loģisku aizsardzību un pieprasa ECB atļauju informācijas turpmākai nosūtīšanai, kas var būt nepieciešama, lai izpildītu Valdes uzdevumus.

Tiek ieviests jauns 30.a pants, kas ļauj VNV iegūt informāciju, kura ir centralizēto automatizēto mehānismu rīcībā, kas ir izveidoti ar Direktīvas (ES) 2015/849[21] 32.a pantu, un kura var izrādīties būtiska, veicot sabiedrības interešu novērtējumu. VNV var pieprasīt informāciju tikai par to klientu skaitu, kuriem vienība ir vienīgais vai galvenais bankas pakalpojumu partneris. VNV šī informācija būtu jāsaņem no iestādēm vai publiskām struktūrām, kas pārvalda centralizētos automatizētos mehānismus, izfiltrējot personas datus, kas nav būtiski VNV uzdevumu izpildei.

Tiek veikti arī papildinoši grozījumi, lai uz ESRK, EUI un NGS attiecinātu pienākumu sadarboties un apmainīties ar informāciju ar VNV, tostarp iespēju noslēgt saprašanās memorandus par informācijas apmaiņu ar Valdi.

Turklāt 34. pants tiek grozīts, lai Valde varētu precizēt procedūru un veidu, kādā tā pieprasa informācijas apmaiņu, kā arī nolūkā īpaši minēt ESM kā vienu no struktūrām, ar kurām var notikt sadarbība un informācijas apmaiņa.

Visbeidzot, 74. pants tiek grozīts, lai noteiktu, ka Valde sniedz agrīno brīdinājumu ECB un Komisijai, kad tā paredz iespējamu vajadzību izmantot fiskālo atbalstu, lai varētu laikus aktivizēt šādu atbalsta mehānismu.

*Informācijas atklāšana*

VNMR noteikumi par iestāžu specifiskās konfidenciālas informācijas aizsardzību ir diezgan stingri un nākotnē varētu kavēt centienus panākt lielāku pārredzamību attiecībā uz banku nozari. Lai risinātu šo jautājumu, 88. pants tiek grozīts, lai ļautu Valdei atklāt informāciju, kas nav tieši savākta no tās kompetencē esošajām iestādēm un vienībām, bet izriet no pašas veiktās analīzes, novērtējumiem un konstatējumiem, ja tas neapdraudētu sabiedrības interešu aizsardzību attiecībā uz finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku un ja informācijas atklāšana ir saistīta ar prioritārām sabiedrības interesēm.

---

[20] Padomes Regula (EK) Nr. 2533/98 (1998. gada 23. novembris) par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka (OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.).

[21] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

2023/0111 (COD)

Priekšlikums

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,**

**ar ko attiecībā uz agrīnas intervences pasākumiem, noregulējuma nosacījumiem un noregulējuma darbības finansējumu groza Regulu (ES) Nr. 806/2014**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu[22],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[23],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Savienības noregulējuma satvars kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām ("iestādes") tika izveidots pēc 2008.–2009. gada globālās finanšu krīzes un saskaņā ar starptautiski atzīto Finanšu stabilitātes padomes dokumentu "Efektīvu noregulējuma režīmu pamatelementi finanšu iestādēm"[24]. Savienības noregulējuma satvaru veido Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES[25] un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014[26]. Abi tiesību akti attiecas uz iestādēm, kas iedibinātas Savienībā, un uz jebkuru citu vienību, kas ietilpst minētās direktīvas vai minētās regulas darbības jomā ("vienības"). Savienības noregulējuma satvara mērķis ir sakārtotā veidā risināt iestāžu un vienību maksātnespēju, saglabājot iestāžu un vienību kritiski svarīgās funkcijas un izvairoties no draudiem finanšu stabilitātei, vienlaikus aizsargājot noguldītājus un publiskos līdzekļus. Papildus tam Savienības noregulējuma satvara mērķis ir veicināt banku pakalpojumu iekšējā tirgus attīstību, izveidojot

22 OV C […], […], […]. lpp.

23 OV C […], […], […]. lpp.

24 Finanšu stabilitātes padome, *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, 2014. gada 15. oktobris.

25 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

26 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

saskaņotu režīmu, lai koordinēti risinātu pārrobežu krīzes, un izvairoties no problēmām attiecībā uz vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem.

(2) Vairākus gadus pēc tā ieviešanas Savienības noregulējuma satvars pašlaik piemērojamajā redakcijā nesniedz gaidītos rezultātus attiecībā uz dažiem no minētajiem mērķiem. Konkrēti, lai gan iestādes un vienības ir panākušas ievērojamu progresu noregulējamības jomā un šim nolūkam ir atvēlēti ievērojami resursi, jo īpaši palielinot zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju un papildinot noregulējuma finansēšanas mehānismus, Savienības noregulējuma satvars reti tiek izmantots. Dažu nelielu un vidēju iestāžu un vienību maksātnespēja galvenokārt tiek risināta, izmantojot nesaskaņotus valstu pasākumus. Tiek izmantota nodokļu maksātāju nauda, nevis noregulējuma finansēšanas mehānismi. Šāda situācija šķietami izriet no nepietiekamiem stimuliem. Minētie nepietiekamie stimuli rodas no Savienības noregulējuma satvara un valstu noteikumu mijiedarbības, saskaņā ar kuru plašā rīcības brīvība sabiedrības interešu novērtēšanā ne vienmēr tiek izmantota tādā veidā, kas atspoguļo to, kā bija paredzēts piemērot Savienības noregulējuma satvaru. Tajā pašā laikā Savienības noregulējuma satvars maz tika izmantots, ņemot vērā risku, ka no noguldījumiem finansēto iestāžu noguldītāji uzņemtos zaudējumus, lai nodrošinātu, ka minētās iestādes noregulējuma ietvaros var piekļūt ārējam finansējumam, jo īpaši tad, ja nav citu iekšēji rekapitalizējamu saistību. Visbeidzot, tas, ka ārpus noregulējuma noteikumi par piekļuvi finansējumam ir mazāk stingri nekā noregulējumā, ir atturējis piemērot Savienības noregulējuma satvaru par labu citiem risinājumiem, kas bieži ietver nodokļu maksātāju naudas izmantošanu iestādes vai vienības pašu resursu vai nozares finansētu drošības tīklu vietā. Šī situācija savukārt rada sadrumstalotības risku, risku, ka iestāžu un vienību maksātnespējas pārvaldības gadījumā varētu rasties neoptimāli rezultāti, jo īpaši nelielu un vidēju iestāžu un vienību gadījumā, un domātās izmaksas no neizmantotajiem finanšu resursiem. Tādēļ ir jānodrošina efektīvāka un saskaņotāka Savienības noregulējuma satvara piemērošana un jānodrošina, ka to var piemērot vienmēr, kad tas ir sabiedrības interesēs, tostarp attiecībā uz nelielām un vidējām iestādēm, kuras galvenokārt finansē no noguldījumiem un kurām nav pietiekamu citu iekšēji rekapitalizējamu saistību.

(3) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 806/2014 4. pantu dalībvalstis, kuras ir izveidojušas ciešu sadarbību starp Eiropas Centrālo banku (ECB) un attiecīgajām valstu kompetentajām iestādēm, minētās regulas piemērošanas nolūkā uzskata par iesaistītajām dalībvalstīm. Tomēr Regulā (ES) Nr. 806/2014 nav ietverta sīkāka informācija par procesu, saskaņā ar kuru sagatavo ciešas sadarbības sākšanu ar noregulējumu saistītu uzdevumu veikšanā. Tāpēc ir lietderīgi noteikt minēto informāciju.

(4) Nepieciešamā noregulējuma plānošanas darba intensitāte un detalizācijas pakāpe attiecībā uz meitasuzņēmumiem, kas nav identificētas kā noregulējuma vienības, var atšķirties atkarībā no attiecīgo iestāžu un vienību lieluma un riska profila, kritiski svarīgo funkciju esamības un grupas noregulējuma stratēģijas. Tādēļ Vienotajai noregulējuma valdei (“Valde”) vajadzētu būt iespējai ņemt vērā minētos faktorus, nosakot pasākumus, kas jāveic attiecībā uz šādiem meitasuzņēmumiem, un attiecīgā gadījumā izmantot vienkāršotu pieeju.

(5) Iestāde vai vienība, kas tiek likvidēta saskaņā ar valsts tiesību aktiem, pēc tam, kad ir konstatēts, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un Valde ir secinājusi, ka tās noregulējums nav sabiedrības interesēs, galu galā virzās uz iziešanu no tirgus. Tas nozīmē, ka maksātnespējas gadījumā veicamo darbību plāns nav nepieciešams neatkarīgi no tā, vai kompetentā iestāde jau ir anulējusi attiecīgās iestādes vai vienības atļauju. Tas pats attiecas uz atlikušo noregulējamo iestādi pēc

aktīvu, tiesību un saistību pārvešanas saskaņā ar pārvešanas stratēģiju. Tāpēc ir lietderīgi precizēt, ka šādās situācijās noregulējuma plānu pieņemšana netiek prasīta.

(6) Valde pašlaik var aizliegt veikt konkrētas peļņas sadali, ja iestāde vai vienība neizpilda apvienoto rezervju prasību, kad tā tiek ņemta vērā papildus minimuma prasībai pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām ("*MREL*"). Tomēr, lai nodrošinātu juridisko noteiktību un saskaņotību ar esošajām Valdes pieņemto lēmumu īstenošanas procedūrām, ir skaidrāk jāprecizē minētās sadales aizlieguma procesā iesaistīto iestāžu uzdevumi. Tāpēc ir lietderīgi noteikt, ka rīkojums aizliegt šādu sadali Valdei būtu jāadresē valsts noregulējuma iestādei, kurai būtu jāīsteno Valdes lēmums. Turklāt noteiktās situācijās iestādei vai vienībai varētu tikt prasīts izpildīt *MREL*, pamatojoties uz tādu pamatu, kas nav pamats, uz kura minētajai iestādei vai vienībai tiek prasīts izpildīt apvienoto rezervju prasību. Minētā situācija rada neskaidrības par nosacījumiem, kas attiecas uz to, kā Valde īsteno pilnvaras aizliegt veikt sadali, un uz maksimālās sadalāmās summas aprēķināšanu saistībā ar *MREL*. Tāpēc būtu jānosaka, ka minētajos gadījumos Valdei būtu jāuzdod valstu noregulējuma iestādēm aizliegt veikt konkrētas peļņas sadali, pamatojoties uz apvienoto rezervju prasības aplēsi saskaņā ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2021/1118[27]. Lai nodrošinātu pārredzamību un juridisko noteiktību, Valdei par aplēsto apvienoto rezervju prasību būtu jāpaziņo iestādei vai vienībai, kurai pēc tam būtu publiski jāatklāj minētā aplēstā apvienoto rezervju prasība.

(7) Direktīvā 2014/59/ES un Regulā (ES) Nr. 575/2013 ir noteiktas pilnvaras, kuras jāīsteno noregulējuma iestādēm un no kurām dažas nav ietvertas Regulā (ES) Nr. 806/2014. Vienotajā noregulējuma mehānismā tas var radīt nenoteiktību attiecībā uz to, kam šīs pilnvaras būtu jāīsteno un kādos apstākļos tās būtu jāīsteno. Tādēļ ir jāprecizē, kā valstu noregulējuma iestādēm būtu jāīsteno konkrētas pilnvaras, kas noteiktas tikai Direktīvā 2014/59/ES attiecībā uz vienībām un grupām, kuras ir Valdes tiešā atbildībā. Šādos gadījumos Valdei vajadzētu būt iespējai, ja tā to uzskata par vajadzīgu, uzdot valstu noregulējuma iestādēm īstenot minētās pilnvaras. Jo īpaši Valdei vajadzētu būt iespējai uzdot valstu noregulējuma iestādēm pieprasīt iestādei vai vienībai uzturēt detalizētu uzskaiti par finanšu līgumiem, kuros iestāde vai vienība ir līgumslēdzēja puse, vai piemērot pilnvaras saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 33.a pantu apturēt dažas finanšu saistības. Tomēr, ņemot vērā to, ka attiecībā uz atļaujām samazināt atbilstīgo saistību instrumentus, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 575/2013[28], kas ir piemērojama arī iestādēm un vienībām un saistībām, uz kurām attiecas *MREL*, nav jāpiemēro valsts tiesību akti, Valdei vajadzētu būt iespējai piešķirt minētās atļaujas iestādēm vai vienībām tieši, neuzdodot valstu noregulējuma iestādēm īstenot minētās pilnvaras.

---

27 Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/1118 (2021. gada 26. marts), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros precizētas metodes, ko noregulējuma iestādes izmanto, lai aplēstu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minēto prasību un apvienoto rezervju prasību noregulējuma vienībām noregulējuma grupas konsolidētajā līmenī, ja uz noregulējuma grupu minētās prasības saskaņā ar minēto direktīvu neattiecas (OV L 241, 8.7.2021., 1. lpp.).

28 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

(8) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/876[29], Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/877[30] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/879[31] Savienības tiesību aktos ieviesa starptautisko "kopējās zaudējumu absorbcijas spējas (*TLAC*) standartu", ko Finanšu stabilitātes padome publicēja 2015. gada 9. novembrī ("*TLAC* standarts"), attiecībā uz globālām sistēmiski nozīmīgām bankām, ko Savienības tiesību aktos dēvē par globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm (G-SNI). Ar Regulu (ES) 2019/877 un Direktīvu (ES) 2019/879 tika grozīti arī noteikumi par *MREL*, kas noteikta Direktīvā 2014/59/ES un Regulā (ES) Nr. 806/2014. Regulas (ES) Nr. 806/2014 noteikumi par *MREL* ir jāsaskaņo ar to, kā attiecībā uz G-SNI īsteno *TLAC* standartu, ņemot vērā konkrētas saistības, ko varētu izmantot, lai izpildītu to *MREL* daļu, kas būtu jāizpilda ar pašu kapitālu un citām subordinētajām saistībām. Jo īpaši saistības, kas ir līdzvērtīgas dažām izslēgtajām saistībām, būtu jāiekļauj noregulējuma vienību pašu kapitālā un subordinētajos atbilstīgajos instrumentos, ja minēto izslēgto saistību summa noregulējuma vienības bilancē nepārsniedz 5 % no noregulējuma vienības pašu kapitāla un atbilstīgo saistību summas un no minētās iekļaušanas neizriet riski, kas saistīti ar principu "neviens kreditors nav sliktākā situācijā".

(9) Noteikumi *MREL* noteikšanai galvenokārt ir vērsti uz to, lai noteiktu atbilstīgu *MREL* līmeni, pieņemot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu kā vēlamo noregulējuma stratēģiju. Tomēr Regula (ES) Nr. 806/2014 ļauj Valdei izmantot citus noregulējuma instrumentus, proti, tos, kuros izmanto noregulējamās iestādes darījumdarbības nodošanu privātam pircējam vai pagaidu iestādei. Tādēļ būtu jāprecizē, ka gadījumā, ja noregulējuma plānā ir paredzēts izmantot uzņēmuma pārdošanas instrumentu vai pagaidu iestādes instrumentu un noregulējuma vienības iziešanu no tirgus, Valdei būtu jānosaka *MREL* līmenis attiecīgajai noregulējuma vienībai, pamatojoties uz minēto noregulējuma instrumentu specifiku un dažādajām zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas vajadzībām, ko šie instrumenti ietver.

(10) Noregulējuma vienībām *MREL* līmenis ir noregulējumā sagaidāmo zaudējumu summa un rekapitalizācijas summa, kas ļauj noregulējuma vienībai saglabāt atbilstību atļaujas izsniegšanas nosacījumiem un ļauj tai atbilstīgu laikposmu veikt savas darbības. Dažas vēlamās noregulējuma stratēģijas, jo īpaši uzņēmuma pārdošanas instruments, ietver aktīvu, tiesību un saistību nodošanu saņēmējam un iziešanu no tirgus. Šādos gadījumos rekapitalizācijas komponenta mērķi varētu nebūt piemērojami tādā pašā mērā kā atvērtas bankas iekšējās rekapitalizācijas stratēģijas gadījumā, jo Valdei nebūs jānodrošina, lai noregulējuma vienība pēc noregulējuma darbības atjaunotu atbilstību savām pašu kapitāla prasībām. Tomēr paredzams, ka zaudējumi šādos gadījumos pārsniegs noregulējuma vienības pašu kapitāla prasības. Tāpēc ir lietderīgi noteikt, ka

---

29 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/876 (2019. gada 20. maijs), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz sviras rādītāju, neto stabila finansējuma rādītāju, prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, darījuma partnera kredītrisku, tirgus risku, riska darījumiem ar centrālajiem darījumu partneriem, riska darījumiem ar kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, lieliem riska darījumiem, pārskatu sniegšanas un informācijas atklāšanas prasībām un Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 150, 7.6.2019., 1. lpp.).

30 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/877 (2019. gada 20. maijs), ar ko Regulu (ES) Nr. 806/2014 groza attiecībā uz zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām (OV L 150, 7.6.2019., 226. lpp.).

31 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/879 (2019. gada 20. maijs), ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas spēju kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un Direktīvu 98/26/EK (OV L 150, 7.6.2019., 296. lpp.).

minēto noregulējuma vienību *MREL* līmenis joprojām ietver rekapitalizācijas summu, kas tiek koriģēta samērīgi noregulējuma stratēģijai.

(11) Ja noregulējuma stratēģijā ir paredzēts izmantot noregulējuma instrumentus, kas nav iekšējā rekapitalizācija, attiecīgās vienības rekapitalizācijas vajadzības pēc noregulējuma parasti būs mazākas nekā atvērtas bankas iekšējās rekapitalizācijas gadījumā. Šādā gadījumā šis aspekts būtu jāņem vērā *MREL* kalibrēšanā, aplēšot rekapitalizācijas prasību. Tāpēc, koriģējot *MREL* līmeni noregulējuma vienībām, kuru noregulējuma plānā ir paredzēts uzņēmuma pārdošanas instruments vai pagaidu iestādes instruments un tā iziešana no tirgus, Valdei būtu jāņem vērā minēto instrumentu iezīmes, tostarp paredzamais tvērums attiecībā uz nodošanu privātam pircējam vai pagaidu iestādei, pārvedamo instrumentu veidi, minēto instrumentu paredzamā vērtība un tirgspēja un vēlamās noregulējuma stratēģijas izstrāde, tostarp aktīvu nodalīšanas instrumenta papildu izmantošana. Tā kā noregulējuma iestādei katrā atsevišķā gadījumā ir jālemj par noguldījumu garantiju sistēmas līdzekļu iespējamu izmantošanu noregulējumā un tā kā šādu lēmumu nevar droši pieņemt *ex ante*, Valdei nebūtu jāņem vērā noguldījumu garantiju sistēmas potenciālā iemaksa (noregulējumā, kad tiek kalibrēts *MREL* līmenis).

(12) Ir jānodrošina vienlīdzīgi stimuli, lai uzkrātu pietiekamas *MREL* summas iestādēm un vienībām, uz kurām attiektos pārvešanas stratēģijas gan noregulējumā, gan ārpus tā. Tāpēc, nosakot *MREL* līmeni iestādēm un vienībām, uz kurām var attiekties pasākumi saistībā ar valsts maksātnespējas procedūrām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/49/ES[32] 11. panta 5. punktu, būtu jāievēro tie paši noteikumi, kas piemērojami *MREL* noteikšanai noregulējuma vienībām, kuru vēlamā noregulējuma stratēģija paredz uzņēmuma pārdošanu vai nodošanu pagaidu iestādei, kā rezultātā tās iziet no tirgus.

(13) Saskaņā ar Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013[33] 4. pantu ECB ir kompetenta veikt uzraudzības uzdevumus saistībā ar agrīnu intervenci. Ir jāsamazina riski, kas izriet no Direktīvā 2014/59/ES paredzēto agrīnas intervences pasākumu atšķirīgas transponēšanas valstu tiesību aktos, un jāveicina tas, ka ECB efektīvi un konsekventi piemēro savas pilnvaras veikt agrīnas intervences pasākumus. Minētie agrīnas intervences pasākumi tika izveidoti, lai kompetentās iestādes varētu novērst iestādes vai vienības finansiālā un ekonomiskā stāvokļa pasliktināšanos un iespēju robežās samazināt iespējamā noregulējuma risku un ietekmi. Tomēr, tā kā trūkst noteiktības attiecībā uz minēto agrīnas intervences pasākumu piemērošanas izraisītājfaktoriem un tie daļēji pārklājas ar uzraudzības pasākumiem, agrīnas intervences pasākumi reti tiek izmantoti. Tāpēc Direktīvas 2014/59/ES noteikumi par agrīnas intervences pasākumiem būtu jāatspoguļo Regulā (ES) Nr. 806/2014, tādējādi nodrošinot ECB vienotu un tieši piemērojamu juridisko instrumentu, un minēto agrīnas intervences pasākumu piemērošanas nosacījumi būtu jāvienkāršo un jāprecizē. Lai kliedētu nenoteiktību par vadības struktūras atcelšanas un pagaidu administratoru iecelšanas nosacījumiem un termiņiem, minētie pasākumi būtu skaidri jāidentificē kā agrīnas intervences pasākumi un to piemērošanai būtu jāpiemēro vieni un tie paši izraisītājfaktori. Vienlaikus būtu jāprasa, lai konkrētas situācijas risināšanai ECB

---

32 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.).

33 Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

izvēlētos piemērotus pasākumus saskaņā ar proporcionalitātes principu. Lai ECB varētu ņemt vērā reputācijas riskus vai riskus, kas saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai informācijas un komunikācijas tehnoloģijām, ECB būtu jānovērtē agrīnas intervences pasākumu piemērošanas nosacījumi, pamatojoties ne tikai uz kvantitatīviem rādītājiem, t. sk. kapitāla vai likviditātes prasībām, sviras līmeni, ienākumus nenesošiem aizdevumiem vai riska darījumu koncentrāciju, bet arī uz kvalitatīviem izraisītājfaktoriem.

(14) Ir jānodrošina, ka Valde spēj sagatavoties iestādes vai vienības iespējamam noregulējumam. Tāpēc ECB vai attiecīgajai valsts kompetentajai iestādei būtu pietiekami agri jāinformē Valde par iestādes vai vienības finanšu stāvokļa pasliktināšanos, un Valdei vajadzētu būt pilnvarām, kas vajadzīgas sagatavošanas pasākumu īstenošanai. Svarīgi ir tas, ka, lai Valde varētu pēc iespējas ātrāk reaģēt uz iestādes vai vienības situācijas pasliktināšanos, agrīnas intervences pasākumu iepriekšēju piemērošanu nevajadzētu paredzēt kā nosacījumu, lai Valde veiktu pasākumus iestādes vai vienības tirgošanai vai pieprasītu informāciju nolūkā atjaunināt noregulējuma plānu un sagatavot vērtējumu. Lai nodrošinātu konsekventu, koordinētu, efektīvu un savlaicīgu reakciju uz iestādes vai vienības finanšu stāvokļa pasliktināšanos un pienācīgi sagatavotos iespējamam noregulējumam, ir jāuzlabo mijiedarbība un koordinācija starp ECB, valstu kompetentajām iestādēm un Valdi. Tiklīdz iestāde vai vienība atbilst agrīnas intervences pasākumu piemērošanas nosacījumiem, ECB, valstu kompetentajām iestādēm un Valdei būtu jāpalielina informācijas, tostarp provizoriskās informācijas, apmaiņa un kopīgi jāuzrauga iestādes vai vienības finansiālais stāvoklis.

(15) Ir jānodrošina savlaicīga rīcība un agrīna koordinācija starp Valdi un ECB vai attiecīgo valsts kompetento iestādi attiecībā uz mazāk nozīmīgām pārrobežu grupām, ja iestāde vai vienība joprojām turpina darbību, bet pastāv būtisks risks, ka minētā iestāde vai vienība varētu kļūt maksātnespējīga. Tāpēc ECB vai attiecīgajai valsts kompetentajai iestādei būtu pēc iespējas ātrāk jāpaziņo Valdei par šādu risku. Minētajā paziņojumā būtu jāietver ECB vai attiecīgās valsts kompetentās iestādes novērtējuma iemesli un pārskats par alternatīviem privātā sektora pasākumiem, uzraudzības darbībām vai agrīnas intervences pasākumiem, kas ir pieejami, lai saprātīgā termiņā novērstu iestādes vai vienības maksātnespēju. Šādai agrīnai paziņošanai nebūtu jāskar procedūras, ar kurām nosaka, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi. ECB vai attiecīgās valsts kompetentās iestādes iepriekšēju paziņojumu Valdei par būtisku risku, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, nevajadzētu noteikt par nosacījumu, ar ko pēc tam konstatētu, ka iestāde vai vienība faktiski kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Turklāt, ja vēlākā posmā tiek novērtēts, ka iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un nav alternatīvu risinājumu, lai saprātīgā termiņā novērstu šādu maksātnespēju, Valdei ir jāpieņem lēmums par to, vai veikt noregulējuma darbību. Šādā gadījumā tas, cik savlaicīgi tiek pieņemts lēmums par noregulējuma darbības piemērošanu iestādei vai vienībai, var būt būtiski noregulējuma stratēģijas sekmīgai īstenošanai, jo īpaši tāpēc, ka agrāka intervence iestādē vai vienībā var palīdzēt nodrošināt pietiekamu zaudējumu absorbcijas spēju un likviditāti, lai izpildītu minēto stratēģiju. Tāpēc ir lietderīgi ļaut Valdei ciešā sadarbībā ar ECB vai attiecīgo valsts kompetento iestādi novērtēt, kas ir saprātīgs termiņš alternatīvu pasākumu īstenošanai, lai novērstu iestādes vai vienības maksātnespēju. Lai nodrošinātu savlaicīgu iznākumu un ļautu Valdei pienācīgi sagatavoties iestādes vai vienības iespējamam noregulējumam, Valdei un ECB vai attiecīgajai valsts kompetentajai iestādei būtu regulāri jātiekas, un Valdei būtu jālemj par šādu sanāksmju biežumu, ņemot vērā lietas apstākļus.

(16) Lai ietvertu būtiskus prudenciālo prasību pārkāpumus, ir sīkāk jāprecizē nosacījumi, ar kādiem nosaka, ka mātesuzņēmumi, tostarp pārvaldītājsabiedrības, kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgi. Minēto prasību pārkāpumu, ko izdarījis mātesuzņēmums, vajadzētu uzskatīt par būtisku, ja šāda pārkāpuma veids un apmērs ir salīdzināms ar pārkāpumu, kas, ja to būtu izdarījusi kredītiestāde, pamatotu kompetentās iestādes izsniegtās atļaujas anulēšanu saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 18. pantu.

(17) Noregulējuma satvaru ir paredzēts piemērot potenciāli jebkurai iestādei vai vienībai neatkarīgi no tās lieluma un darījumdarbības modeļa, ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem pieejamie instrumenti nav pietiekami, lai pārvaldītu tās maksātnespēju. Lai nodrošinātu šādu iznākumu, būtu jāprecizē kritēriji sabiedrības interešu novērtējuma piemērošanai iestādei vai vienībai, kas kļūst maksātnespējīga.

(18) Novērtējumam par to, vai iestādes vai vienības noregulējums ir sabiedrības interesēs, būtu jāatspoguļo apsvērums, ka noguldītāji ir labāk aizsargāti, ja noguldījumu garantiju sistēmas līdzekļi tiek izmantoti efektīvāk un šo fondu zaudējumi tiek samazināti līdz minimumam. Tāpēc, novērtējot sabiedrības intereses, noregulējuma mērķis aizsargāt noguldītājus būtu jāuzskata par labāk sasniegtu noregulējumā, ja maksātnespējas procedūras izvēle noguldījumu garantiju sistēmai izmaksātu dārgāk.

(19) Novērtējumā par to, vai iestādes vai vienības noregulējums ir sabiedrības interesēs, cik vien iespējams, būtu jāatspoguļo arī starpība starp finansējumu, ko sniedz, izmantojot nozares finansētus drošības tīklus (noregulējuma finansēšanas mehānismus vai noguldījumu garantiju sistēmas), no vienas puses, un finansējumu, ko dalībvalstis nodrošina no nodokļu maksātāju naudas, no otras puses. Dalībvalstu sniegtais finansējums ir saistīts ar lielāku bezrūpīgas rīcības risku, un tam piemīt mazāks stimuls attiecībā uz tirgus disciplīnu. Tāpēc, novērtējot mērķi līdz minimumam samazināt paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, Valdei būtu jāuzskata, ka finansējums, kuram izmanto noregulējuma finansēšanas mehānismus vai noguldījumu garantiju sistēmu, ir vēlamāks par finansējumu, kuram izmanto līdzvērtīgu resursu apjomu no dalībvalstu budžeta.

(20) Lai nodrošinātu, ka noregulējuma mērķi tiek sasniegti visefektīvākajā veidā, sabiedrības interešu novērtējuma rezultātam vajadzētu būt negatīvam tikai tad, ja maksātnespējīgas iestādes vai vienības likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru noregulējuma mērķus sasniegtu efektīvāk, nevis tikai tādā pašā mērā kā noregulējums.

(21) Ņemot vērā pieredzi, kas gūta, īstenojot Direktīvu 2014/59/ES, Regulu (ES) Nr. 806/2014 un Direktīvu 2014/49/ES, ir sīkāk jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem izņēmuma kārtā var piešķirt piesardzības pasākumus, kas kvalificējami kā ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem. Lai līdz minimumam samazinātu konkurences izkropļojumus, ko rada noguldījumu garantiju sistēmu atšķirības Savienībā, šādu sistēmu intervences saistībā ar preventīviem pasākumiem, kas atbilst Direktīvā 2014/49/ES noteiktajām prasībām un kas kvalificējami kā ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem, būtu jāatļauj izņēmuma kārtā, ja saņēmēja iestāde vai vienība neatbilst nevienam no nosacījumiem, lai to uzskatītu par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Būtu jānodrošina, ka piesardzības pasākumi tiek veikti pietiekami agri. Attiecībā uz piesardzības rekapitalizāciju ECB pašlaik savu uzskatu par to, vai iestāde vai vienība ir maksātspējīga, balsta uz perspektīvo novērtējumu par nākamajiem 12 mēnešiem par to, vai iestāde vai vienība var izpildīt pašu kapitāla prasības, kas noteiktas Regulā (ES)

Nr. 575/2013 vai Regulā (ES) 2019/2033, un papildu pašu kapitāla prasību, kas noteikta Direktīvā 2013/36/ES vai Direktīvā (ES) 2019/2034. Minētā prakse būtu jānosaka Regulā (ES) Nr. 806/2014. Papildus tam pasākumi samazinātas vērtības aktīvu glābšanas nodrošināšanai, tostarp aktīvu pārvaldības struktūras vai aktīvu garantiju shēmas, var izrādīties efektīvi un lietderīgi, lai novērstu tādu iespējamo finansiālo grūtību cēloņus, ar kurām saskaras iestādes un vienības, un novērstu to maksātnespēju, un tāpēc tie varētu būt uzskatāmi par piemērotiem piesardzības pasākumiem. Tādēļ būtu jāprecizē, ka šādi piesardzības pasākumi var izpausties kā samazinātas vērtības aktīvu pasākumi.

(22) Lai saglabātu tirgus disciplīnu, aizsargātu publiskos līdzekļus un izvairītos no konkurences izkropļojumiem, piesardzības pasākumiem arī turpmāk vajadzētu būt izņēmumam, un tie būtu jāpiemēro tikai, lai novērstu nopietnus tirgus traucējumus vai saglabātu finanšu stabilitāti. Turklāt piesardzības pasākumus nevajadzētu izmantot, lai novērstu zaudējumus, kas ir radušies vai, iespējams, radīsies. Visuzticamākais instruments tādu zaudējumu noteikšanai, kas ir radušies vai, iespējams, radīsies, ir aktīvu kvalitātes pārskatīšana, ko veic ECB, Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde) (EBI), kura izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010[34], vai valstu kompetentās iestādes. ECB un valstu kompetentajām iestādēm būtu jāizmanto šāda pārskatīšana, lai noteiktu zaudējumus, kas ir radušies vai, iespējams, radīsies, ja šādu pārskatīšanu var veikt saprātīgā termiņā. Ja tas nav iespējams, ECB un valstu kompetentajām iestādēm, attiecīgā gadījumā pamatojoties uz pārbaudēm uz vietas, būtu pēc iespējas reālistiski, ņemot vērā dominējošos apstākļus, jāidentificē zaudējumi, kas ir radušies vai, iespējams, radīsies.

(23) Piesardzīgas rekapitalizācijas mērķis ir atbalstīt dzīvotspējīgas iestādes un vienības, kas atzītas par tādām, kuras tuvākajā nākotnē, iespējams, saskarsies ar pagaidu grūtībām, un novērst to situācijas turpmāku pasliktināšanos. Lai izvairītos no tā, ka publiskas subsīdijas tiek piešķirtas uzņēmumiem, kas atbalsta piešķiršanas brīdī jau ir nerentabli, piesardzības pasākumiem, ko piešķir kā pašu kapitāla instrumentu vai citu kapitāla instrumentu iegādi vai kā samazinātas vērtības aktīvu pasākumus, nevajadzētu pārsniegt summu, kas nepieciešama, lai segtu kapitāla iztrūkumu, kā konstatēts spriedzes testa vai līdzvērtīgas darbības nelabvēlīgajā scenārijā. Lai nodrošinātu, ka publiskais finansējums galu galā tiek pārtraukts, minētajiem piesardzības pasākumiem arī vajadzētu būt ierobežotiem laikā un tajos būtu jāiekļauj skaidrs to izbeigšanas grafiks (izejas stratēģija). Beztermiņa instrumenti, tostarp pirmā līmeņa pamata kapitāls, būtu jāizmanto tikai izņēmuma gadījumos un tiem būtu jāpiemēro konkrēti kvantitatīvi ierobežojumi, jo to raksturlielumu dēļ tie nav piemēroti, lai nodrošinātu atbilstību pagaidu būtības nosacījumam.

(24) Piesardzības pasākumiem vajadzētu noteikt ierobežojumu atbilstoši summai, kas iestādei vai vienībai būtu vajadzīga, lai saglabātu maksātspēju nelabvēlīga scenārija gadījumā, kā noteikts spriedzes testā vai līdzvērtīgā darbībā. Ja piesardzības pasākumi izpaužas samazinātas vērtības aktīvu pasākumu veidā, saņēmējai iestādei vai vienībai vajadzētu būt iespējai izmantot minēto summu, lai segtu zaudējumus no pārvestajiem aktīviem, vai to izmantot apvienojumā ar kapitāla instrumentu iegādi, ar noteikumu, ka netiek pārsniegta konstatētā iztrūkuma kopsumma. Ir arī jānodrošina, ka šādi piesardzības pasākumi, kas izpaužas samazinātas vērtības aktīvu pasākumu veidā,

[34] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

atbilst spēkā esošajiem valsts atbalsta noteikumiem un paraugpraksei, ka tie atjauno iestādes vai vienības ilgtermiņa dzīvotspēju, ka valsts atbalsts ir ierobežots līdz nepieciešamajam minimumam un ka tiek novērsti konkurences izkropļojumi. Minēto iemeslu dēļ attiecīgajām iestādēm, izmantojot piesardzības pasākumus, kas izpaužas samazinātas vērtības aktīvu veidā, būtu jāņem vērā īpašie norādījumi, tostarp aktīvu pārvaldīšanas sabiedrību (APS) plāns[35] un paziņojums par ieņēmumus nenesošu aizdevumu problēmas risināšanu[36]. Arī uz šiem piesardzības pasākumiem, kas izpaužas samazinātas vērtības aktīvu pasākumu veidā, vienmēr būtu jāattiecina prioritārais pagaidu būtības nosacījums. Paredzams, ka publiskas garantijas, kas piešķirtas uz noteiktu laiku attiecībā uz attiecīgās iestādes vai vienības samazinātas vērtības aktīviem, nodrošinās labāku atbilstību pagaidu būtības nosacījumam nekā šādu aktīvu pārvešana publiski atbalstītai vienībai. Lai nodrošinātu to iestāžu un vienību iziešanu no tirgus, kuras, neraugoties uz saņemto atbalstu, nav izrādījušās dzīvotspējīgas, ir jānosaka, ka attiecīgās iestādes vai vienības neatbilstība atbalsta pasākumu noteikumiem, kas precizēti šādu pasākumu piešķiršanas laikā, izraisa to, ka tiek uzskatīts, ka attiecīgā iestāde vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga.

(25) Ir svarīgi nodrošināt Valdes ātru un savlaicīgu noregulējuma darbību, ja šāda darbība ietver valsts atbalsta vai Fonda atbalsta piešķiršanu. Tāpēc ir nepieciešams ļaut Valdei pieņemt attiecīgo noregulējuma shēmu, pirms Komisija ir novērtējusi, vai šāds atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu. Tomēr, lai šādā scenārijā nodrošinātu iekšējā tirgus labu darbību, noregulējuma shēmām, kas ietver valsts atbalsta vai Fonda atbalsta piešķiršanu, joprojām būtu jāpiemēro nosacījums, ka šāda atbalsta piešķiršanai nepieciešams Komisijas apstiprinājums. Lai Komisija pēc iespējas ātrāk varētu novērtēt, vai Fonda atbalsts ir saderīgs ar vienoto tirgu, un lai nodrošinātu netraucētu informācijas plūsmu, ir arī jānosaka, ka Valdei un Komisijai būtu nekavējoties jāapmainās ar visu informāciju, kas vajadzīga attiecībā uz Fonda atbalsta iespējamo izmantošanu, un jāparedz īpaši noteikumi par to, kad un kāda informācija Valdei būtu jāsniedz Komisijai, lai sniegtu informāciju Komisijas novērtējumam par Fonda atbalsta saderību.

(26) Procedūra, kas reglamentē noregulējuma sākšanu, ir līdzīga procedūrai, kas reglamentē lēmumu piemērot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras. Tāpēc ir lietderīgi attiecīgi saskaņot Valdes un ECB vai valsts kompetentās iestādes attiecīgos uzdevumus, kad tās, no vienas puses, novērtē, vai pastāv nosacījumi norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru piemērošanai, un, no otras puses, novērtē noregulējuma shēmas pieņemšanas nosacījumus.

(27) Ir iespējams, ka noregulējuma darbība tiktu piemērota noregulējuma vienībai, kas ir noregulējuma grupas priekšgalā, savukārt norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras tiktu piemērotas attiecībā uz citu tās pašas grupas vienību. Savstarpējā atkarība starp šādām vienībām, tostarp tas, ka pastāv atjaunojamas konsolidētās kapitāla prasības, un nepieciešamība aktivizēt zaudējumu augšupējas un lejupējas pārvešanas mehānismus, var apgrūtināt zaudējumu absorbcijas un rekapitalizācijas vajadzību novērtēšanu katrai vienībai atsevišķi un tādējādi to nepieciešamo summu noteikšanu, kas jānoraksta un jākonvertē katrai vienībai. Tādēļ būtu jāprecizē procedūra, saskaņā ar kuru minētajās situācijās piemēro kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras un saskaņā ar kuru Valdei būtu jāņem vērā šāda savstarpējā

35 COM(2018) 133 final.
36 COM(2020) 822 final.

atkarība. Šajā nolūkā, ja viena vienība atbilst norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru piemērošanas nosacījumiem un cita tās pašas grupas vienība vienlaikus atbilst noregulējuma nosacījumiem, Valdei būtu jāpieņem noregulējuma shēma, kas attiecas uz abām vienībām.

(28) Nolūkā palielināt juridisko noteiktību un ņemot vērā to saistību iespējamo nozīmīgumu, kas var izrietēt no neskaidriem notikumiem nākotnē, tostarp noregulējuma brīdī nepabeigto tiesvedību iznākumu, ir jānosaka, kāda pieeja šīm saistībām būtu jāparedz attiecībā uz iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanu. Šajā ziņā vadošajiem principiem vajadzētu būt tiem, kas paredzēti grāmatvedības noteikumos, un jo īpaši grāmatvedības noteikumos, kas paredzēti 37. starptautiskajā grāmatvedības standartā, kurš pieņemts ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1126/2008[37]. Pamatojoties uz minēto, noregulējuma iestādēm būtu jānošķir uzkrājumi un iespējamās saistības. Uzkrājumi ir saistības, kas attiecas uz iespējamu līdzekļu aizplūšanu un ko var reālistiski aplēst. Iespējamās saistības netiek atzītas par grāmatvedības saistībām, jo tās attiecas uz pienākumu, ko nevar uzskatīt par iespējamu aplēšanas laikā vai ko nevar reālistiski aplēst.

(29) Tā kā uzkrājumi ir grāmatvedības saistības, būtu jāprecizē, ka pret šādiem uzkrājumiem jāattiecas tāpat kā pret citām saistībām. Šādiem noteikumiem vajadzētu būt iekšēji rekapitalizējamiem, izņemot, ja tie atbilst kādam no konkrētajiem kritērijiem, saskaņā ar kuriem tos izslēgtu no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta tvēruma. Ņemot vērā minēto noteikumu iespējamo nozīmi noregulējumā un nolūkā nodrošināt noteiktību iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanā, būtu jāprecizē, ka uzkrājumi ir daļa no iekšēji rekapitalizējamām saistībām un ka līdz ar to tām piemēro iekšējās rekapitalizācijas instrumentu.

(30) Saskaņā ar grāmatvedības principiem iespējamās saistības nevar atzīt par saistībām, un tāpēc tām nevajadzētu būt iekšēji rekapitalizējamām. Tomēr ir jānodrošina, ka iespējamās saistības, kas izrietētu no notikuma, kurš ir neiespējams vai kuru nevar reālistiski aplēst noregulējuma laikā, nemazina noregulējuma stratēģijas un jo īpaši iekšējās rekapitalizācijas instrumenta efektivitāti. Lai sasniegtu šo mērķi, vērtētājam, veicot vērtēšanu noregulējuma vajadzībām, būtu jānovērtē iespējamās saistības, kas ir iekļautas noregulējamās iestādes vai vienības bilancē, un pēc iespējas labāk būtu jānosaka šo saistību potenciālā vērtība. Lai nodrošinātu, ka pēc noregulējuma procesa iestāde vai vienība pienācīgu laiku var saglabāt pietiekamu tirgus uzticēšanos, vērtētājam šī potenciālā vērtība būtu jāņem vērā, nosakot summu, par kādu iekšēji rekapitalizējamās saistības ir jānoraksta vai jākonvertē, lai atjaunotu noregulējamās iestādes kapitāla rādītājus. Jo īpaši noregulējuma iestādei savas konvertācijas pilnvaras būtu jāpiemēro iekšēji rekapitalizējamām saistībām, ciktāl tas nepieciešams, lai nodrošinātu, ka noregulējamās iestādes rekapitalizācija ir pietiekama, lai segtu iespējamos zaudējumus, ko var radīt saistības, kuras var rasties neiespējama notikuma dēļ. Novērtējot norakstāmo vai konvertējamo summu, noregulējuma iestādei būtu rūpīgi jāapsver iespējamo zaudējumu ietekme uz noregulējamo iestādi, pamatojoties uz vairākiem faktoriem, tostarp notikuma iestāšanās iespējamību, tā iestāšanās termiņu un iespējamo saistību summu.

---

[37] Komisijas Regula (EK) Nr. 1126/2008 (2008. gada 3. novembris), ar ko pieņem vairākus starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002 (OV L 320, 29.11.2008., 1. lpp.).

(31) Noteiktos apstākļos pēc tam, kad vienotais noregulējuma fonds ir veicis iemaksu, kas nepārsniedz 5 % no iestādes vai vienības kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, Valde var izmantot papildu finansējuma avotus, lai turpinātu atbalstīt savu noregulējuma darbību. Būtu skaidrāk jānorāda, kādos apstākļos vienotais noregulējuma fonds var sniegt papildu atbalstu, ja visas saistības, kuru prioritāte ir zemāka nekā noguldījumiem, kas nav obligāti vai diskrecionāri izslēgti no iekšējās rekapitalizācijas, ir pilnībā norakstītas vai konvertētas.

(32) Noregulējuma panākumi ir atkarīgi no Valdes savlaicīgas piekļuves attiecīgajai informācijai no iestādēm un vienībām, par kurām atbild Valde, kā arī no publiskām iestādēm un struktūrām. Šajā kontekstā Valdei vajadzētu būt iespējai piekļūt statistiska rakstura informācijai, ko ECB savākusi savas centrālās bankas funkcijas ietvaros, papildus informācijai, kas ECB ir pieejama kā uzraudzības iestādei saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013. Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2533/98[38] Valde nodrošina konfidenciālas statistikas informācijas fizisku un loģisku aizsardzību un pieprasa ECB atļauju informācijas turpmākai nosūtīšanai, kas var būt nepieciešama, lai izpildītu Valdes uzdevumus. Tā kā sabiedrības interešu novērtējuma veikšanai var būt nepieciešama informācija, kas saistīta ar to klientu skaitu, kuriem iestāde vai vienība ir vienīgais vai galvenais bankas pakalpojumu partneris, un kas ir saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849[39] izveidoto centralizēto automatizēto mehānismu rīcībā, Valdei vajadzētu būt iespējai saņemt minēto informāciju atsevišķos gadījumos. Būtu arī jāprecizē konkrēts laiks, kad Valdei ir netieša piekļuve informācijai. Jo īpaši, ja attiecīgā informācija ir pieejama iestādei vai struktūrai, kurai ir pienākums sadarboties ar Valdi, kad Valde pieprasa informāciju, šādai iestādei vai struktūrai būtu jāsniedz minētā informācija Valdei. Ja konkrētajā laikā informācija nav pieejama, neatkarīgi no šīs nepieejamības iemesla Valdei vajadzētu būt iespējai iegūt minēto informāciju no fiziskās vai juridiskās personas, kuras rīcībā ir minētā informācija, ar valsts noregulējuma iestāžu starpniecību vai tiešā veidā pēc tam, kad tā ir par to informējusi minētās valsts noregulējuma iestādes. Valdei vajadzētu būt arī iespējai precizēt procedūru un veidu, kādā tai būtu jāsaņem informācija no finanšu vienībām, lai nodrošinātu, ka šāda informācija ir vispiemērotākā tās vajadzībām, tostarp attiecībā uz virtuālajām datu telpām. Turklāt, lai nodrošinātu pēc iespējas plašāku sadarbību ar visām vienībām, kuru rīcībā varētu būt dati, kas ir būtiski Valdei un nepieciešami tai uzticēto uzdevumu veikšanai, un lai izvairītos no pieprasījumu dublēšanās iestādēm un vienībām, starp publiskajām iestādēm un struktūrām, ar kurām Valdei vajadzētu būt iespējai sadarboties, pārbaudīt informācijas pieejamību un apmainīties ar informāciju, būtu jāiekļauj Eiropas Centrālo banku sistēmas dalībnieki, attiecīgās NGS, Eiropas Sistēmisko risku kolēģija, Eiropas uzraudzības iestādes un Eiropas Stabilizācijas mehānisms. Visbeidzot, lai nodrošinātu, ka vajadzības gadījumā laikus tiek veikta intervence no finanšu mehānismiem, par kuriem noslēgts līgums attiecībā uz vienoto noregulējuma fondu, Valdei būtu jāinformē Komisija un ECB, tiklīdz tā uzskata, ka var būt nepieciešams aktivizēt šādus finanšu mehānismus, un būtu jāsniedz Komisijai un ECB visa informācija, kas vajadzīga to uzdevumu veikšanai attiecībā uz šādiem finanšu mehānismiem.

---

38 Padomes Regula (EK) Nr. 2533/98 (1998. gada 23. novembris) par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka (OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.).

39 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

(33) Direktīvas 2014/59/ES 86. panta 1. punktā ir paredzēts, ka parastās maksātnespējas procedūras attiecībā uz iestādēm un vienībām, kas ietilpst minētās direktīvas tvērumā, neuzsāk citādi, kā vien pēc noregulējuma iestādes ierosinājuma, un ka lēmumu, ar ko iestādei vai vienībai piemēro parasto maksātnespējas procedūru, pieņem tikai ar noregulējuma iestādes piekrišanu. Minētais noteikums nav atspoguļots Regulā (ES) Nr. 806/2014. Saskaņā ar Regulā (ES) Nr. 806/2014 noteikto uzdevumu sadali valstu noregulējuma iestādēm būtu jāapspriežas ar Valdi, pirms tās rīkojas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 86. panta 1. punktu attiecībā uz iestādēm un vienībām, par kurām Valde ir tieši atbildīga.

(34) Valdes priekšsēdētāja vietnieka amatam atlases kritēriji ir tādi paši kā valdes priekšsēdētāja un citu pilna laika locekļu atlases kritēriji. Tāpēc ir lietderīgi arī Valdes priekšsēdētāja vietniekam piešķirt tādas pašas balsstiesības kā Valdes priekšsēdētājam un pilna laika locekļiem.

(35) Lai nodrošinātu institucionālo nepārtrauktību un institucionālo zināšanu veidošanu, Valdes priekšsēdētājam, priekšsēdētāja vietniekam un pārējiem pilna laika locekļiem būtu jāļauj pildīt savus attiecīgos amatus divus secīgus termiņus. Tādēļ vajadzētu būt iespējai pagarināt viņu pilnvaru termiņu par pieciem gadiem, pamatojoties uz Komisijas izvērtējumu par viņu pienākumu izpildi pirmajā pilnvaru termiņā.

(36) Lai Valde plenārsēdē varētu veikt sākotnējo novērtējumu par provizorisko budžeta projektu, pirms priekšsēdētājs iesniedz galīgo projektu, būtu jāpagarina termiņš, kurā priekšsēdētājs var iesniegt sākotnējo priekšlikumu par Valdes gada budžetu.

(37) Pēc vienotā noregulējuma fonda palielināšanas sākotnējā laikposma, kas minēts Regulas (ES) Nr. 806/2014 69. panta 1. punktā, tā pieejamie finanšu līdzekļi var nedaudz samazināties zem mērķapjoma, jo īpaši segto noguldījumu pieauguma dēļ. Tādējādi *ex ante* iemaksu summa, kas var tikt pieprasīta šādos apstākļos, varētu būt neliela. Līdz ar to ir iespējams, ka pēc dažiem gadiem šo *ex ante* iemaksu apmērs vairs nebūs samērīgs ar šo iemaksu iekasēšanas izmaksām. Tāpēc Valdei vajadzētu būt iespējai atlikt *ex ante* iemaksu iekasēšanu uz vienu vai vairākiem gadiem, līdz iekasējamā summa sasniedz summu, kas ir samērīga ar iekasēšanas procesa izmaksām, ar noteikumu, ka šāda atlikšana būtiski neietekmē Valdes spēju izmantot vienoto noregulējuma fondu.

(38) Neatsaucamas maksājumu saistības ir viens no vienotā noregulējuma fonda pieejamo finanšu līdzekļu komponentiem. Tādēļ ir jāprecizē apstākļi, kādos minētās maksājumu saistības var prasīt izpildīt, un piemērojamā procedūra saistību izbeigšanai gadījumā, ja iestādei vai vienībai vairs nav pienākuma veikt iemaksas vienotajā noregulējuma fondā. Turklāt, lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un noteiktību attiecībā uz neatsaucamu maksājumu saistību daļu piesaistāmo *ex ante* iemaksu kopējā summā, Valdei šāda daļa būtu jānosaka katru gadu, ievērojot piemērojamos ierobežojumus.

(39) Vienotajā noregulējuma fondā veicamo ārkārtas *ex post* iemaksu maksimālā summa, ko atļauts pieprasīt, pašlaik gadā nevar pārsniegt *ex ante* iemaksu trīskāršu apmēru. Pēc sākotnējā fonda palielināšanas perioda, kas minēts Regulas (ES) Nr. 806/2014 69. panta 1. punktā, šādas *ex ante* iemaksas apstākļos, kas nav vienotā noregulējuma fonda izmantošana, būs atkarīgas tikai no segto noguldījumu līmeņa svārstībām, un tāpēc tās, visticamāk, saruks. Pamatojot ārkārtas *ex post* iemaksu maksimālo summu ar *ex ante* iemaksu apmēru, varētu tikt krasi ierobežota vienotā noregulējuma fonda iespēja piesaistīt *ex post* iemaksas, tādējādi samazinot tā rīcības spēju. Lai izvairītos no šāda iznākuma, būtu jānosaka cits ierobežojums un būtu jānosaka, ka ārkārtas *ex post*

iemaksu maksimālā summa, ko atļauts pieprasīt, ir Fonda mērķapjoma vienas astotās daļas trīskāršs apmērs.

(40) Vienoto noregulējuma fondu var izmantot, lai atbalstītu uzņēmuma pārdošanas instrumenta vai pagaidu iestādes instrumenta piemērošanu, saskaņā ar kuru noregulējamās iestādes aktīvu, tiesību un saistību kopums tiek nodots saņēmējam. Šādā gadījumā Valdei var būt prasījums pret atlikušo iestādi vai vienību tās turpmākajā likvidācijā saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Tas var notikt, ja vienoto noregulējuma fondu izmanto saistībā ar tādu zaudējumu segšanu, kas kreditoriem citādi būtu radušies, tostarp kā garantijas attiecībā uz aktīviem un saistībām, vai saistībā ar starpības segšanu starp pārvestajiem aktīviem un saistībām. Lai nodrošinātu, ka akcionāri un kreditori, kas palikuši atlikušajā iestādē vai vienībā, efektīvi absorbē noregulējamās iestādes zaudējumus un uzlabo iespēju maksātnespējas gadījumā veikt atmaksājumus Valdei, tiem Valdes prasījumiem pret atlikušo iestādi vai vienību un prasījumiem, kas izriet no pamatotiem izdevumiem, kuri pienācīgi radušies Valdei, būtu jāpiemēro tāda pati prioritāte maksātnespējas gadījumā kā katras iesaistītās dalībvalsts valsts noregulējuma finansēšanas mehānismu prasījumu prioritātei, kurai vajadzētu būt augstākai par noguldījumu un noguldījumu garantiju sistēmu prioritātes līmeni. Tā kā par principa "neviens kreditors nav sliktākā situācijā" pārkāpumiem no vienotā noregulējuma fonda akcionāriem un kreditoriem izmaksātās kompensācijas ir paredzētas, lai kompensētu noregulējuma darbības rezultātus, minētajām kompensācijām nevajadzētu būt par pamatu Valdes prasījumiem.

(41) Tā kā daži Regulas (ES) Nr. 806/2014 noteikumi par noguldījumu garantiju sistēmu iespējamo lomu noregulējumā ir līdzīgi Direktīvas 2014/59/ES noteikumiem, Regulā (ES) Nr. 806/2014 būtu jāatspoguļo grozījumi, kas minētajos Direktīvas 2014/59/ES noteikumos izdarīti ar … [PB: lūgums ievietot Direktīvas 2014/59/ES grozījumu direktīvas numuru].

(42) Pārredzamība ir būtiska, lai nodrošinātu tirgus integritāti, tirgus disciplīnu un ieguldītāju aizsardzību. Lai nodrošinātu, ka Valde spēj veicināt centienus panākt lielāku pārredzamību un piedalīties citos tādos centienos, būtu jāļauj Valdei atklāt informāciju, kas izriet no tās pašas veiktās analīzes, novērtējumiem un konstatējumiem, tostarp noregulējamības novērtējumiem, ja šāda atklāšana neapdraudētu sabiedrības interešu aizsardzību attiecībā uz finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku un ja informācijas atklāšana ir saistīta ar prioritārām sabiedrības interesēm.

(43) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. 806/2014.

(44) Lai nodrošinātu konsekvenci, grozījumi Regulā (ES) Nr. 806/2014, kas ir līdzīgi grozījumiem Direktīvā 2014/59/ES, kuri izdarīti ar … [PB: lūgums ievietot Direktīvas 2014/59/ES grozījumu direktīvas numuru], būtu jāpiemēro no tās pašas dienas, kad transponē … [PB: lūgums ievietot Direktīvas 2014/59/ES grozījumu direktīvas numuru], proti, no … [PB: lūgums ievietot datumu = 18 mēneši pēc šīs grozījumu regulas spēkā stāšanās datuma]. Tomēr nav iemesla atlikt to Regulas (ES) Nr. 806/2014 grozījumu piemērošanu, kuri attiecas tikai uz vienotā noregulējuma mehānisma darbību. Minētie grozījumi tādēļ būtu jāpiemēro no … [PB: lūgums ievietot datumu = 1 mēnesis pēc šīs grozījumu regulas spēkā stāšanās datuma].

(45) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, uzlabot iestāžu un vienību atveseļošanas un noregulējuma satvara efektivitāti un lietderību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs to risku dēļ, ko atšķirīgas valstu pieejas varētu radīt vienotā tirgus integritātei, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, grozot noteikumus, kas

jau ir noteikti Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

*1. pants*

**Grozījumi Regulā (ES) Nr. 806/2014**

Regulu (ES) Nr. 806/2014 groza šādi:

(1) regulas 3. panta 1. punktu groza šādi:

(a) punkta 24.a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"24.a) "noregulējuma vienība" ir juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītā dalībvalstī un ko Valde vai valsts noregulējuma iestāde saskaņā ar šīs regulas 8. pantu ir identificējusi kā vienību, attiecībā uz kuru noregulējuma plānā ir paredzēta noregulējuma darbība;";

(b) punktā iekļauj šādu 24.d) un 24.e) apakšpunktu:

"24.d) " ārpussavienības G-SNI" ir ārpussavienības G-SNI, kas definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 134) apakšpunktā;

24.e) "G-SNI vienība" ir G-SNI vienība, kas definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 136) apakšpunktā;";

(c) punkta 49) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"49) "iekšēji rekapitalizējamas saistības" ir 2. pantā minētas vienības saistības, tostarp tās saistības, kas rada grāmatvedības uzkrājumus, un kapitāla instrumenti, kas nav kvalificējami kā pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti, pirmā līmeņa papildu kapitāla vai otrā līmeņa kapitāla instrumenti un kas nav izslēgti no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas jomas, ievērojot 27. panta 3. punktu;";

(2) regulas 4. pantā iekļauj šādu 1.a punktu:

"1.a Dalībvalstis iespējami drīz informē Valdi par savu lūgumu uzsākt ciešu sadarbību ar ECB saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2013 7. pantu.

Pēc paziņošanas, kas veikta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2013 7. pantu, un pirms ciešas sadarbības izveidošanas dalībvalstis sniedz visu informāciju – par vienībām un grupām, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā –, kas Valdei var būt vajadzīga, lai sagatavotos uzdevumiem, kas tai uzticēti ar šo regulu un nolīgumu.";

(3) regulas 7. pantu groza šādi:

(a) panta 3. punkta ceturtās daļas pirmos divus teikumus aizstāj ar šādu tekstu:

"Veicot šajā punktā minētos uzdevumus, valstu noregulējuma iestādes piemēro attiecīgos šīs regulas noteikumus. Šīs regulas 5. panta 2. punktā, 6. panta 5. punktā, 8. panta 6., 8., 12. un 13. punktā, 10. panta 1. līdz 10. punktā, 10.a pantā, 11. līdz 14. pantā, 15. panta 1., 2. un 3. punktā, 16. pantā, 18. panta 1., 1.a, 2. un 6. punktā, 20. pantā, 21. panta 1. līdz 7. punktā, 21. panta 8. punkta otrajā daļā, 21. panta 9. un 10. punktā, 22. panta 1., 3. un 6. punktā, 23. un 24. pantā, 25. panta 3. punktā, 27. panta 1. līdz 15. punktā, 27. panta

16. punkta otrās daļas otrajā teikumā, trešajā daļā un ceturtās daļas pirmajā, trešajā un ceturtajā teikumā un 32. pantā minētās atsauces uz Valdi uzskata par atsaucēm uz valstu noregulējuma iestādēm attiecībā uz grupām un vienībām, kas minētas šā punkta pirmajā daļā.";

(b) panta 5. punktu groza šādi:

i) vārdus "12. panta 2. punktu" aizstāj ar vārdiem "12. panta 3. punktu";

ii) punktam pievieno šādu daļu:

"Pēc tam, kad pirmajā daļā minētais paziņojums ir stājies spēkā, iesaistītās dalībvalstis var nolemt, ka atbildību par tādu uzdevumu veikšanu, kas saistīti ar vienībām un grupām, kuras veic uzņēmējdarbību to teritorijā, izņemot 2. punktā minētās vienības un grupas, nodod atpakaļ valsts noregulējuma iestādēm, un tādā gadījumā pirmo daļu vairs nepiemēro. Dalībvalstis, kuras plāno izmantot minēto iespēju, par to paziņo Valdei un Komisijai. Minētais paziņojums ir spēkā no dienas, kad tas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.";

(4) regulas 8. pantu groza šādi:

(a) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

"Valde var uzdot valstu noregulējuma iestādēm īstenot Direktīvas 2014/59/ES 10. panta 8. punktā minētās pilnvaras. Valstu noregulējuma iestādes īsteno Valdes norādījumus saskaņā ar šīs regulas 29. pantu.";

(b) panta 10. punktam pievieno šādu daļu:

"To pasākumu noteikšanai, kas veicami attiecībā uz tādiem pirmās daļas b) apakšpunktā minētajiem meitasuzņēmumiem, kuri nav noregulējuma vienības, Valde var piemērot vienkāršotu pieeju, ja šāda pieeja negatīvi neietekmētu grupas noregulējamību, ņemot vērā meitasuzņēmuma lielumu, tā riska profilu, kritiski svarīgu funkciju neesību un grupas noregulējuma stratēģiju.";

(c) pantam pievieno šādu 14. punktu:

"14. Valde nepieņem noregulējuma plānus 1. punktā minētajām vienībām un grupām, ja piemēro 22. panta 5. punktu vai ja vienība vai grupa tiek likvidēta saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, ievērojot Direktīvas 2014/59/ES 32.b pantu.";

(5) regulas 10. pantu groza šādi:

(a) panta 4. punkta ceturtajā daļā vārdu "Pirmajā daļā" aizstāj ar vārdiem "Trešajā daļā";

(b) panta 7. punktā vārdus "iestādei vai mātesuzņēmumam adresētu" aizstāj ar vārdiem "vienībai vai mātesuzņēmumam adresētu" un vārdus "ietekmi uz iestādes darījumdarbības modeli" aizstāj ar vārdiem "ietekmi uz vienības vai grupas darījumdarbības modeli";

(c) panta 10. punktu groza šādi:

i) otrajā daļā vārdu "iestādes" aizstāj ar vārdiem "attiecīgās vienības";

ii) trešajā daļā vārdu "iestādi" aizstāj ar vārdu "vienību";

iii) punktam pievieno šādu daļu:

"Ja attiecīgās vienības ierosinātie pasākumi efektīvi samazina vai novērš šķēršļus noregulējamībai, Valde pieņem lēmumu pēc apspriešanās ar ECB vai attiecīgo valsts kompetento iestādi un attiecīgā gadījumā ar norīkoto makroprudenciālās uzraudzības iestādi. Minētajā lēmumā norāda, ka ierosinātie pasākumi efektīvi samazina vai novērš šķēršļus noregulējamībai, un uzdod valsts noregulējuma iestādēm pieprasīt iestādei, mātesuzņēmumam vai jebkuram attiecīgās grupas meitasuzņēmumam īstenot ierosinātos pasākumus.";

(6) regulas 10.a pantu groza šādi:

(a) panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"1. Ja vienība ir situācijā, kurā tā atbilst apvienoto rezervju prasībai, ja tā tiek apsvērta papildus katrai no Direktīvas 2013/36/ES 141.a panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajām prasībām, bet tā neatbilst minētajai apvienoto rezervju prasībai, ja tā tiek apsvērta papildus šīs regulas 12.d un 12.e pantā minētajām prasībām, kad tās aprēķinātas saskaņā ar šīs regulas 12.a panta 2. punkta a) apakšpunktu, Valdei ir pilnvaras saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu uzdot valsts noregulējuma iestādei aizliegt vienībai sadalīt summu, kas pārsniedz maksimālo sadalāmo summu, kura saistīta ar pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasību ("M-MSS") un kuru aprēķina saskaņā ar šā panta 4. punktu, veicot jebkuru no šādām darbībām:";

(b) pantam pievieno šādu 7. punktu:

"7. Ja vienībai nepiemēro apvienoto rezervju prasību uz tā paša pamata, uz kura tai ir jāizpilda 12.d un 12.e pantā minētās prasības, Valde piemēro šā panta 1. līdz 6. punktu, pamatojoties uz apvienoto rezervju prasības aplēsi saskaņā ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2021/1118*. Piemēro Direktīvas 2013/36/ES 128. panta ceturto daļu.

Pirmajā daļā minēto aplēsto apvienoto rezervju prasību Valde ietver lēmumā, ar ko nosaka šīs regulas 12.d un 12.e pantā minētās prasības. Aplēsto apvienoto rezervju prasību vienība dara publiski pieejamu kopā ar Direktīvas 2014/59/ES 45.i panta 3. punktā minēto informāciju.

---

* Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/1118 (2021. gada 26. marts), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros precizētas metodes, ko noregulējuma iestādes izmanto, lai aplēstu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā minēto prasību un apvienoto rezervju prasību noregulējuma vienībām noregulējuma grupas konsolidētajā līmenī, ja uz noregulējuma grupu minētās prasības saskaņā ar minēto direktīvu neattiecas (OV L 241, 8.7.2021., 1. lpp.).";

(7) regulas 12. pantam pievieno šādu 8. punktu:

"8. Valde ir atbildīga par Regulas (ES) Nr. 575/2013 77. panta 2. punktā un 78.a pantā minēto atļauju piešķiršanu šā panta 1. punktā minētajām vienībām. Valde adresē savu lēmumu attiecīgajai vienībai.";

(8) regulas 12.a panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Valde un valstu noregulējuma iestādes nodrošina, ka 12. panta 1. un 3. punktā minētās vienības vienmēr izpilda pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasības, ja to pieprasa Valde un kā noteikusi Valde saskaņā ar šo pantu un 12.b līdz 12.i pantu.";

(9) regulas 12.c pantu groza šādi:

(a) panta 4. un 5. punktā vārdu "G-SNI" aizstāj ar vārdiem "G-SNI vienības";

(b) panta 7. punkta ievadfrāzē vārdus "3. punkta" aizstāj ar vārdiem "4. punkta" un vārdu "G-SNI" aizstāj ar vārdiem "G-SNI vienības";

(c) panta 8. punktu groza šādi:

i) pirmajā daļā vārdu "G-SNI" aizstāj ar vārdiem "G-SNI vienības";

ii) otrās daļas c) apakšpunktā vārdu "G-SNI" aizstāj ar vārdiem "G-SNI vienība";

(d) pantam pievieno šādu 10. punktu:

"10. Valde var atļaut noregulējuma vienībām izpildīt 4., 5. un 7. punktā minētās prasības, izmantojot pašu kapitālu vai saistības, kas minētas 1. un 3. punktā, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

(a) attiecībā uz vienībām, kas ir G-SNI vienības vai noregulējuma vienības, kurām piemēro 12.d panta 4. vai 5. punktu, Valde nav samazinājusi šā panta 4. punktā minēto prasību saskaņā ar minētā punkta pirmo daļu;

(b) šā panta 1. punktā minētās saistības, kas neatbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 72.b panta 2. punkta d) apakšpunktā minētajam nosacījumam, atbilst minētās regulas 72.b panta 4. punkta b) līdz e) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem.";

(10) regulas 12.d panta 3. punkta astotajā daļā vārdus "kritiski svarīgo ekonomisko funkciju" aizstāj ar vārdiem "kritiski svarīgo funkciju" un 6. punkta astotajā daļā vārdus "kritiski svarīgu ekonomisko funkciju" aizstāj ar vārdiem "kritiski svarīgo funkciju";

(11) regulā iekļauj šādu 12.da pantu:

"*12.da pants*

**Pašu kapitāla un atbilstīgo saistību minimuma prasības noteikšana pārveduma stratēģijām, kuru rezultātā notiek iziešana no tirgus**

1. Piemērojot 12.d pantu noregulējuma vienībai, kuras vēlamā noregulējuma stratēģija galvenokārt paredz uzņēmuma pārdošanas instrumenta vai pagaidu iestādes instrumenta izmantošanu un tās iziešanu no tirgus, Valde proporcionāli nosaka 12.d panta 3. punktā paredzēto rekapitalizācijas summu, attiecīgā gadījumā pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

(a) noregulējuma vienības lielums, darījumdarbības modelis, finansēšanas modelis un riska profils, kā arī tā tirgus dziļums, kurā noregulējuma vienība darbojas;

(b) akcijas, citi īpašumtiesību instrumenti, aktīvi, tiesības vai saistības, kas jāpārved saņēmējam, kā noteikts noregulējuma plānā, ņemot vērā:

i) noregulējuma vienības galvenās darbības jomas un kritiski svarīgās funkcijas;

ii) saistības, kas izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar 27. panta 3. punktu;

iii) aizsardzības pasākumus, kas minēti Direktīvas 2014/59/ES 73. līdz 80. pantā;

(c) šā punkta b) apakšpunktā minētās noregulējuma vienības akciju, citu īpašumtiesību instrumentu, aktīvu, tiesību vai saistību paredzamā vērtība un tirgspēja, ņemot vērā:

i) noregulējuma iestādes konstatētos būtiskos noregulējamības šķēršļus, kas ir tieši saistīti ar uzņēmuma pārdošanas instrumenta vai pagaidu iestādes instrumenta piemērošanu;

ii) zaudējumus, kas rodas no atlikušajā iestādē atlikušajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām;

(d) tas, vai vēlamā noregulējuma stratēģija paredz pārvest noregulējuma vienības emitētas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, vai arī visus noregulējuma vienības aktīvus, tiesības un saistības vai daļu no tiem;

(e) tas, vai vēlamā noregulējuma stratēģija paredz aktīvu nodalīšanas instrumenta piemērošanu.

2. Ja noregulējuma plānā ir paredzēts, ka vienība ir jālikvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru vai citām līdzvērtīgām valsts procedūrām, un ir paredzēts izmantot noguldījumu garantiju sistēmu saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 11. panta 5. punktu, Valde ņem vērā arī šā panta 1. punktu, kad tā veic šīs regulas 12.d panta 2.a punkta otrajā daļā minēto novērtējumu.

3. Piemērojot 1. punktu, iegūtā summa nav lielāka par summu, ko iegūst, piemērojot 12.d panta 3. punktu.”;

(12) regulas 12.e panta 1. punktā vārdus “G-SNI vai G-SNI daļa” aizstāj ar vārdiem “G-SNI vienība”;

(13) regulas 12.g pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

Valde, iepriekš apspriedusies ar kompetentajām iestādēm, tostarp ECB, var nolemt šajā pantā noteikto prasību piemērot 2. panta b) apakšpunktā minētajai vienībai un 2. panta c) apakšpunktā minētajai finanšu iestādei, kas ir noregulējuma vienības meitasuzņēmums, bet pati nav noregulējuma vienība.”;

ii) punkta trešajā daļā vārdus “pirmās daļas” aizstāj ar vārdiem “pirmās un otrās daļas”;

(b) pantam pievieno šādu 4. punktu:

“4. Ja saskaņā ar vispārējo noregulējuma stratēģiju meitasuzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, vai Savienības mātesuzņēmums un tā meitasiestādes nav noregulējuma vienības un ja Eiropas noregulējuma kolēģijas locekļi, ja tā izveidota saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 89. pantu, piekrīt minētajai stratēģijai, meitasuzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, vai konsolidētā veidā Savienības mātesuzņēmums nodrošina

atbilstību 12.a panta 1. punkta prasībai, emitējot šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētos instrumentus jebkuram no turpmāk minētajiem:

(a) savam galīgajam mātesuzņēmumam, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī;

(b) minētā galīgā mātesuzņēmuma meitasuzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību tajā pašā trešā valstī;

(c) citām vienībām saskaņā ar nosacījumiem, kuri paredzēti šā panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā un b) apakšpunkta ii) punktā.";

(14) regulas 12.k pantu groza šādi:

(a) panta 1. punkta pirmās daļas pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"Atkāpjoties no 12.a panta 1. punkta, Valde vienībām nosaka pienācīgus pārejas laikposmus, lai vienības varētu izpildīt 12.f vai 12.g pantā noteiktās prasības vai attiecīgā gadījumā prasības, kas izriet no 12.c panta 4., 5. vai 7. punkta piemērošanas.";

(b) panta 3. punkta a) apakšpunktā vārdus "Valde vai valsts noregulējuma iestāde" aizstāj ar vārdu "Valde";

(c) panta 4. punktā vārdus "G-SNI" aizstāj ar vārdiem "G-SNI vai ārpussavienības G-SNI";

(d) panta 5. un 6. punktā vārdus "Valde un valstu noregulējuma iestādes" aizstāj ar vārdu "Valde";

(15) regulas 13. pantu aizstāj ar šādu:

"*13. pants*

**Agrīnas intervences pasākumi**

1. ECB var piemērot agrīnas intervences pasākumus, ja 7. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā vienība atbilst jebkuram no šādiem nosacījumiem:

(a) vienība atbilst nosacījumiem, kas minēti Direktīvas 2013/36/ES 102. pantā vai Regulas (ES) Nr. 1024/2013 16. panta 1. punktā, un ir attiecināms kāds no šādiem nosacījumiem:

i) vienība nav veikusi ECB prasītos korektīvos pasākumus, tostarp pasākumus, kas minēti Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā, Regulas (ES) Nr. 1024/2013 16. panta 2. punktā vai Direktīvas (ES) 2019/2034 49. pantā;

ii) ECB uzskata, ka korektīvie pasākumi, kas nav agrīnas intervences pasākumi, nav pietiekami, lai risinātu problēmas, cita starpā tāpēc, ka vienības finansiālais stāvoklis ir strauji un būtiski pasliktinājies;

(b) vienība 12 mēnešu laikā pēc ECB novērtējuma veikšanas pārkāpj vai, iespējams, varētu pārkāpt prasības, kas noteiktas Direktīvas 2014/65/ES II sadaļā, Regulas (ES) Nr. 600/2014 3. līdz 7., 14. līdz 17. vai 24., 25. un 26. pantā vai šīs regulas 12.f vai 12.g pantā.

ECB var noteikt, ka pirmās daļas a) apakšpunkta ii) punktā minētais nosacījums ir izpildīts, iepriekš neveicot citus korektīvus pasākumus, tostarp Direktīvas 2013/36/ES 104. pantā vai Regulas (ES) Nr. 1024/2013 16. panta 2. punktā minēto pilnvaru īstenošanu.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā agrīnas intervences pasākumi ietver:

(a) prasību vienības vadības struktūrai veikt kādu no turpmāk minētajām darbībām:

i) īstenot vienu vai vairākus atveseļošanas plānā izklāstītos mehānismus vai pasākumus;

ii) atjaunināt atveseļošanas plānu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 5. panta 2. punktu, ja apstākļi, kas izraisījuši agrīnu intervenci, atšķiras no sākotnējā atveseļošanas plānā izklāstītajiem pieņēmumiem, un konkrētā laikposmā īstenot vienu vai vairākus atjauninātajā atveseļošanas plānā izklāstītos mehānismus vai pasākumus;

(b) prasību vienības vadības struktūrai sasaukt vienības akcionāru sapulci vai tad, ja vadības struktūra neizpilda minēto prasību, sasaukt to tieši, un abos gadījumos noteikt darba kārtību, pieprasot, lai akcionāri apsvērtu iespēju pieņemt konkrētus lēmumus;

(c) prasību vienības vadības struktūrai attiecīgā gadījumā saskaņā ar atveseļošanas plānu izstrādāt plānu sarunām par parāda pārstrukturēšanu ar dažiem vai visiem tās kreditoriem;

(d) prasību mainīt iestādes juridisko struktūru;

(e) prasību pilnībā vai attiecībā uz atsevišķām personām atcelt vai aizstāt vienības augstāko vadību vai vadības struktūru saskaņā ar 13.a pantu;

(f) viena vai vairāku pagaidu administratoru iecelšanu vienībā saskaņā ar 13.b pantu.

3. ECB izvēlas piemērotus agrīnas intervences pasākumus, pamatojoties uz to, kas ir samērīgi ar izvirzītajiem mērķiem, papildus citai būtiskai informācijai ņemot vērā pārkāpuma vai iespējamā pārkāpuma smagumu un vienības finansiālā stāvokļa pasliktināšanās ātrumu.

4. Attiecībā uz katru no 2. punktā minētajiem pasākumiem ECB nosaka termiņu, kas ir piemērots minētā pasākuma pabeigšanai un kas ļauj ECB novērtēt tā efektivitāti.

5. Ja grupā ir vienības, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs, kā arī neiesaistītajās dalībvalstīs, ECB pārstāv iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes, apspriežoties un sadarbojoties ar neiesaistītajām dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 30. pantu.

Ja grupā ir vienības, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs, un meitasuzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību, vai nozīmīgas filiāles, kas atrodas neiesaistītajās dalībvalstīs, ECB visus lēmumus vai pasākumus, kas minēti 13. līdz 13.c pantā un ir grupai nozīmīgi, paziņo neiesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm vai noregulējuma iestādēm pēc vajadzības.”;

(16) regulā iekļauj šādu 13.a, 13.b, un 13.c pantu:

“*13.a pants*

**Augstākās vadības vai vadības struktūras aizstāšana**

Piemērojot 13. panta 2. punkta e) apakšpunktu, jaunā augstākā vadība vai vadības struktūra vai atsevišķi minēto struktūru locekļi tiek iecelti saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem un tam ir vajadzīgs ECB apstiprinājums.

*13.b pants*

**Pagaidu administrators**

1. Piemērojot 13. panta 2. punkta f) apakšpunktu, ECB, pamatojoties uz to, kas ir samērīgi apstākļiem, var iecelt pagaidu administratoru nolūkā veikt kādu no turpmāk minētajām darbībām:

(a) uz laiku aizstāt vienības vadības struktūru;

(b) uz laiku strādāt kopā ar vienības vadības struktūru.

ECB, ieceļot pagaidu administratoru, precizē savu izvēli attiecībā uz a) vai b) apakšpunktu.

Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkā ECB, ieceļot šādu pagaidu administratoru, sīkāk precizē pagaidu administratora uzdevumus, pienākumus un pilnvaras, un prasības vienības vadības struktūrai apspriesties ar pagaidu administratoru vai saņemt tā piekrišanu pirms konkrētu lēmumu pieņemšanas vai darbību veikšanas.

ECB publisko informāciju par pagaidu administratora iecelšanu, izņemot gadījumus, kad pagaidu administratoram nav pilnvaru pārstāvēt vienību.

Pagaidu administrators ir tāds, kas atbilst Direktīvas 2013/36/ES 91. panta 1., 2. un 3. punktā noteiktajām prasībām. ECB novērtējums par to, vai pagaidu administrators atbilst minētajām prasībām, ir lēmuma par pagaidu administratora iecelšanu neatņemama sastāvdaļa.

2. ECB, ieceļot pagaidu administratoru, nosaka pagaidu administratora pilnvaras, pamatojoties uz to, kas ir samērīgi pastāvošajiem apstākļiem. Šādas pilnvaras var ietvert dažas vai visas vienības vadības struktūras pilnvaras, ko paredz vienības statūti un valsts tiesību akti, tostarp pilnvaras īstenot dažas vai visas vienības vadības struktūras administratīvās funkcijas. Pagaidu administratora pilnvaras attiecībā uz vienību atbilst piemērojamajām sabiedrību tiesībām.

3. ECB, ieceļot pagaidu administratoru, nosaka tā uzdevumu un funkcijas. Šāds uzdevums un funkcijas var ietvert visu turpmāk minēto:

(a) noskaidrot vienības finanšu stāvokli;

(b) vadīt vienības darbību vai darbības daļu ar mērķi saglabāt vai atjaunot tās finanšu stāvokli;

(c) veikt pasākumus, lai atjaunotu vienības pārdomātas un piesardzīgas darbības vadīšanu.

ECB, ieceļot pagaidu administratoru, nosaka tā uzdevumu un funkciju ierobežojumus, ja tādi ir.

4. ECB ir ekskluzīvas pilnvaras iecelt un atcelt pagaidu administratoru. ECB var atcelt pagaidu administratoru jebkurā laikā un jebkura iemesla dēļ. ECB var jebkurā laikā grozīt pagaidu administratora iecelšanas noteikumus, ievērojot šo pantu.

5. ECB var noteikt, ka konkrētām pagaidu administratora darbībām nepieciešama ECB iepriekšēja piekrišana. ECB šādas prasības nosaka, ieceļot pagaidu administratoru vai izdarot grozījumus pagaidu administratora iecelšanas noteikumos.

Pilnvaras sasaukt vienības akcionāru pilnsapulci un noteikt šādas sapulces darba kārtību pagaidu administrators jebkurā gadījumā var īstenot tikai ar ECB iepriekšēju piekrišanu.

6. Pēc ECB pieprasījuma pagaidu administrators ECB noteiktos intervālos un jebkurā gadījumā savu pilnvaru termiņa beigās sagatavo ziņojumus par vienības finanšu stāvokli un par darbībām, kas veiktas viņa/viņas pilnvaru laikā.

7. Pagaidu administratoru ieceļ uz laiku, kas nepārsniedz vienu gadu. Izņēmuma kārtā minēto termiņu var pagarināt, ja joprojām pastāv pagaidu administratora iecelšanai paredzētie nosacījumi. ECB nosaka minētos nosacījumus un pamato akcionāriem pagaidu administratora pilnvaru termiņa pagarināšanu.

8. Ievērojot šo pantu, pagaidu administratora iecelšana neskar akcionāru tiesības saskaņā ar Savienības vai valstu tiesību aktiem sabiedrību tiesību jomā.

9. Saskaņā ar šī panta 1. līdz 8. punktu ieceltu pagaidu administratoru neuzskata par "ēnu" direktoru vai *de facto* direktoru atbilstoši valsts tiesību aktiem.

*13.c pants*

**Gatavošanās noregulējumam**

1. Attiecībā uz 7. panta 2. punktā minētajām vienībām un grupām un 7. panta 4. punkta b) apakšpunktā un 7. panta 5. punktā minētajām vienībām un grupām, ja ir izpildīti minēto noteikumu piemērošanas nosacījumi, ECB vai valstu kompetentās iestādes nekavējoties paziņo Valdei jebkurā no turpmāk minētajiem gadījumiem:

(a) par jebkuru no Regulas (ES) Nr. 1024/2013 16. panta 2. punktā vai Direktīvas 2013/36/ES 104. panta 1. punktā minētajiem pasākumiem, ko tās prasa vienībai vai grupai veikt;

(b) ja uzraudzības darbība liecina, ka attiecībā uz vienību vai grupu ir izpildīti šīs regulas 13. panta 1. punktā vai Direktīvas 2014/59/ES 27. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi – novērtējums, ka minētie nosacījumi ir izpildīti neatkarīgi no jebkādiem agrīnas intervences pasākumiem;

(c) jebkura no šīs regulas 13. pantā vai Direktīvas 2014/59/ES 27. pantā minēto agrīnas intervences pasākumu piemērošana.

Valde paziņo Komisijai par paziņojumu, ko tā saņēmusi saskaņā ar šā punkta pirmo daļu.

ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde sadarbībā ar Valdi cieši uzrauga pirmajā daļā minēto vienību un grupu situāciju un to atbilstību pirmās daļas a) apakšpunktā minētajiem pasākumiem, kuru mērķis ir novērst minēto vienību un grupu situācijas pasliktināšanos, un pirmās daļas c) apakšpunktā minētajiem agrīnas intervences pasākumiem.

2. ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde pēc iespējas agrāk informē Valdi, ja tās uzskata, ka pastāv būtisks risks, ka attiecībā uz vienību, kas minēta 7. panta 2. punktā, vai vienību, kas minēta 7. panta 4. punkta b) apakšpunktā un 7. panta 5. punktā, ja ir izpildīti minēto noteikumu piemērošanas nosacījumi, varētu attiecināt vienu vai vairākus no 18. panta 4. punktā minētajiem apstākļiem. Minētajā paziņojumā iekļauj:

(a) paziņojuma iemeslus;

(b) pārskatu par pasākumiem, kas saprātīgā termiņā novērstu vienības maksātnespēju, to paredzamo ietekmi uz vienību attiecībā uz 18. panta 4. punktā minētajiem apstākļiem un minēto pasākumu īstenošanas paredzamo grafiku.

Pēc pirmajā daļā minētā paziņojuma saņemšanas Valde ciešā sadarbībā ar ECB vai attiecīgo valsts kompetento iestādi novērtē, kas ir saprātīgs termiņš 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā nosacījuma novērtēšanai, ņemot vērā vienības apstākļu pasliktināšanās ātrumu, nepieciešamību efektīvi īstenot noregulējuma stratēģiju un citus būtiskus apsvērumus. Valde šo novērtējumu iespējami agri paziņo ECB vai attiecīgajai valsts kompetentajai iestādei.

Pēc pirmajā daļā minētā paziņojuma sniegšanas ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde un Valde ciešā sadarbībā uzrauga vienības situāciju, visu attiecīgo pasākumu īstenošanu to paredzētajā termiņā un jebkādas citas būtiskas norises. Šajā nolūkā Valde un ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde regulāri tiekas, un šādu tikšanās biežumu nosaka Valde, ņemot vērā lietas apstākļus. ECB vai attiecīgā valsts

kompetentā iestāde un Valde visu attiecīgo informāciju viena otrai sniedz nekavējoties.

Valde paziņo Komisijai par visu saskaņā ar šā punkta pirmo daļu saņemto informāciju.

3. ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde sniedz Valdei visu Valdes pieprasīto informāciju, kas nepieciešama visiem turpmāk minētajiem nolūkiem:

(a) atjaunināt noregulējuma plānu un sagatavoties 7. panta 2. punktā minētās vienības vai 7. panta 4. punkta b) apakšpunktā un 7. panta 5. punktā minētās vienības iespējamam noregulējumam, ja ir izpildīti minēto noteikumu piemērošanas nosacījumi;

(b) veikt 20. panta 1. līdz 15. punktā minēto vērtēšanu.

Ja šāda informācija ECB vai valsts kompetentajām iestādēm vēl nav pieejama, Valde un ECB un šādas valsts kompetentās iestādes sadarbojas un koordinē darbību, lai iegūtu minēto informāciju. Šajā nolūkā ECB un valstu kompetentajām iestādēm ir pilnvaras pieprasīt vienībai sniegt šādu informāciju, tostarp veicot pārbaudes uz vietas, un sniegt minēto informāciju Valdei.

4. Valdei ir pilnvaras tirgot potenciālajiem pircējiem 7. panta 2. punktā minēto vienību vai 7. panta 4. punkta b) apakšpunktā un 7. panta 5. punktā minēto vienību, vai veikt pasākumus šādai tirgošanai, ja ir izpildīti minēto noteikumu piemērošanas nosacījumi, vai arī pieprasīt vienībai to darīt šādiem nolūkiem:

(a) sagatavoties minētās vienības noregulējumam, ievērojot Direktīvas 2014/59/ES 39. panta 2. punktā paredzētos nosacījumus un šīs regulas 88. pantā noteiktās dienesta noslēpuma ievērošanas prasības;

(b) pamatot Valdes veikto novērtējumu attiecībā uz šīs regulas 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto nosacījumu.

5. Šā panta 4. punkta nolūkiem Valdei ir pilnvaras:

(a) pieprasīt attiecīgajai vienībai ieviest digitālu platformu nolūkā apmainīties ar informāciju, kas nepieciešama minētās vienības tirgošanai, ar potenciālajiem pircējiem vai ar Valdes nolīgtiem konsultantiem un vērtētājiem;

(b) pieprasīt attiecīgajai valsts noregulējuma iestādei izstrādāt provizorisku attiecīgās vienības noregulējuma shēmu.

6. Konstatējums, ka ir izpildīti šīs regulas 13. panta 1. punktā vai Direktīvas 2014/59/ES 27. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, un agrīnas intervences pasākumu iepriekšēja pieņemšana nav obligāti nosacījumi, lai Valde sagatavotos vienības noregulējumam vai īstenotu pilnvaras, kas minētas šā panta 4. un 5. punktā.

7. Valde nekavējoties informē Komisiju, ECB, attiecīgās valstu kompetentās iestādes un attiecīgās valstu noregulējuma iestādes par jebkādām darbībām, kas veiktas saskaņā ar 4. un 5. punktu.

8. ECB, valstu kompetentās iestādes, Valde un attiecīgās valstu noregulējuma iestādes cieši sadarbojas:

(a) apsverot iespēju veikt šā panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētos pasākumus, kuru mērķis ir novērst vienības un grupas situācijas pasliktināšanos, un 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētos pasākumus;

(b) apsverot iespēju veikt kādu no 4. un 5. punktā minētajām darbībām;

(c) šīs daļas a) un b) apakšpunktā minēto darbību īstenošanas laikā.

ECB, valstu kompetentās iestādes, Valde un attiecīgās valstu noregulējuma iestādes nodrošina, ka minētie pasākumi un darbības ir konsekventas, koordinētas un efektīvas.";

(17) regulas 14. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"c) aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, līdz minimumam samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, jo īpaši, ja to sniedz no dalībvalsts budžeta;

d) aizsargāt noguldītājus, vienlaikus līdz minimumam samazinot noguldījumu garantiju sistēmu zaudējumus, un aizsargāt ieguldītājus, uz kuriem attiecas Direktīva 97/9/EK;";

(18) regulas 16. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Valde veic noregulējuma darbību attiecībā uz 2. panta b) punktā minēto mātesuzņēmumu, ja ir izpildīti 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi.

Šajā nolūkā 2. panta b) punktā minēto mātesuzņēmumu uzskata par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgs jebkurā no šādiem apstākļiem:

(a) mātesuzņēmums atbilst vienam vai vairākiem 18. panta 4. punkta b), c) vai d) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem;

(b) mātesuzņēmums būtiski pārkāpj, vai pastāv objektīvi elementi, kas liecina, ka mātesuzņēmums tuvākajā nākotnē būtiski pārkāps piemērojamās prasības, kas noteiktas Regulā (ES) Nr. 575/2013 vai valstu noteikumos, ar kuriem transponē Direktīvu 2013/36/ES.";

(19) regulas 18. pantu groza šādi:

(a) panta 1., 1.a, 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Valde pieņem noregulējuma shēmu saskaņā ar 6. punktu attiecībā uz 7. panta 2. punktā minētajām vienībām un 7. panta 4. punkta b) apakšpunktā un 7. panta 5. punktā minētajām vienībām, ja ir izpildīti minēto noteikumu piemērošanas nosacījumi, tikai tad, ja pēc paziņojuma saņemšanas saskaņā ar šā punkta otro daļu vai pēc savas iniciatīvas tā savā izpildsesijā ir konstatējusi, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

(a) vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga;

(b) ņemot vērā laika resursus, nepieciešamību efektīvi īstenot noregulējuma stratēģiju un citus būtiskus apstākļus, nepastāv pamatotas izredzes, ka jebkādi alternatīvi privātā sektora pasākumi, kas īstenoti attiecībā uz vienību, tostarp institucionālās aizsardzības shēmas pasākumi, uzraudzītāja darbība, agrīnas intervences pasākumi vai attiecīgu kapitāla instrumentu un atbilstīgu saistību norakstīšana vai konvertācija, kā minēts 21. panta 1. punktā, saprātīgā termiņā novērstu vienības maksātnespēju;

(c) noregulējuma darbība ir vajadzīga sabiedrības interesēs, ievērojot šā panta 5. punktu.

Pirmās daļas a) apakšpunktā minēto apstākļu pastāvēšanu, iepriekš apspriežoties ar Valdi, novērtē ECB attiecībā uz 7. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajām vienībām vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde

attiecībā uz 7. panta 2. punkta b) apakšpunktā, 7. panta 3. punkta otrajā daļā, 7. panta 4. punkta b) apakšpunktā un 7. panta 5. punktā minētajām vienībām. Valde izpildsesijā var izdarīt šādu novērtējumu tikai pēc tam, kad tā ir informējusi ECB vai attiecīgo valsts kompetento iestādi par savu nodomu veikt šādu novērtējumu, un tikai tad, ja ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde trīs kalendāro dienu laikā pēc minētās informācijas saņemšanas pašas neizdara šādu novērtējumu. ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde nekavējoties sniedz Valdei visu attiecīgo informāciju, ko Valde pieprasa novērtējuma pamatošanas nolūkiem, pirms vai pēc Valdes informēšanas par nodomu veikt novērtējumu par pirmās daļas a) apakšpunktā minēto apstākļu pastāvēšanu.

Ja ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde pēc novērtējuma veikšanas ir konstatējusi, ka attiecībā uz pirmajā daļā minētu vienību pastāv pirmās daļas a) apakšpunktā minētie apstākļi, tās minēto novērtējumu nekavējoties paziņo Komisijai un Valdei.

Novērtējumu par pirmās daļas b) apakšpunktā minēto apstākļu pastāvēšanu izdara Valde izpildsesijā un ciešā sadarbībā ar ECB vai attiecīgo valsts kompetento iestādi. ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde nekavējoties sniedz Valdei visu attiecīgo informāciju, ko Valde pieprasa novērtējuma pamatošanas nolūkiem. Arī ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde var informēt Valdi, ka tā uzskata, ka pastāv pirmās daļas b) apakšpunktā minētie apstākļi.

1.a Valde var pieņemt noregulējuma shēmu saskaņā ar 1. punktu attiecībā uz centrālo iestādi un visām tai pastāvīgi radniecīgajām kredītiestādēm, kas ietilpst vienā un tajā pašā noregulējuma grupā, ja centrālā iestāde un visas tai pastāvīgi radniecīgās kredītiestādes vai noregulējuma grupa, pie kuras tās pieder, kopumā atbilst nosacījumiem, kas paredzēti 1. punkta pirmajā daļā.

2. Neskarot gadījumus, kad ECB ir nolēmusi pati nepastarpināti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2013 6. panta 5. punkta b) apakšpunktu veikt uzdevumus, kas saistīti ar kredītiestāžu uzraudzību, gadījumā, kad saņemts paziņojums saskaņā ar 1. punktu attiecībā uz vienību vai grupu, kas minēta 7. panta 3. punktā, Valde nekavējoties paziņo ECB vai attiecīgajai valsts kompetentajai iestādei savu novērtējumu, kā minēts 1. punkta ceturtajā daļā.

3. Pasākuma iepriekšēja pieņemšana saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2013 16. pantu, Direktīvas 2014/59/ES 27. pantu, šīs regulas 13. pantu vai Direktīvas 2013/36/ES 104. pantu nav nosacījums noregulējuma darbības veikšanai.";

(b) panta 4. punktu groza šādi:

i) punkta pirmās daļas d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"d) ir nepieciešams ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem – izņemot gadījumus, kad šādu atbalstu piešķir kādā no 18.a panta 1. punktā minētajiem veidiem.";

ii) punkta otro un trešo daļu svītro;

(c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Piemērojot 1. punkta c) apakšpunktu, uzskatāms, ka noregulējuma darbība ir sabiedrības interesēs, ja minētā noregulējuma darbība ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus 14. pantā noteiktos noregulējuma mērķus un ir

samērīga ar šiem mērķiem, un ja, veicot iestādes likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, šie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti efektīvāk.

Veicot pirmajā daļā minēto novērtējumu, Valde, pamatojoties uz novērtējuma laikā pieejamo informāciju, apsver un salīdzina visu ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, par ko var pamatoti prognozēt, ka tas tiks piešķirts vienībai gan noregulējuma gadījumā, gan likvidācijas gadījumā saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.";

(d) panta 7. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Komisija 24 stundu laikā no brīža, kad Valde tai nosūtījusi noregulējuma shēmu, apstiprina noregulējuma shēmu vai iebilst pret to vai nu attiecībā uz noregulējuma shēmas diskrecionāriem aspektiem gadījumos, uz kuriem neattiecas šā punkta trešā daļa, vai attiecībā uz ierosināto valsts atbalsta vai Fonda atbalsta izmantošanu, ko neuzskata par saderīgu ar iekšējo tirgu.";

(e) pantam pievieno šādu 11. punktu:

"11. Ja ir izpildīti 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētie nosacījumi, Valde var uzdot valsts noregulējuma iestādēm īstenot pilnvaras saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem transponē Direktīvas 2014/59/ES 33.a pantu, atbilstoši valsts tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem. Valstu noregulējuma iestādes īsteno Valdes norādījumus saskaņā ar 29. pantu.";

(20) regulā iekļauj šādu 18.a pantu:

"*18.a pants*

**Ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem**

1. Ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem ārpus noregulējuma darbības var piešķirt 2. pantā minētajai vienībai tikai vienā no šādiem gadījumiem un ar noteikumu, ka ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem atbilst Savienības valsts atbalsta regulējumā paredzētajiem nosacījumiem un prasībām:

(a) ja nolūkā novērst nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts ekonomikā un saglabāt finanšu stabilitāti, ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kādā no turpmāk minētajiem veidiem:

i) valsts garantija likviditātes mehānismiem, ko nodrošina centrālās bankas saskaņā ar saviem nosacījumiem;

ii) valsts garantija no jauna emitētām saistībām;

iii) pašu kapitāla instrumentu, kas nav pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti, vai citu kapitāla instrumentu iegāde vai samazinātas vērtības aktīvu izmantošana atbilstoši cenām, ilgumam un citiem noteikumiem, kas attiecīgajai iestādei vai vienībai nerada nepamatotas priekšrocības, ar nosacījumu, ka brīdī, kad tiek piešķirts publiskais atbalsts, nepastāv nedz 18. panta 4. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētie apstākļi, nedz 21. panta 1. punktā minētie apstākļi;

(b) ja ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kā noguldījumu garantiju sistēmas intervence, lai saglabātu kredītiestādes finanšu stabilitāti un ilgtermiņa dzīvotspēju saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 11.a un 11.b pantā izklāstītajiem nosacījumiem, ar noteikumu, ka nepastāv neviens no 18. panta 4. punktā minētajiem apstākļiem;

(c) ja ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem izpaužas kā noguldījumu garantiju sistēmas intervence saistībā ar iestādes likvidāciju saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 32.b pantu un saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 11. panta 5. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

(d) ja ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, ko piešķir saistībā ar iestādes vai vienības likvidāciju saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 32.b pantu, izņemot atbalstu, ko noguldījumu garantiju sistēma piešķir saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 11. panta 5. punktu.

2. Atbalsta pasākumi, kas minēti 1. punkta a) apakšpunktā, atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

(a) pasākumi attiecas tikai uz vienībām, kuras ir maksātspējīgas, ko apstiprinājusi ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde;

(b) pasākumi ir piesardzības pasākumi un pagaidu pasākumi, un to pamatā ir iepriekš noteikta izejas stratēģija, ko apstiprinājusi ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde, tostarp skaidri noteikts izbeigšanas datums, pārdošanas datums vai atmaksas grafiks attiecībā uz jebkuru no veiktajiem pasākumiem;

(c) pasākumi ir samērīgi, lai novērstu nopietnu traucējumu sekas vai saglabātu finanšu stabilitāti;

(d) pasākumus neizmanto, lai kompensētu zaudējumus, kas vienībai radušies vai, iespējams, radīsies tuvākajā nākotnē.

Pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkiem vienību uzskata par maksātspējīgu, ja ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde ir secinājusi, ka nav pārkāpta neviena no prasībām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punktā, Direktīvas 2013/36/ES 104.a pantā, Regulas (ES) 2019/2033 11. panta 1. punktā, Direktīvas (ES) 2019/2034 40. pantā vai attiecīgās piemērojamās prasības saskaņā ar valsts vai Savienības tiesību aktiem, vai ka minētās prasības, visticamāk, netiks pārkāptas nākamo 12 mēnešu laikā.

Pirmās daļas d) apakšpunkta nolūkiem attiecīgā kompetentā iestāde kvantificē zaudējumus, kas vienībai radušies vai, iespējams, radīsies. Minētās kvantitatīvās noteikšanas pamatā ir vismaz vienības bilance, ar noteikumu, ka bilance atbilst piemērojamajiem grāmatvedības noteikumiem un standartiem, ko apstiprinājis neatkarīgs ārējais revidents, un, ja iespējams, aktīvu kvalitātes pārbaudes, ko veic ECB, EBI vai valstu iestādes, vai attiecīgā gadījumā ECB vai attiecīgās valsts kompetentās iestādes veiktas pārbaudes uz vietas.

Atbalsta pasākumi, kas minēti 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā, ir tikai pasākumi, ko ECB vai valsts kompetentā iestāde ir novērtējusi kā tādus, kas nepieciešami, lai uzturētu vienības maksātspēju, novēršot tās kapitāla iztrūkumu, kas konstatēts nelabvēlīgajā scenārijā saistībā ar valsts, Savienības vai VUM mēroga spriedzes testiem vai līdzvērtīgām darbībām, kuras veic ECB, EBI vai valstu iestādes, un ko attiecīgā gadījumā apstiprinājusi ECB vai attiecīgā kompetentā iestāde.

Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta iii) punkta, izņēmuma kārtā ir atļauta pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu iegāde, ja konstatētā iztrūkuma raksturs ir tāds, ka jebkādu citu pašu kapitāla instrumentu vai citu kapitāla instrumentu iegāde neļautu attiecīgajai vienībai novērst kapitāla iztrūkumu, kas konstatēts nelabvēlīgajā scenārijā attiecīgajā spriedzes testā vai līdzvērtīgā darbībā. Iegādāto pirmā līmeņa

pamata kapitāla instrumentu summa nepārsniedz 2 % no attiecīgās iestādes vai vienības kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu.

Ja kāds no 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem atbalsta pasākumiem netiek dzēsts, atmaksāts vai citādi izbeigts saskaņā ar izstāšanās stratēģiju, kas izstrādāta šāda pasākuma piešķiršanas laikā, ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde secina, ka attiecībā uz iestādi vai vienību, kas ir saņēmusi minētos atbalsta pasākumus, ir izpildīts 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums, un paziņo šo novērtējumu Komisijai un Valdei saskaņā ar 18. panta 1. punkta trešo daļu.";

(21) regulas 19. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Ja noregulējuma darbība ietver valsts atbalsta piešķiršanu, ievērojot LESD 107. panta 1. punktu, vai Fonda atbalsta piešķiršanu saskaņā ar šā panta 3. punktu, šīs regulas 18. panta 6. punktā minētā noregulējuma shēma nestājas spēkā līdz brīdim, kad Komisija pieņem pozitīvu vai ar nosacījumiem saistītu lēmumu vai lēmumu necelt iebildumus attiecībā uz šāda atbalsta izmantošanas saderību ar iekšējo tirgu. Lēmumu par valsts atbalsta vai Fonda atbalsta izmantošanas saderību ar iekšējo tirgu Komisija pieņem vēlākais tad, kad tā apstiprina noregulējuma shēmu vai iebilst pret to saskaņā ar 18. panta 7. punkta otro daļu vai kad beidzas 18. panta 7. punkta piektajā daļā minētais 24 stundu laikposms, atkarībā no tā, kurš termiņš ir agrāk.

Savienības iestādēm, veicot uzdevumus, kas tām uzticēti ar šīs regulas 18. pantu, jābūt ieviestiem strukturāliem pasākumiem, kas nodrošina darbības neatkarību un novērš interešu konfliktus, kuri varētu rasties starp funkcijām, kam uzticēts veikt minētos uzdevumus, un citām funkcijām, un pienācīgi publisko visu attiecīgo informāciju par savu iekšējo organizāciju šajā sakarā.";

(b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Tiklīdz Valde uzskata, ka var būt nepieciešams izmantot Fondu, tā neformāli, nekavējoties un konfidenciāli sazinās ar Komisiju, lai apspriestu Fonda iespējamo izmantošanu, tostarp juridiskos un ekonomiskos aspektus, kas saistīti ar tā izmantošanu. Tiklīdz Valde ir pietiekami pārliecinājusies, ka plānotā noregulējuma shēma ietvers Fonda atbalsta izmantošanu, Valde oficiāli paziņo Komisijai par ierosināto Fonda izmantošanu. Minētajā paziņojumā ietver visu informāciju, kas Komisijai vajadzīga, lai izdarītu novērtējumus saskaņā ar šo punktu, un kas ir Valdes rīcībā vai ko Valdei ir pilnvaras iegūt saskaņā ar šo regulu.

Saņemot pirmajā daļā minēto paziņojumu, Komisija novērtē, vai Fonda izmantošana izkropļotu vai draudētu izkropļot konkurenci, dodot priekšroku saņēmējam vai citam uzņēmumam, tā ka, ciktāl tas skartu tirdzniecību dalībvalstu starpā, tā nav saderīga ar iekšējo tirgu. Komisija Fonda izmantošanai piemēro kritērijus, kas noteikti LESD 107. pantā paredzēto valsts atbalsta noteikumu piemērošanai. Valde sniedz Komisijai informāciju, kas ir tās rīcībā vai ko Valdei ir pilnvaras iegūt saskaņā ar šo regulu un ko Komisija uzskata par nepieciešamu minētā novērtējuma veikšanai.

Veicot novērtējumu, Komisija vadās pēc visām attiecīgajām regulām, kas pieņemtas saskaņā ar LESD 109. pantu, kā arī visiem saistītajiem un attiecīgajiem Komisijas paziņojumiem un norādēm, un pasākumiem, kurus

Komisija pieņēmusi, piemērojot tos Līguma noteikumus par valsts atbalstu, kas ir spēkā laikā, kad jāveic novērtējums. Minētos pasākumus piemēro tā, it kā atsauces uz dalībvalsti, kas ir atbildīga par atbalsta paziņošanu, būtu atsauces uz Valdi, un veic arī visas citas vajadzīgās izmaiņas.

Komisija nolemj par to, vai Fonda izmantošana ir saderīga ar iekšējo tirgu, un minēto lēmumu adresē Valdei un attiecīgās dalībvalsts vai dalībvalstu noregulējuma iestādēm. Minētajā lēmumā var paredzēt nosacījumus, saistības vai pasākumus attiecībā uz saņēmēju, un tajā ņem vērā vajadzību Valdei laikus īstenot noregulējuma darbību.

Lēmumā var paredzēt Valdes, attiecīgās iesaistītās dalībvalsts vai dalībvalstu valsts noregulējuma iestāžu vai saņēmēja pienākumus, lai varētu uzraudzīt to ievērošanu. Tas var ietvert prasības attiecībā uz pilnvarnieka vai citas neatkarīgas personas iecelšanu, kas palīdz veikt uzraudzību. Pilnvarnieks vai cita neatkarīga persona var īstenot šādas funkcijas, kā var būt norādīts Komisijas lēmumā.

Visus saskaņā ar šo punktu pieņemtos lēmumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Komisija var pieņemt negatīvu Valdei adresētu lēmumu, ja tā nolemj, ka ierosinātais Fonda izmantojums nav saderīgs ar iekšējo tirgu un ka to nevar īstenot Valdes ierosinātajā veidā. Valde, saņemot šādu lēmumu, vēlreiz izskata noregulējuma shēmu un sagatavo pārskatītu noregulējuma shēmu.”;

(c) panta 10. punktu aizstāj ar šādu:

“10. Atkāpjoties no 3. punkta, Padome pēc dalībvalsts vai Valdes pieteikuma 7 dienu laikā pēc šāda pieteikuma iesniegšanas var vienprātīgi nolemt, ka Fonda izmantojums ir uzskatāms par saderīgu ar iekšējo tirgu, ja šādu lēmumu pamato ārkārtas apstākļi. Attiecīgajā gadījumā Komisija pieņem lēmumu, ja Padome nav pieņēmusi lēmumu minēto septiņu dienu laikā.”;

(22) regulas 20. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Pirms tiek noteikts, vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi vai kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību norakstīšanas vai konvertācijas nosacījumi, kas minēti 21. panta 1. punktā, Valde nodrošina, ka persona, kura ir neatkarīga no jebkādām publiskām iestādēm, tostarp no Valdes un valsts noregulējuma iestādes, un no attiecīgās vienības, veic 2. pantā minētas vienības aktīvu un saistību objektīvu, piesardzīgu un reālistisku vērtējumu.”;

(b) pantā iekļauj šādu 8.a punktu:

“8.a Ja nepieciešams nodrošināt sīkāku informāciju 5. punkta c) un d) apakšpunktā minēto lēmumu pieņemšanai, vērtētājs papildina 7. punkta c) apakšpunktā minēto informāciju ar aplēsi par ārpusbilances aktīvu un saistību, tostarp iespējamo saistību un aktīvu, vērtību.”;

(c) panta 18. punktam pievieno šādu d) apakšpunktu:

“d) nosakot zaudējumus, kas noguldījumu garantiju sistēmai būtu radušies, ja iestāde tiktu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, piemēro kritērijus un metodiku, kas minēti Direktīvas 2014/49/ES 11.e pantā un jebkurā deleģētajā aktā, kurš pieņemts saskaņā ar minēto pantu.”;

(23) regulas 21. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta pirmo daļu groza šādi:

— ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"1. Valde saskaņā ar 18. pantā noteikto procedūru īsteno pilnvaras norakstīt vai konvertēt attiecīgos kapitāla instrumentus un 7.a punktā minētās atbilstīgās saistības attiecībā uz 7. panta 2. punktā minētajām vienībām un grupām un 7. panta 4. punkta b) apakšpunktā un 7. panta 5. punktā minētajām vienībām un grupām, ja ir izpildīti minēto noteikumu piemērošanas nosacījumi, un to veic tikai tad, ja tā izpildsesijā pēc paziņojuma saņemšanas saskaņā ar otro daļu vai pēc savas iniciatīvas konstatē, ka ir izpildīts viens vai vairāki no šādiem nosacījumiem:";

— punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) vienībai vai grupai ir nepieciešams ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem – izņemot gadījumus, kad šādu atbalstu piešķir kādā no 18.a panta 1. punktā minētajiem veidiem.";

ii) punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Šā punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā minēto nosacījumu novērtēšanu veic ECB attiecībā uz 7. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajām vienībām vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde attiecībā uz 7. panta 2. punkta b) apakšpunktā, 4. punkta b) apakšpunktā un 5. punktā minētajām vienībām un Valde tās izpildsesijā saskaņā ar 18. panta 1. un 2. punktā noteikto procedūru.";

(b) panta 2. punktu svītro;

(c) panta 3. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) ņemot vērā konkrētā brīža situāciju, nepieciešamību efektīvi īstenot norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras vai noregulējuma grupas noregulējuma stratēģiju un citus būtiskus apstākļus, nav pamatoti sagaidāms, ka jebkāda darbība, tostarp alternatīvi privātā sektora pasākumi, uzraudzības darbība vai agrīnas intervences pasākumi, kas nav attiecīgo kapitāla instrumentu un atbilstīgo saistību norakstīšana vai konvertācija, kā minēts 7.a punktā, saprātīgā termiņā novērstu minētās vienības vai grupas maksātnespēju.";

(d) panta 9. punktu aizstāj ar šādu:

"9. Ja ir izpildīts viens vai vairāki no 1. punktā minētajiem nosacījumiem attiecībā uz minētajā punktā minētu vienību un ir izpildīti arī 18. panta 1. punktā minētie nosacījumi attiecībā uz minēto vienību vai vienību, kas pieder tai pašai grupai, piemēro 18. panta 6., 7. un 8. punktā noteikto procedūru.";

(24) regulas 27. pantu groza šādi:

(a) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

"7. Fonds var veikt 6. punktā minēto iemaksu tikai tad, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

(a) akciju, attiecīgo kapitāla instrumentu un citu iekšēji rekapitalizējamo saistību turētāji, izmantojot samazināšanu, norakstīšanu vai konvertāciju saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 48. panta 1. punktu un šīs regulas 21. panta 10. punktu un attiecīgā gadījumā izmantojot noguldījumu garantiju sistēmu saskaņā ar šīs regulas 79. pantu un Direktīvas 2014/59/ES 109. pantu, ir veikuši iemaksu zaudējumu absorbēšanai un rekapitalizācijai, kas ir vienāda ar summu, kura nav mazāka par 8 % no noregulējamās iestādes kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, kas mērīts saskaņā ar 20. panta 1. līdz 15. punktā paredzēto vērtēšanu;

(b) Fonda iemaksa nepārsniedz 5 % no noregulējamās iestādes kopējām saistībām, tostarp pašu kapitāla, kas mērīts saskaņā ar 20. panta 1. līdz 15. punktā paredzēto vērtēšanu.";

(b) panta 9. un 10. punktu aizstāj ar šādiem:

"9. Fonds var veikt iemaksu no resursiem, kas piesaistīti kā 70. pantā minētās *ex ante* iemaksas un kas vēl nav izmantoti, ar noteikumu, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

(a) Fonds ir veicis iemaksu saskaņā ar 6. punktu, un ir sasniegts 7. punkta b) apakšpunktā minētais 5 % ierobežojums;

(b) visas saistības, kuru prioritāte ir zemāka par noguldījumu prioritāti un kuras nav izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar 3. un 5. punktu, ir pilnībā norakstītas vai konvertētas.

10. Ārkārtas apstākļos kā alternatīvu vai papildus Fonda iemaksai, kas minēta 9. punktā, ja ir izpildīti 9. punktā paredzētie nosacījumi, Valde var mēģināt iegūt papildu finansējumu no alternatīviem finansējuma avotiem.";

(c) panta 13. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Šā punkta pirmajā daļā minētajā novērtējumā nosaka summu, par kādu iekšēji rekapitalizējamās saistības ir jānoraksta vai jākonvertē:

(a) nolūkā atjaunot noregulējamās iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla rādītāju vai attiecīgā gadījumā noteikt pagaidu iestādes rādītāju, ņemot vērā jebkādu kapitāla iemaksu, ko Fonds veicis saskaņā ar 76. panta 1. punkta d) apakšpunktu;

(b) nolūkā uzturēt pietiekamu tirgus uzticēšanos noregulējamajai iestādei vai pagaidu iestādei, ņemot vērā vajadzību segt iespējamās saistības, un ļaut noregulējamajai iestādei vismaz vienu gadu turpināt izpildīt atļaujas izsniegšanas nosacījumus un turpināt veikt darbības, kurām tai ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES.";

(25) regulas 30. pantu groza šādi:

(a) panta virsrakstu aizstāj ar šādu:

"**Pienākums sadarboties un apmainīties ar informāciju**";

(b) pantā iekļauj šādu 2.a, 2.b un 2.c punktu:

"2.a Valde, ESRK, EBI, EVTI un EAAPI cieši sadarbojas un savstarpēji sniedz visu informāciju, kas vajadzīga to attiecīgo uzdevumu veikšanai.

2.b ECB un citi Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) dalībnieki cieši sadarbojas ar Valdi un sniedz tai visu informāciju, kas vajadzīga Valdes uzdevumu veikšanai, tostarp informāciju, ko tie savākuši saskaņā ar saviem statūtiem. Attiecīgajai informācijas apmaiņai piemēro 88. panta 6. punktu.

2.c Izraudzītās iestādes, kas minētas Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 18) apakšpunktā, cieši sadarbojas ar Valdi un sniedz tai visu informāciju, kas vajadzīga tās uzdevumu veikšanai.";

(c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Valde cenšas cieši sadarboties ar jebkuru publisku finansiālās palīdzības instrumentu, tostarp Eiropas Finanšu stabilitātes instrumentu (EFSI) un Eiropas Stabilizācijas mehānismu (ESM), jo īpaši visās šādās situācijās:

(a) ārkārtas apstākļos, kas minēti 27. panta 9. punktā, un ja ar šādu mehānismu ir piešķirta vai, iespējams, tiks piešķirta tieša vai netieša finansiāla palīdzība vienībām, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī;

(b) ja Valde Fonda vajadzībām ir noslēgusi līgumu par finansējuma nodrošināšanu saskaņā ar 74. pantu.";

(d) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

"7. Vajadzības gadījumā Valde noslēdz saprašanās memorandu ar ECB un citiem ECBS dalībniekiem, valstu noregulējuma iestādēm un valstu kompetentajām iestādēm, kurā ir vispārīgi aprakstīta to sadarbība saskaņā ar šā panta 2., 2.a, 2.b un 4. punktu un saskaņā ar 74. panta otro daļu, veicot to attiecīgos uzdevumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Memorandu regulāri pārskata un publicē, ievērojot dienesta noslēpuma prasības.";

(26) regulā iekļauj šādu 30.a pantu:

"*30.a pants*

**Centralizēta automatizētā mehānisma rīcībā esošā informācija**

1. Iestādes, kas izmanto centralizētos automatizētos mehānismus, kuri izveidoti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849** 32.a pantu, pēc Valdes pieprasījuma sniedz tai informāciju par klientu skaitu, attiecībā uz kuriem 2. pantā minētā vienība ir vienīgais vai galvenais bankas pakalpojumu partneris.

2. Valde 1. punktā minēto informāciju pieprasa tikai katrā gadījumā atsevišķi un tad, ja tas ir nepieciešams, lai veiktu savus uzdevumus saskaņā ar šo regulu.

3. Valde var dalīties ar informāciju, kas iegūta saskaņā ar 1. punktu, ar valstu noregulējuma iestādēm saistībā ar to attiecīgo uzdevumu izpildi saskaņā ar šo regulu.

---

** Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).";

(27) regulas 31. pantam pievieno šādu 3. punktu:

“3. Attiecībā uz 7. panta 2. punktā minētajām vienībām un grupām un 7. panta 4. punkta b) apakšpunktā un 7. panta 5. punktā minētajām vienībām un grupām, ja ir izpildīti minēto noteikumu piemērošanas nosacījumi, valstu noregulējuma iestādes apspriežas ar Valdi, pirms tās rīkojas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 86. pantu.”;

(28) regulas 32. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Ja grupā ir vienības, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs, kā arī neiesaistītajās dalībvalstīs vai trešās valstīs, neskarot Padomes vai Komisijas apstiprinājumu, kas nepieciešams saskaņā ar šo regulu, Valde pārstāv iesaistīto dalībvalstu noregulējuma iestādes, apspriežoties un sadarbojoties ar neiesaistītajām dalībvalstīm vai trešām valstīm saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 7., 8., 12., 13., 16., 18., 45.h, 55. un 88. līdz 92. pantu.”;

(29) regulas 34. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“Valde, pilnībā izmantojot visu informāciju, kas jau ir ECB rīcībā, tostarp informāciju, ko ECBS dalībnieki savākuši saskaņā ar saviem statūtiem, vai visu informāciju, kas pieejama valstu kompetentajām iestādēm, ESRK, EBI, EVTI vai EAAPI, ar valstu noregulējuma iestāžu starpniecību vai tieši pēc minēto iestāžu informēšanas var pieprasīt turpmāk minētajām juridiskajām vai fiziskajām personām saskaņā ar Valdes pieprasītu procedūru un Valdes pieprasītā veidā sniegt tai visu nepieciešamo informāciju nolūkā veikt savus uzdevumus:”;

(b) panta 5. un 6. punktu aizstāj ar šādiem:

“5. Valde, ECB, ECBS dalībnieki, valstu kompetentās iestādes, ESRK, EBI, EVTI, EAAPI un valstu noregulējuma iestādes var sagatavot saprašanās memorandus, kuros izklāsta informācijas apmaiņas procedūru. Informācijas apmaiņu starp Valdi, ECB un citiem ECBS dalībniekiem, valstu kompetentajām iestādēm, ESRK, EBI, EVTI, EAAPI un valstu noregulējuma iestādēm neuzskata par dienesta noslēpuma prasību pārkāpumu.

6. Valstu kompetentās iestādes, ECB, ECBS dalībnieki, ESRK, EBI, EVTI, EAAPI un valstu noregulējuma iestādes sadarbojas ar Valdi nolūkā pārbaudīt, vai pieprasījuma iesniegšanas brīdī pieprasītā informācija jau ir daļēji vai pilnībā pieejama. Ja šāda informācija ir pieejama, valstu kompetentās iestādes, ECB un citi ECBS dalībnieki, ESRK, EBI, EVTI, EAAPI vai valstu noregulējuma iestādes sniedz minēto informāciju Valdei.”;

(30) regulas 43. panta 1. punktā iekļauj šādu aa) apakšpunktu:

“aa) priekšsēdētāja vietnieka, ko ieceļ saskaņā ar 56. pantu;”;

(31) regulas 50. panta 1. punkta n) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“n) saskaņā ar Civildienesta noteikumiem un Nodarbināšanas kārtību ieceļ grāmatvedi un iekšējo revidentu, kas, pildot savus uzdevumus, ir funkcionāli neatkarīgi;”;

(32) regulas 53. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“Valde izpildsesijā sastāv no priekšsēdētāja, priekšsēdētāja vietnieka un četriem 43. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem Valdes locekļiem.”;

(b) panta 5. punktā vārdus “43. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā” aizstāj ar vārdiem “43. panta 1. punkta a), aa) un b) apakšpunktā”;

(33) regulas 55. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Ja, apspriežoties par atsevišķu vienību vai grupu, kas veic uzņēmējdarbību tikai vienā iesaistītajā dalībvalstī, visi 53. panta 1. un 3. punktā minētie locekļi nespēj priekšsēdētāja noteiktajā termiņā panākt kopīgu un vienprātīgu vienošanos, priekšsēdētājs, priekšsēdētāja vietnieks un 43. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie Valdes locekļi pieņem lēmumu ar vienkāršu balsu vairākumu.

2. Ja, apspriežoties par pārrobežu grupu, visi 53. panta 1. un 4. punktā minētie locekļi nespēj priekšsēdētāja noteiktajā termiņā panākt kopīgu un vienprātīgu vienošanos, priekšsēdētājs, priekšsēdētāja vietnieks un 43. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie Valdes locekļi pieņem lēmumu ar vienkāršu balsu vairākumu.”;

(34) regulas 56. pantu groza šādi:

(a) panta 2. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) provizoriska Valdes budžeta projekta un budžeta projekta izstrādāšanu saskaņā ar 61. pantu un Valdes budžeta izpildi saskaņā ar 63. pantu;”;

(b) panta 5. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Priekšsēdētāja, priekšsēdētāja vietnieka un 43. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto Valdes locekļu amata pilnvaru termiņš ir pieci gadi. Šo termiņu var pagarināt vienu reizi.

Persona, kas ir pildījusi divus pilnvaru termiņus priekšsēdētāja, priekšsēdētāja vietnieka vai 43. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā locekļa amatā, nav tiesīga tikt iecelta nevienā no pārējiem diviem amatiem.”;

(c) panta 6. punkta pirmajai daļai pievieno šādu teikumu:

“Komisija var sakārtot kandidātu vārdus sarakstā tādā secībā, kas atspoguļo Komisijas novērtējumu par katra kandidāta piemērotību, ņemot vērā šā panta 4. punktā minētos kritērijus.”;

(d) pantā iekļauj šādu 6.a punktu:

“6.a Deviņu mēnešu laikā pirms priekšsēdētāja, priekšsēdētāja vietnieka un 43. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto locekļu pirmā pilnvaru termiņa beigām Komisija izvērtē rezultātus, kas sasniegti pirmajā pilnvaru termiņā, un, pamatojoties uz minētā izvērtējuma rezultātiem, pieņem lēmumu par to, vai iesniegt priekšlikumu par pilnvaru termiņa pagarināšanu.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem īstenošanas lēmumu pagarināt priekšsēdētāja, priekšsēdētāja vietnieka un 43. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto locekļu pilnvaru termiņu. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.”;

(e) panta 7. punkta pēdējo teikumu aizstāj ar šādu:

“Priekšsēdētājs, priekšsēdētāja vietnieks un 43. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie locekļi paliek amatā, līdz to amata pārņēmējs ir iecelts un ir sācis pildīt savus pienākumus saskaņā ar šā panta 6. punktā minēto Padomes lēmumu.”;

(35) regulas 61. pantu aizstāj ar šādu:

“*61. pants*

**Budžeta sagatavošana**

1. Katru gadu līdz 31. martam priekšsēdētājs sagatavo provizorisku Valdes budžeta projektu, tostarp paziņojumu par Valdes ieņēmumu un izdevumu tāmi nākamajam gadam, kā arī štatu sarakstu nākamajam gadam un iesniedz to Valdei tās plenārsesijā.

Valde plenārsesijā vajadzības gadījumā koriģē provizorisko Valdes budžeta projektu un štatu saraksta projektu.

2. Pamatojoties uz Valdes plenārsesijā pieņemto provizorisko budžeta projektu, priekšsēdētājs izstrādā Valdes budžeta projektu un iesniedz to Valdei apstiprināšanai tās plenārsesijā.

Katru gadu līdz 30. novembrim Valde plenārsesijā izdara korekcijas priekšsēdētāja iesniegtajā budžeta projektā, ja tas nepieciešams, un apstiprina Valdes galīgo budžetu un štatu sarakstu.";

(36) regulas 69. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Ja pēc šā panta 1. punktā minētā sākotnējā laikposma pieejamie finanšu līdzekļi kļūst mazāki par minētajā punktā noteikto mērķapjomu, atsāk piesaistīt saskaņā ar 70. pantu aprēķinātās regulārās iemaksas, līdz ir sasniegts mērķapjoms. Valde var atlikt to regulāro iemaksu iekasēšanu, ko piesaista saskaņā ar 70. pantu, uz vienu vai vairākiem gadiem, lai nodrošinātu, ka iekasējamā summa sasniedz summu, kas ir samērīga ar iekasēšanas procesa izmaksām, ar noteikumu, ka šāda atlikšana būtiski neietekmē Valdes spēju izmantot Fondu saskaņā ar 3. iedaļu. Pēc tam, kad mērķapjoms ir sasniegts pirmo reizi, un gadījumos, kad pieejamie finanšu līdzekļi vēlāk ir samazinājušies zem divām trešdaļām no mērķapjoma, minētajām iemaksām nosaka tādu apmēru, lai sešu gadu laikā būtu iespējams sasniegt mērķapjomu.";

(37) regulas 70. pantu groza šādi:

(a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Starp pieejamajiem finanšu līdzekļiem, kas jāņem vērā, lai sasniegtu 69. pantā noteikto mērķapjomu, var būt neatsaucamas maksājumu saistības, kuras ir pilnībā nodrošinātas ar zema riska aktīviem, kas nav apgrūtināti ar trešo personu tiesībām, un ar kurām var brīvi rīkoties un kuras ir atvēlētas vienīgi Valdes izmantošanai 76. panta 1. punktā noteiktajā nolūkā. Minēto neatsaucamo maksājumu saistību daļa nepārsniedz 50 % no kopējām iemaksām, kas piesaistītas saskaņā ar šo pantu. Atbilstoši minētajam ierobežojumam Valde katru gadu nosaka neatsaucamu maksājumu saistību daļu kopējā iemaksu summā, kas piesaistāmas saskaņā ar šo pantu.";

(b) pantā iekļauj šādu 3.a punktu:

"3.a Valde pieprasa izpildīt neatsaucamas maksājumu saistības, kas uzņemtas saskaņā ar šā panta 3. punktu, ja ir jāizmanto Fonds saskaņā ar 76. pantu.

Ja iestāde vai vienība vairs neietilpst 2. panta tvērumā un uz to vairs neattiecas pienākums veikt iemaksas saskaņā ar šā panta 1. punktu, Valde pieprasa izpildīt neatsaucamas maksājumu saistības, kas uzņemtas saskaņā ar 3. punktu un vēl ir maksājamas. Ja iemaksa, kas saistīta ar neatsaucamām maksājumu saistībām, tiek pienācīgi veikta pēc pirmā izpildes pieprasījuma, Valde atceļ saistības un atdod nodrošinājumu. Ja iemaksa nav pienācīgi samaksāta pēc pirmā izpildes pieprasījuma, Valde pārņem nodrošinājumu un atceļ saistības.";

(38) regulas 71. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Ārkārtas *ex post* iemaksu kopējais apmērs gadā nepārsniedz trīskārt 12,5 % no mērķapjoma.”;

(39) regulas 74. pantā iekļauj šādu daļu:

“Valde informē Komisiju un ECB, tiklīdz tā uzskata, ka var būt nepieciešams aktivizēt līgumus par finansējuma nodrošināšanu, kas Fonda vajadzībām noslēgti saskaņā ar šo pantu, un sniedz Komisijai un ECB visu informāciju, kas vajadzīga to uzdevumu veikšanai attiecībā uz šādiem līgumiem par finansējuma nodrošināšanu.”;

(40) regulas 76. pantu groza šādi:

(a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ja Valde konstatē, ka Fonda izmantošana 1. punktā minētajiem mērķiem varētu izraisīt to, ka daļa no 2. pantā minētas vienības zaudējumiem tiktu novirzīti uz Fondu, piemēro 27. pantā minētos Fonda izmantošanas principus.”;

(b) pantam pievieno šādu 5. un 6. punktu:

“5. Ja 22. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā minētos noregulējuma instrumentus izmanto, lai pārvestu tikai daļu no noregulējamās iestādes aktīviem, tiesībām vai saistībām, Valdei ir tiesības uz prasījumu pret atlikušo vienību par jebkādiem izdevumiem un zaudējumiem, kas Fondam radušies sakarā ar jebkādām iemaksām noregulējumā saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu saistībā ar zaudējumiem, kuri citādi būtu radušies kreditoriem.

6. Valdes prasījumiem, kas minēti šā panta 5. punktā un 22. panta 6. punktā, katrā iesaistītajā dalībvalstī ir tāda pati prioritāte kā valsts noregulējuma finansēšanas mehānismu prasījumiem attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos, kas reglamentē parastās maksātnespējas procedūras saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 108. panta 9. punktu.”;

(41) regulas 79. pantu groza šādi:

(a) panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Iesaistītās dalībvalstis nodrošina, ka, Valdei veicot noregulējuma darbību attiecībā uz kredītiestādi –, ar noteikumu, ka šāda darbība nodrošina noguldītājiem piekļuvi viņu noguldījumiem, – nolūkā novērst to, ka zaudējumus uzņemas noguldītāji, ar minēto kredītiestādi saistītā noguldījumu garantiju sistēma veic iemaksas Direktīvas 2014/59/ES 109. pantā paredzētajiem mērķiem un saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Valde nosaka noguldījumu garantiju sistēmas iemaksas summu saskaņā ar 1. punktu pēc apspriešanās ar noguldījumu garantiju sistēmu un vajadzības gadījumā ar izraudzīto iestādi Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 18) apakšpunkta nozīmē par aplēstajām izmaksām saistībā ar atmaksājumiem noguldītājiem saskaņā ar Direktīvas 2014/49/ES 11.e pantu un ievērojot šīs regulas 20. pantā minētos nosacījumus.

3. Valde 1. punktā minēto lēmumu paziņo izraudzītajai iestādei Direktīvas 2014/49/ES 2. panta 1. punkta 18) apakšpunkta nozīmē un noguldījumu garantiju sistēmai, ar kuru iestāde ir saistīta. Noguldījumu garantiju sistēma nekavējoties īsteno minēto lēmumu.”;

(b) panta 5. punktā svītro otro un trešo daļu;

(42) regulas 85. panta 3. punktā vārdus “kas minēts 10. panta 10. punktā, 11. pantā, 12. panta 1. punktā, 38. līdz 41. pantā, 65. panta 3. punktā, 71. pantā un 90. panta 3. punktā” aizstāj ar vārdiem “kas pieņemts saskaņā ar 10. panta 10. punktu, 11. pantu, 12. panta 1. punktu, 38. līdz 41. pantu, 65. panta 3. punktu, 71. pantu un 90. panta 3. punktu”;

(43) regulas 88. pantam pievieno šādu 7. punktu:

“7. Šis pants nekavē Valdi izpaust analīzi vai novērtējumus, ko tā veikusi, tostarp, ja to pamatā ir informācija, ko sniegušas 2. pantā minētās vienības vai citas šā panta 6. punktā minētās iestādes, ja Valde uzskata, ka informācijas izpaušana neapdraudētu sabiedrības interešu aizsardzību attiecībā uz finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku un ka informācijas izpaušana ir sabiedrības interesēs, kam ir prioritāte pār jebkādām citām šā panta 5. punktā minētajām interesēm. Tiek uzskatīts, ka šādas informācijas izpaušanu Valde veic, pildot savas funkcijas saskaņā ar šo regulu šā panta 1. punkta nolūkiem.”.

*2. pants*

**Stāšanās spēkā un piemērošana**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

To piemēro no … [PB: lūgums ievietot datumu = 18 mēneši pēc šīs grozījumu regulas spēkā stāšanās datuma].

Tomēr 1. panta 1) punkta a) apakšpunktu, 2) un 3) punktu, 4) punkta a) apakšpunktu, 5) punkta a), b) apakšpunktu un c) apakšpunkta i) un ii) punktu, 6) punkta a) apakšpunktu, 7) punktu, 13) punkta a) apakšpunkta i) punktu un b) apakšpunktu, 14) punkta a), b) un d) apakšpunktu, 19) punkta d) un e) apakšpunktu, 21) punktu, 23) punkta a) apakšpunkta i) punkta pirmo ievilkumu, b) un d) apakšpunktu, 25) līdz 35) punktu un 39), 42) un 43) punktu piemēro no … [PB: lūgums ievietot datumu = 1 mēnesis no šīs grozījumu regulas spēkā stāšanās datuma].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā,

| | |
|---|---|
| *Eiropas Parlamenta vārdā –* | *Padomes vārdā –* |
| *priekšsēdētāja* | *priekšsēdētājs* |